

Tunnus	Kunta	Alue	Kuvaus	Ala	Suojelu-arvo	Suojelu-status	Suojelu-peruste	Pääluokka	Seutukaava-merkki	Huom.	SYK:n rajaus (tunnus)	Toteutus			
SL 202001	Kaarina	Paltan metsät (ac)	Kuusiston saarella sijaitseva ainoa valtakunnalliseen vanhojen metsien suojeluohjelmaan kuuluva alue Turun kaupunkiseudulla. a) Kumpareinen, peltoihin rajautuva metsäalue, joka sisältää tuoretta kangasta ja lehtoa. Kohteeseen sisältyy myös toinen, erillinen luonnoltaan samantapainen alue (b); järeä ja varttunut kuusivaltainen sekametsä (<i>Picea abies</i>), jossa sekapuuna mäntyä (<i>Pinus sylvestris</i>), koivua (<i>Betula sp.</i>), haapaa (<i>Populus tremula</i>) ja tammea (<i>Quercus robur</i>). Pötkkelöitä ja tuulen kaatamia maapuita yksittäin. Eteläisen metsäalueen lehdossa (b) on arvokkainta sen puusto; etenkin lehdon kaakkoisosan tammemet ovat erittäin kookkaita, myös alueen lehmukset (<i>Tilia cordata</i>) ovat lähialueen kookkaimmat. Metsätyypit OMTMeLaT. Pensaskerrossa mm. taikinamarjaa (<i>Ribes alpinum</i>), vadelmaa (<i>Rubus idaeus</i>), lehtokuusamaa (yksi edustava <i>Lonicera xylosteum</i> -yksilö), korpipaatsamaa (<i>Rhamnus frangula</i>), pähkinäpensasta (<i>Corylus avellana</i>) ja koiranheittä (<i>Viburnum opulus</i>). Aluskasvillisuudessa kenttäkerroksen vuokko ja kielokasvustojen lisäksi runsaasti muitakin lehtokasveja: mm. keltalvikki (<i>Pyrola chlorantha</i>), sudenmarja (<i>Paris quadrifolia</i>), tesma (<i>Milium effusum</i>) ja isokäenrieska (<i>Gagea lutea</i>). Sienistössä mm. harvinainen kaunonahkahapero (<i>Russula romellii</i>), <i>Lactarius glaucescens</i> sekä valtakunnallisesti uhanalaiset rusohapero (<i>Russula lepida</i> ; Sh/Sh) ja viuhkokääpä (<i>Polyporus umbellatus</i> ; V/V) - yleisesti ottaen vaateliäs sienistö on maakunnallisesti arvokasta. Linnustossa mm. mustapääkerttu (<i>Sylvia atricapilla</i>), puukiipijä (<i>Certhia familiaris</i>), pensaskerttu (<i>Sylvia communis</i>) ja uhanalainen lintudirektiivilaji harmaapäätikka (<i>Picus canus</i> ; Sh/Sh). Kahdeksan maakotilolajia (mm. kaksisahmassulkukotilo, <i>Clausilia bidentata</i>). Osa Kaarinan metsät Natura 2000 -aluetta (FI0200028).	21	2	7, 9	2, 3, 9	2				Liitteet 18, 135140, 166, 177, 179, 184, 242 ja 244. Alueen tammien säilyttäminen vaatii erityisiä hoitotoimia. Suojeluarvo 21. Viuhkokäävän tarkka esiintymispaikka liitteessä 8. Eteläisen metsäalueen eteläosan lehdon kasvillisuudesta tarkemmin liitteissä 135139; mm. aluerajaus ja levinneisyystietoja isokäenrieskasta, koiranheidestä, rauhoitetusta kevätiesikosta (<i>Primula veris</i>), lehtokuusamasta, lehtotesmasta, hakarasarasta (<i>Carex spicata</i>), keltatalvikista, vaahterasta (<i>Acer platanoides</i>), lehmuksesta ja pähkinäpensasta. Eteläosan aluerajaus 01c = Natura 2000 -alueen raja; pohjoisosa Natura 2000 -aluerajausten mukainen (vanhojen metsien suojeluohjelmassa suppeampi aluerajaus; ks. liite 7). Sienestöllisesti arvokkaimmat alueet liitteessä 179. Metsälain (1093/97 10 §) avainbiotooppeja; mm. lähteen välitön lähiympäristö. Luonnontilaisena lähde suojeltu vesilain (264/61; muutos 1105/96) nojalla. Primäärisesti suojeltavia luontodirektiivihabitatteja: mm. borealiset luonnonmetsät (Naturakoodi 9010).		Rajaus tarkistettu Natura 2000 rajauksen mukaiseksi. AMO	valtio
SL 202002	Kaarina	Aurajokilaakson kansallismaisema	Turun, Kaarinan, Liedon (kohde 02), Auran ja Pöytyän kuntien alueella sijaitseva kansallismaisema. Aurajokilaakso edustaa lounaiselle viljelyseudulle tyypillistä viljavan jokilaakson vanhaa ja vaurasta kulttuurimaisemaa. Osin päällekkäinen maisemallisesti erittäin tärkeiden Aurajoen (av/ms 1) ranta-alueiden kanssa (MY 201202).	10000	2	6, 11	4, 13	8	MY 202, av/ms 1			valtio			
SL 202003	Kaarina	Jauhosaari	Kolme erillistä osaluuetta: a) eteläinen alue: kuusilehto ja kalliiorinne; b) pohjoisranta: lehmuslehto ja c) koko Kaarinan puoleinen osa saaresta. Kaarinan arvokkaimpia ja mielenkiintoisimpia luontokohteita. Jauhosaaren peltoihin ja rantaan rajoittuvat metsäsaarekkeet ovat pääosin tuoreita ja kuivia kallionalus ja rinnelehtoja. Eteläosan (a) rinteillä lehtomaista kangasta lakiosien ollessa karuja ja mäntyvaltaisia (<i>Pinus sylvestris</i>). Rinteiden kuusien (<i>Picea abies</i>) seassa lehmusta (<i>Tilia cordata</i>). Aluskasvillisuudessa kangasmetsälajien lisäksi vaativampaakin lajistoa. Kallion etelärinteellä pienialainen vanha ja metsittynyt mäntyvaltainen laidunketo, jonka aluskasvillisuudessa mm. hietakastikka (<i>Calamagrostis epigejos</i>), mäkimeirami (<i>Origanum vulgare</i>) ja rantahirvenjuuri (<i>Inula salicina</i>). Tavanomaista sieni ja lintulajistoa. Pohjoisrannan (b) metsäsaarekkeen lakiosat karuhkoa kangasmetsää ja kalliota; rinnelehtojen valtapuuna kuusi. Alueen runsain jalopuuilaji on poikkeuksellisesti lehmus; yli sata yksilöä sekä kymmenittäin tammia (<i>Quercus robur</i>) sekä pähkinäpensaita (<i>Corylus avellana</i>) parikymmentä kappaletta. Etelärinteellä kasvaa valtakunnallisesti uhanalainen ja rauhoitettu vuorijalava (<i>Ulmus glabra</i> ; Sh/St); lisäksi vaahteraa (<i>Acer platanoides</i>) kasvaa lähinnä taimina tai pikkupuina -pensaskerrossa lisäksi mm. taikinamarjaa (<i>Ribes alpinum</i>). Rikkaan aluskasvillisuuden vaateliäitä lajeja ovat mm. tesmayrtti (<i>Adoxa moschatellina</i>), pystykiurunkannus (<i>Corydalis solida</i> subsp. <i>solida</i>), tesma (<i>Milium effusum</i>) ja mustakonnanmarja (<i>Actaea spicata</i>). Harvinaisina lehtokasveina mm. rauhoitettua ja harvinaista hammasjuurta (<i>Dentaria bulbifera</i>) ja rauhoitettua imikkää (<i>Pulmonaria obscura</i> - Kaarinan ainoa esiintymä). Tavanomainen sienilajisto. Hakkuita. Lintutiheys n. 500 paria/km ² (14 lajia v. -88). c) Ruovikkaisia merenlahtia, rantaniittyjä ja kalliiolehtoja. Myös peltoa ja länsi ja etelärannoilla lomaasutusta. Kohteet a ja b sisältyvät alueeseen. Myös Piikkiön kunnan puolella on arvokasta lajistoa (ks. Piikkiön kohde 34: Jauhosaari). Opetuskohde. Alueet a ja b osa valtakunnallista lehtojensuojeluohjelmaa. Osa Kaarinan metsät Natura 2000 -aluetta (FI0200028).		2	4, 7, 11	2, 3, 5, 8, 9, 10, 11	2	MM:2 L 202, SL 406		Liitteet 15, 1112, 147148, 152, 155, 157, 159, 164, 166, 183, 211 ja 241242. Kuusia tulisi harventaa. Lehtoja 10 ha. Suojeltava rakentamiselta. Suojeluarvo 21. Alueilla sama kohdenumero peruskartalla. Sopii opetus ja retkeilykohteeksi. Turun yliopiston biologian laitos tutkinut saaren kasvillisuuden perusteellisesti 1950luvulla. Pohjoisosassa todennäköinen lintudirektiivilaji huuhkajan (<i>Bubo bubo</i>) pesintä 90luvun alussa. Alueista tulisi muodostaa luonnonsuojelualue. Mahdollisesti metsälain (1093/97 10 §) avainbiotooppeja; mm. jyrkänne ja sen välitön alusmetsä. Valokuvia liitteessä 211. Lehtojensuojeluohjelman erillainen aluerajaus liitteessä 183. Vuorijalava todennäköisesti alkuperäinen. Primäärisesti suojeltavia luontodirektiivihabitatteja: mm. luontaiset hemiborealiset jalopuumetsät (Naturakoodi AY 9020).		LHON (SCI) osa	valtio	
SL 202004	Kaarina	Kappelinmäen kulttuurilehto (a) ja luonnonsuojelualue (b)	Erittäin monipuolinen kulttuurilehto (a) sijaitsee Kappelinmäen etelärinteellä Kuusiston saaren koillisjärjessä. Kallion kostealla alarinteellä kasvaa kookasta jalopuumetsää. Lehto rajautuu eteläosistaan vanhoihin taloihin (mm. suojeltu Kuusiston kartano; SU:2 443), joiden takapihat ovat villiityneet vaihettujen vähitellen lehdoksi. Kaakossa lehto rajoittuu maantiehen, jota reunustaa molemmin puolin suuret lehmukset (<i>Tilia cordata</i>), tammemet (<i>Quercus robur</i>) ja vaahterat (<i>Acer platanoides</i>). Tämä lehmuskuja ja sen takana oleva rehevä lehto erottuvat maisemallisesti kauniina tieltä katsottuna. Pohjois ja länsiosastaan lehto vaihtuu MTmetsäksi ja kalliopaljastumiksi. Lehdossa on paljon puutarhakasveja ja ilmeisesti suurin osa puistakin on istutettuja. Lehdon ympäristössä sisäsaaristoa ja lähistöllä Kuusiston linnanrauniot (SU 660), jonne johtava maantie kulkee lehdon kaakkoisreunan kautta. Erikoislaatuinen ja maisemallisesti eheänä säilynyt kokonaisuus ja nykyisin luonnontilainen lehto. Puustossa lehdon koillisosassa on kookasta kuusta (<i>Picea abies</i>) ja jalopuita, muualla pelkästään jalopuita. Saarnia (<i>Fraxinus exelcior</i>) on n. 40 kpl pääasiassa alueen länsi ja keskiosassa. Tammea, vaahteraa ja lehmusta kauttaaltaan. Lehdon keskiosassa kasvaa 38 metrisiä valtakunnallisesti uhanalaisia ja rauhoitettuja vuorijalavia n. 70 kpl (<i>Ulmus glabra</i> ; Sh/St). Lehdon melko runsaassa pensaskerrossa mm. runsaasti kaikenkokoisia lehtipuun taimia sekä mm. taikinamarjaa (<i>Ribes alpinum</i>) ja tuomea (<i>Prunus padus</i>). Aluskasvillisuus on hyvin kookasta ja rehevää. Vuohenputki (<i>Aegopodium podagraria</i>) ja kiurunkannus (<i>Corydalis solida</i> sp.) ovat lehdon valtalajeja muodostaen laajoja kasvustoja. Runsaana esiintyvät myös ukonputki (<i>Heraclium sphondylium</i>) ja lehtonurmikka (<i>Poa nemoralis</i>), paikoin myös metsämansikka (<i>Fragaria vesca</i>). Lehdon pohjoisosassa kasvaa harvinaisena keltavuokkoa (<i>Anemone ranunculoides</i>). Harvinaisia hyönteisiä. 15 kotilolajia - Kuusiston linnanraunioille vievän tien varressa valtakunnallisesti uhanalaista kapeasiemenkotiloa (<i>Vertigo angustior</i> ; ?/Sh). Ihmisvaikutteinen. Luonnonsuojelualue (b) on pääosin iäkäästä kuusikkoa; avonaisia lakikallioita. Aluskasvillisuudessa asutuksen seuralaisia kuten keltamo (<i>Chelidonium majus</i>) ja palsternakka (<i>Pastinaca sativa</i>). Lisäksi mm. uhanalaista isotakiaista (<i>Arctium lappa</i> ; Sh/au). Kedoilla mm. harvinaista tähkätädäkettä (<i>Veronica spicata</i>). Pohjoisosassa kapea tervaleppä (<i>Alnus glutinosa</i>) ja ruovikkovyöhyke. Melko tavanomaista sienistöä. Alueen lintutiheys vaihtelee huomattavasti habitatteittain - vanha kuusikko ja kulttuurilehto ovat lintujen suosiossa. Pesimälinnustossa 31 lajia (v. -88); mm. Suomessa yleiset lintudirektiivilajit pyy (<i>Bonasa bonasia</i>) ja pikkulepinkäinen (<i>Lanius collurio</i>). Monipuolisessa hyönteisfaunassa erityisen arvokkaita lajeja ovat valtakunnallisesti uhanalainen nätkelmäpallilude (<i>Nemocoris falleni</i> ; ?/Sh) ja Psallus waqneri -nurmilude (josta vain kaksi havaintoa Suomesta kautta aikojen). Alueet olleet virkistyskäytössä ilmeisesti jo pitkään. Kiinteässä yhteydessä länsipuoleiseen Kappelinmäen perinnebiotooppiin (kohde 33). Osin päällekkäinen Kuusiston kartanon kedon kanssa (kohde 34). Luonnonsuojelualue vuodesta -89 (04b; ks. liite 182) ja osa Kaarinan metsät Natura 2000 -aluetta (FI0200028). Ympäristössä Kuusiston kulttuuri ja luontopolku valtakunnallisesti merkittävässä kulttuuriympäristössä. Kohteet muodostavat arvokkaan aluekokonaisuuden yhdessä kohteiden 33 (Kappelinmäen perinnebiotooppi) ja 34 (Kuusiston kartanon keto) kanssa.		2	1, 7, 11	2, 3, 5, 7, 8, 9, 11, 12	2			Liitteet 15, 13, 147148, 152, 154155, 157, 159, 166, 182, 188189, 191, 212213, 220221, 230231, 239 ja 241242. Luonnonsuojelullisena toimenpiteenä tulisi koillisosan kuusikkoa harventaa. Suojeluarvo 31. Liitteessä 5 laajin aluerajaus; erillinen aluerajaus liitteessä 147. Kuusiston kartanon suunniteltu laaja luonnonsuojelualue muodostaisi laajan aluekokonaisuuden yhdessä kohteiden 23, 32, 33, 34, 38 ja 49 kanssa (ks. liite 157). Luonnonsuojelualueen pintaala 11.5 ha. Valokuvia liitteissä 212213 ja 231. Linnustoa liitteissä 220221. Natura 2000 aluerajaus selvästi laajempi lännessä (ks. liite 5).		LHON (SCI) osa	valtio	

Tunnus	Kunta	Alue	Kuvaus	Ala	Suojelu-arvo	Suojelu-status	Suojelu-peruste	Pääluokka	Seutukaava-merkki	Huom.	SYK:n rajaus (tunnus)	Toteutus	
SL 202005	Kaarina	Juurvallin kallioalue	Sijaitsee Kuusiston saaren itäosassa Kuusistonjärven (kohde 06) itäreunalla. Kaarinan arvokkain kallioalue kohoo peltoalueiden välissä kapean pitkänä (n. 2 km) ja jyrkänteisenä kallioselänteinä, jolla on merkittäviä maisema ja luontoarvoja. Selänteen länsipuolella on peltoalueita, rantaniittyjä ja pieni umpeenkasvanut järvi (lähes kiinteä yhteys). Pääosin graniitista muodostuva kallioselänne erottuu kauas korkeana metsäisenä selänteinä, joka rajautuu voimakkaana maisemaelementtinä ympäröiviin peltoihin. Myös länsireunan massiiviset jyrkännepinnat erottuvat edustavina lähimaisemassa. Lakiosista avautuu esteettömiä näkymiä lähiympäristöön - näköalapaikka. Myös geomorfologisesti alue on mielenkiintoinen; länsijyrkänteen tyvellä on onkaloita ja rinteillä tavanomaista rantalohkareikkoa. Alueen kasvillisuus ja eliöstö on normaalia monipuolisempaa ja paikoin esiintyy myös harvinaisempia kasvillisuustyyppisiä. Kasvillisuus perustyyppiltään karua kangasmetsää. Länsirinteen lähes pystysuoran ja kallioisen jyrkänteen alla on edustavaa, sekametsäistä ja tiheää OMaTheOTlehtoa, jossa kasvaa melko vähän pähkinäpensaita (<i>Corylus avellana</i>); kuusettuva (<i>Picea abies</i>), lisäksi mm. haapaa (<i>Populus tremula</i>) ja lehmusta (<i>Tilia cordata</i>). Lehto on runsaslajisimmillaan voimalinjan pohjoispuolella. Tammea (<i>Quercus robur</i>) siellä täällä, myös ylempänä rinteillä (jossa aamimaisia piirteitä). Pensaskeroksessa mm. lehtokuusamaa (<i>Lonicera xylosteum</i>) ja taikinamarjaa (<i>Ribes alpinum</i>). Aluskasvillisuudessa mm. metsäkurjenpolvea (<i>Geranium sylvaticum</i>), kangasmaitikkaa (<i>Melampyrum pratense</i>), mäkitervakkoa (<i>Lychnis viscaria</i>) ja suopursua (<i>Ledum palustre</i>). Länsijyrkänteiden kalliokasvillisuus on melko monipuolista ja edustavaa: mm. puolivaloisten seinämien kalliopalmikkosammal (<i>Hypnum cupressiforme</i>) - karhuntutkikasammalkasvustot, varjoisten seinämien laakasammalvaltaiset (<i>Plagiothecium</i> sp.) sammalyhteisöt ja kalliorakojen omenasammal - varstasammalkasvustot (<i>Bartramia</i> sp. - <i>Pohlia</i> sp.) ovat yleisiä. Tyvionkalaloista on löydetty melko harvinaista aamisammalta (<i>Schistostega pennata</i>). Sienistöissä mm. harvinaiset sokkelokääpä (<i>Daedalea quercina</i> ; +/au) ja karhunkääpä (<i>Phaeolus schweintzii</i>). Alueen länsirinteen lehdon perhosfauna melko monipuolinen. Linnustossa 24 pesivää lajia (v. 88) - mm. metsäviklo (<i>Tringa ochropus</i>), telkkä (<i>Bucephala clangula</i>) ja harvempilukuisempi sirittäjä (<i>Phylloscopus sibilatrix</i>) sekä lintudirektiivilaji pyy (<i>Bonasa bonasia</i> , yleinen Suomessa). Monipuolinen hyönteislajisto; mm. tulokaslaji vaskiyökkönen (<i>Autographa buraetica</i>). Kallion arvoluokka on 4. Korkeimmillaan 55 m mpy. Tutkimus ja opetuskohde. Länsipuoleisen Järvenkylän järven linnuston ja nisäkkäiden tarkkailupaikka. Osa Kaarinan metsät Natura 2000 -aluetta (FI 0200028).	33	3	7, 8, 11	1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 11		SU:4 481	Liitteet 15, 1415, 147148, 152, 155157, 159, 166, 177, 194, 199200, 222 ja 241242. Suojeluarvoa vaikea määrittää; 31. Sisältää mahdollisesti metsälain (1093/97 10 §) avainbiotooppeja: mm. jyrkänne ja sen välitön alusmetsä. Liitteessä 157 suppeampi aluerajaus. Kuusettuneelle lehdolle hoitoohjeita liitteessä 156. Kallion laelle suunniteltu luontopolkua. Alueelle tulisi perustaa luonnonsuojelualue. Kasvillisuutta liitteessä 199200. Pesimälinnustossa myös mahdollisesti lintudirektiivilaji huuhkaja (<i>Bubo bubo</i>).			suoj.alue / valtio
SL 202006	Kaarina	Kuusistonjärvi (Järvenkylän järvi)	Hieman ojitettu merenlahdesta maankohoamisen takia kuroutunut eutrofinen flada. Lähes luonnontilainen luhtaalueineen. Melkein umpeenkasvanut, mutta keskellä n. puolen hehtaarin laajuisen avovesialue. Reunoilla lehtoa sekä ympärillä pieni ruovikko ja suoalue (mm. länsipuolella mänty (<i>Pinus sylvestris</i>) valtainen suppe rämealue). Kasvillisuus koostuu tavanomaisista kosteikkolajeista - alueen kasvillisuustyyppit muodostavat kuitenkin melko monipuolisen kokonaisuuden; vyöhykkeitä: mm. lähes kasviton avovesialue, saravaltainen luhtaniitty, tiheä ja nuori koivikko (<i>Betula</i> sp.), kuivahko niittykaistale ja IRräme. Floorassa mm. uistinviita (<i>Potamogeton natans</i>), vesisara (<i>Carex aquatilis</i>), suorvokki (<i>Viola palustris</i>), nurmilauha (<i>Deschampsia caespitosa</i>) ja variksenmarja (<i>Empetrum nigrum</i>). Naurulokkien (<i>Larus ridibundus</i>) pesimäalue; lintulajistossa tyypillisiä kosteikkomaiden vesi ja rantalintuja. Lintutiheys n. 250 paria/km2. Monipuolinen hyönteisfauna ja etenkin keskimääräistä monipuolisempi perhoslajisto (<i>Lepidoptera</i>). Osa Kuusistonlahden Natura 2000 -aluetta (FI0200058). Tutkimus ja opetuskohde. Maisemallisesti arvokas. Kaarinan arvokkain kallioalue Juurvalli itäpuolella (kohde 04), jonka kanssa muodostaa merkittävän aluekokonaisuuden.	21	3	7, 11	1, 2, 3, 4, 5, 6, 10, 11, 12, 13		SU:4 481	Liitteet 1617, 2025, 147148, 152, 156157, 159, 194, 215 ja 241242. Vaatii lisäselvityksiä etenkin lajiston osalta. Oma aluerajaus. Alueelle tulisi perustaa luonnonsuojelualue. Valokuva liitteessä 215. Erilainen aluerajaus liitteessä 194. Mahdollisesti metsälain (1093/97 10 §) avainbiotooppeja: mm. rantaluhta sekä mahdollisesti primäärisesti suojeltavia luontodirektiivihabitaaiteja: mm. flada (Naturakoodi 1150). Harvoja tutkimusalueen fladoja?	N (SPA) osaLVO	luonnonsuoj.alue / valtio	
SL 202007	Kaarina	Kuusistonlahti (Krogsbynlahti) ja Krogsbyn linnustonsuojelualue	Valtakunnalliseen lintuvesien suojeluohjelmaan kuuluva Kuusistonlahti on osittain umpeenmaaton salmi Kuusiston saaren itäreunalla, jonka keskiosa on kuivunut jo niityksi. Lahti on lähes kauttaaltaan peltojen ympäröimä. Pensaikkooa on hyvin vähän ja pelot muuttuvat suoraan saraniityksi (<i>Carex</i> sp.). Laidunniittyjen matalaruohoisille kuiville osille ovat luonteenomaisia kasveja mm. rönsyröllä (<i>Agrostis stolonifera</i>), punanata (<i>Festuca rubra</i>) ja nurmilauha (<i>Deschampsia alpina</i>) sekä kosteille osille mm. suolavihvilä (<i>Juncus gerardi</i>) ja meriluikka (<i>Eleocharis uniglumis</i>). Karjan mukana kulkeutunutta kasvillisuutta edustavat mm. tummarusokki (<i>Bidens tripartita</i>) ja konnanleiniikki (<i>Ranunculus sceleratus</i>). Laiduntamattomille, korkearuohoisille rantaniityille tunnusomaisia kasveja ovat mm. nurmilauha (<i>Deschampsia caespitosa</i>) sekä vesitatar (<i>Polygonum amphibium</i>) ja kosteammille osille luhtakastikka (<i>Calamagrostis neglecta</i>) ja jokapaikansara (<i>Carex nigra</i>) sekä suolavihvilä (<i>Juncus gerardi</i>). Vesikasvillisuuden valtalajina on järviruoko (<i>Phragmites australis</i>). Eteläosan sienistö valtakunnallisesti arvokasta; (ks. liitteet 164165). Linnusto on ruovikkosille lahdille tunnusomaista; nimenomaan ruovikkolajit ovat alueen tärkeintä linnustoa. Koko Kuusistonlahden alueelta (100 ha) on tavattu pesiviä lajeja 34 lintutiheyden ollessa 291 paria/km2 (v. 88). Linnustossa mm. ruokokerttunen (<i>Acrocephalus schoenobaenus</i>), naurulokki (<i>Larus ridibundus</i>), kanadanhanhi (<i>Branta canadensis</i>), punajalkaviklo (<i>Tringa totanus</i>), pensassirkkalintu (<i>Locustella naevia</i>), hemppo (<i>Carduelis cannabina</i>) ja keltavästäräkki (<i>Motacilla flava</i>). Uhanalaisia lajeja ovat mm. erityisesti suojeltava lapasotka (<i>Aythya marila</i> ; E/V), ja mustalintu (<i>Melanitta nigra</i> ; /St) sekä lintudirektiivilajit kalatiira (<i>Sterna hirundo</i> , yleinen Suomessa), erityisesti suojeltava ruisräätäkö (<i>Crex crex</i> ; V/V), uivelo (<i>Mergus albellus</i>), uhanalainen luontodirektiivilaji suokukko (<i>Philomachus pugnax</i> ; V/au), pikkulepinkäinen (<i>Lanius collurio</i> , Suomessa yleinen luontodirektiivilaji) sekä ehdotettu lintudirektiivilaji selkälokki (<i>Larus fuscus</i> ; V/St). Kuusistonlahdella on myös huomattavaa arvoa kevätukutisten kalojen lisääntymisalueena. Alueen hyönteiset edustavat ruovikkoiden tyyppilajistoa. Harvinaisempaa hyönteisfaunaa edustavat mm. piilyökkönen (<i>Arenostola phragmitidis</i>), ruokooliyökkönen (<i>Mythimna staminea</i>), piiskupikkumittari (<i>Eupithecia virgaureata</i>) ja siperianvaskiyökkönen (<i>Autographa mandarina</i>). Opetus ja retkeilykohde. Rannoille on rakennettu verrattain vähän. Maisema-arvoja. Vielä 1960luvulla Kuusistonlahden alue oli laajalti laidunnettuna. Fiskarinsuntin pohjukassa on laaja ja matalakasvuinen laidunniitty, samoin Torpansuntin rannalla alueen eteläosassa, jossa laidun jatkuu eteläiseen metsäsaarekkeeseen. Fiskarinsuntti on alueen linturikkaimpia alueita ja se onkin rauhoitettu v. 1990. Muodostaa yhdessä mm. Piikkiönlahden (Piikkiö: kohde 01) ja Kuusistonjärven (kohde 05) kanssa Kuusistonlahden Natura 2000 -alueen (FI0200058). Ks. Piikkiön kohde 68 (Kuusistonlahti). Kohteet 35 (Kuusiston rantaniitty) ja 41 (Lyhtyholman rantaniitty) sisältyvät alueeseen ja kohde on osin päällekkäinen kohteen 36 (Länsinokan perinnebiotooppi) kanssa.	145	2	1, 5, 7	2, 3, 4, 5, 7, 9, 10, 11, 13		SL 403	Liitteet 1825, 101105, 147, 149, 154, 157, 159, 164, 193, 213, 221222 ja 241242. Alueen kasvillisuus tunnetaan puutteellisesti. Linnut hyötyvät melko rauhallisesta ympäristöstä. Vaatiasi tietojen ajantasaistamisen. Keskeltä kannasta kulkee tie Lyhtyholmaan (kohde 07). Pelloilta valuvat ravinteet rehevöittävät lahtea voimakkaasti. Maaalueita 44 ha ja vesialueita 101 ha. Suojeluarvo 21. Osin oma aluerajaus. Rakentamisen laajuus alueella tulee tarkistaa suojeluarvoa tarkistettaessa. Natura 2000 -aluerajaus selkeästi suurempi (ks. liite 25). Rauhalinnan suunniteltu luonnonsuojelualue muodostaisi yhdessä osittain päällekkäisen kohteen kohteiden 35, 41 ja 36 kanssa (ks. liite 158).Valokuva liitteessä 213. Pesimälinnustossa mahdollisesti lintudirektiivilajit ruskosuohaukka (<i>Circus aeruginosus</i>) ja uhanalainen kalasääski (<i>Pandion haliaetus</i> ; St/St). Linnustoa liitteessä 221. Mahdollisesti primäärisesti suojeltavia luontodirektiivihabitaaiteja: mm. matalakasvuinen rantaniitty (Naturakoodi 1630) sekä mahdollisesti luonnonsuojeluasetuksen (160/97 10 §) suojeltavaksi tarkoitettua merenrantaniittyä.	N (SPA) LVO	valtio	

Tunnus	Kunta	Alue	Kuvaus	Ala	Suojelu-arvo	Suojelu-status	Suojelu-peruste	Pääluokka	Seutukaava-merkki	Huom.	SYK:n rajaus (tunnus)	Toteutus
SL 202009	Kaarina	Rauvolanlahti	Kaarinan ja Turun rajalla sijaitseva lahti kuuluu lintuvesiensuojelu ja Natura 2000 -ohjelmiin (Rauvolanlahti: FI0200060). Rauvolanlahti on Hirvensalon Friskalanlahden itäpuolella sitä vastapäätä Pitkäsalmen toisella puolella sijaitseva matala, rehevä ja hyvin ruovikoinen mantereenlahti. Niin Friskalan kuin Rauvolanlahdenkin valumaalueet ovat pieniä. Molempia lahtia ympäröivät myös laajat peltoalueet. Aiemmin laidunnetut rantaniityt umpeutuneet. Lahtien vesikasvillisuuden ehdoton valtalaji on järviuroko (<i>Phragmites australis</i>). Alueella on monipuolinen linnusto; muuttoaikana suosittu levähdyspaikka. Kaarinan puolella pesi (v. -88) n. 15 lintulajia -lahden lajisto köyhtynyt selvästi sitten 70luvun (jolloin lahdella pesi vielä esim. harvinaisia liejukanoja, <i>Gallinula chloropus</i>). Yleisimpinä pesimälintuina telkkä (<i>Bucephala clangula</i>), silkkiuikku (<i>Podiceps cristatus</i>) ja sinisorsa (<i>Anas platyrhynchos</i>). Muista lajeista mainittakoon mm. luhtakerttunen (<i>Acrocephalus palustris</i>) ja keltävästäräkki (<i>Motacilla flava</i>) sekä harvinaisemmista pikkutylii (<i>Charadrius dubius</i>). Varsinkin Rauvolanlahti on rantakanojen kannalta merkittävin merenlahti Varsinais-Suomessa. Rannalla lintutori. Aiemmin laidunnettujen rantojen vuoksi poikkeuksellisen rikas suurperhoslajisto - harvinaisemmista lajeista mainittakoon pilkkupikkumittari (<i>Eupithecia tripunctaria</i>). Tärkeä luonnonharrastus, tutkimus ja opetuskohte. Rauvolanlahden luonnontilaa on muuttanut merkittävästi lahdelle purkautuvat puhdistetut jätevedet (pohjukassa vedenpuhdistamo - lintujen ruokailupaikka). Ranta-alue luontopolun varrella. Lahden pohjoispuolella sijaitsee valtakunnallisesti merkittävä Katariinanlaakson lehtoalue (Turku: kohde 60) ja eteläpuolella on myös Vaarniemen luonnonsuojelualue (kohde 10, jonka kanssa osin päällekkäinen). Osin päällekkäinen myös kohteen 40 kanssa (Vaarniemen kalliokohde).		2	5, 7, 11	3, 5, 6, 10, 11, 13	6	SL 402	Liitteet 2637, 122127, 147, 149, 151, 158159, 181, 209210 ja 223228. Vaatii lisäselvityksiä lajiston osalta. Alueen kasvillisuus tunnetaan osin puutteellisesti. Natura 2000 -aluerajaus laajempi (ks. liite 33). Liitteessä 158 suunniteltu laaja luonnonsuojelualuerajaus (osin päällekkäinen kohteiden 10 ja 40 kanssa). Linnuston muutoksesta 50luvulta lähtien liitteessä 227. Perhoslajistoa liitteessä 228. Mahdollisesti luonnonsuojeluasetuksen (160/97 10 §) suojeltavaksi tarkoitettua merenrantaniitytä. Suojeluarvo 31.	N (SPA)LVO	valtio
SL 202010	Kaarina	Vaarniemen lehto (a) ja luonnonsuojelualue (b)	Kaarinassa, Rauvolanlahden eteläpuolella sijaitseva Rauvolanlahden Natura 2000 -alueeseen (FI0200060) kuuluva MeLaT-tyyppinen kalliainen lehto (kohde 10a). Valoisa, kuiva, elinympäristöltään vaihteleva ja Kaarinan suurin tammilehto sijaitsee metsäsaarekkeessa Vaarniemen tilan pohjoispuolella. Lehto rajautuu lännessä Rauvolan lintulahteen (kohde 09; osa lintuvesiensuojeluohjelma-alueelta), lounaassa asutukseen, etelässä ja idässä peltoon ja muualla metsäsaarekkeen karumpaan kangasmetsään. Korkeussuhteitaan alue on hyvin vaihtelevaa kalliomaastoa jyrkänteineen ja notkoineen. Edustavinta lehto on metsäsaarekkeen etelärinteiden keskiosissa Vaarniemen talon tienhaarassa. Lehto on maisemallisesti kaunista, puistomaista taimikkoo. Puusto on etelärinteiden keskiosissa hyvin kookasta harvassa kasvavaa tammea (<i>Quercus robur</i> , >100 kpl), muualla valtapauna on kookas kuusi (<i>Picea abies</i>), mutta tammea kasvaa kauttaaltaan seassa (joista vanhimmat yli 300vuotiaita). Niukkalajisten kallioiden valtapauna on mänty (<i>Pinus sylvestris</i>); saarnaa (<i>Fraxinus excelsior</i>) esiintyy runsaana alispuustossa tammialueella. Alueen länsiosassa on muutamia matalia lehmuspöheiköitä (<i>Tilia cordata</i>). Harvahkossa alispuustossa kasvaa lisäksi nuoria vaahteroita (<i>Acer platanoides</i>) ja runsaasti pihlajia (<i>Sorbus aucuparia</i>). Luonnonsuojelualueen (b) monipuolisinta kasvillisuutta kedoilla, joista edustavimmat sijaitsevat etelärinteiden keskiosissa. Hyvin harvassa pensaskerrossa esiintyy runsaana taikinamarjaa (<i>Ribes alpinum</i>) ja katajaa (<i>Juniperus communis</i>), harvinaisena lehtokuusamaa (<i>Lonicera xylosteum</i>) ja kalliiohkapensasta (<i>Cotoneaster integerrimus</i>). Monipuolisen aluskasvillisuuden melko vaatimattomia tyypilajeja ovat mm. mustikka (<i>Vaccinium myrtillus</i>), metsäkastikka (<i>Calamagrostis arundinacea</i>) ja rauhoitettu sinivuokko (<i>Hepatica nobilis</i>). Kieloa (<i>Convallaria majalis</i>) ja valkovuokkoa (<i>Anemone nemorosa</i>) runsaina kasvustoina. Harvinaisena pystykiurunkannusta (<i>Corydalis solida</i> subsp. <i>solida</i>) ja hirvenputkea (<i>Seseli libanotis</i> ; S/+). Yhteensä n. 200 putkilokasvilajia. Sienistö maakunnallisesti arvokasta; mm. harvinaista tuoksuahperoa (<i>Russula grata</i> ; +/-au), kaunonahkahaperoa (<i>Russula romellii</i>), karvanahikasta (<i>Crinipellis stipitaria</i> - löydetty vain kolmasti Suomesta), oliivirusokasta (<i>Entoloma versatile</i>), pikiliimakkaa (<i>Bulgaria inquinans</i>) sekä valtakunnallisesti uhanalaisia häränkieltä (<i>Fistulina hepatica</i> ; Sh/Sh) ja tammenkäppää (<i>Phellinus robustus</i> ; Sh/Sh). Melko tavanomaisessa linnustossa kolopesijöitä runsaasti; mm. uuttukyyhky (<i>Columba oenas</i>). Yhteensä n. 30 pesivää lajia (v. -88) pesimätiheyden ollessa poikkeuksellisen korkea (n. 1000 paria/km ² - maan huipputasoa). Luonnonsuojelualueen kotojen suurperhoslajisto erittäin monipuolinen. Erityisharvinaisuutena alueella elää toukkanen saarnella lajeja, joiden esiintyminen mantereella näin runsaslukuisena on ainoa laatuista (mm. pikkumorsiusyökkönen, <i>Noctua orbona</i>). Varsinais-Suomen ensimmäinen Psallus kolenati nurmiludeesiintymä. Retkeily ja opetuskohte. Runsaasti polkua; muutenkin selvästi ihmisvaikutteinen. Luonnonsuojelualue (kohde 10b) perustettu v. -84. Luontopolku. Linnustollisesti arvokkaan Rauvolanlahden (kohde 09; kohde osin päällekkäinen lintuvesiensuojeluohjelma-alueen kanssa) itäpuolella. Aivan pohjoispuolella vedenpuhdistamo, jonka pohjoispuolella arvokas Katariinanlaakson lehto (Turun kohde 60). Luonnonsuojelualueella Vaarniemen tilan ränsistynyt päärakennus. Osin päällekkäinen Vaarniemen kalliokedon kanssa (kohde 40) sekä eteläpuolella Vaarniemen kalliialue (kohde 17).		3	1, 5, 7, 11	2, 3, 4, 5, 9, 10, 11, 14	2	SL 402	Liitteet 2637, 122127, 147, 149, 151, 153, 158159, 164, 166, 177, 181, 209210, 218219, 223226 ja 239. Alueella on melko runsaasti polkua, mutta toisaalta alueen aluskasvillisuus on melko kulutuksenkestävää. Alueen luoteisosasta tulisi harventaa kuusikko lehtokasvillisuuden säilyttämiseksi. Lehto tulisi inventoida uudelleen. Suojeluarvoa vaikea määrittää; 31. Luonnonsuojelualueen aluerajaus lehtoaluetta laajempi (10b; liite 35: lehto). Liitteessä 158 suunniteltu laaja luonnonsuojelualuerajaus (osin päällekkäinen kohteiden 9 ja 40 kanssa). Perhoslajistoa tutkittu 1800luvulta lähtien, jolloin alueelta tavattiin mm. Suomessa erittäin harvinainen pikkusinisipi (<i>Cupido minimus</i>). Luonnonsuojelualueen pintaala 10,7 ha. Valokuvia liitteissä 209210 ja 223. Kasvillisuutta liitteissä 210 ja 224226. Sateisena kesänä -96 n. 20 pesivää lintulajia. Linnustossa mahdollisesti pesivänä valtakunnallisesti uhanalainen lintudirektiivilaji harmaapäätikka (<i>Picus canus</i> ; Sh/Sh) sekä harvinainen pikkutikka (<i>Dendrocopos minor</i> ; St/St). Linnustoa liitteissä 218219. Mahdollisesti primäärisesti suojeltavia luontodirektiivihabitaaiteja: mm. luontainen hemiboreaalin jalopuumetsä (Naturakoodi AY 9020 sekä luonnonsuojeluasetuksen (160/97 10 §) luontaisesti syntynyt, merkittäviltä osiltaan jaloista lehtipuista koostuva metsä. Mahdollisesti myös metsälain (1093/97 10 §) avainbiotooppeja; mm. jyrkänne ja sen välitön alusmetsä.	N (SPA) osa	valtio
SL 202011	Kaarina	Karpanmäen kuiva lehto	Tuorian kartanon länsipuolella sijaitseva arvokas kuiva MeLaT-tyyppinen tammipähkinälehto, jonka tarkka sijainti on Voivalan kylässä Karpanrinteen metsäsaarekkeen eteläreunassa n. 200 m Kuusiston salmen pohjoispuolella. Alue on valoisa; jyrkkä etelärinne kalliomaan kapeudessa. Alue rajautuu pohjoisessa kalliioon ja muualla pääosin peltoon. Istutettu, koivuinen (<i>Betula sp.</i>) peltosarka jakaa alueen kahtia; puolikulttuuriketjoja. Kallioperä amfiboliittia. Harvahko puusto koostuu kookkaista tammista (<i>Quercus robur</i> , n. 50 kpl) ja lehmuksesta (<i>Tilia cordata</i> , n. 25 kpl). Harvassa pensaskerrossa yli sata pähkinäpensasta (<i>Corylus avellana</i>), kohtalaisesti taikinamarjaa (<i>Ribes alpinum</i>) ja lehtokuusamaa (<i>Lonicera xylosteum</i>). Aluskasvillisuus on kuivalle lehdolle tyypillisen vaatimatonta; runsaina mm. valkovuokkoa (<i>Anemone nemorosa</i>), rauhoitettua sinivuokkoa (<i>Hepatica nobilis</i>), kieloa (<i>Convallaria majalis</i>) ja lehtonurmikkaa (<i>Poa nemoralis</i>) sekä kohtalaisesti mm. nuokkuhelmikkää (<i>Melica nutans</i>). Loppukesän dominoivia lajeja ovat mm. koiranheinä (<i>Dactylis glomerata</i>) ja sananjalka (<i>Pteridium aquilinum</i>). Alueen erikoisuutena visakoivut (<i>Betula pendula</i> subsp. <i>pendula</i> var. <i>carelica</i>) ja harvinaiset mäkilehtoluste (<i>Brachypodium pinnatum</i>), rantahirvenjuuri (<i>Inula salicina</i>) ja hirvenputki (<i>Seseli libanotis</i> ; S/+). Sienilajisto valtakunnallisesti merkittävä; tammenkannoissa sokkelokäppää (<i>Daedalea quercina</i> ; +/-au), harvinaista tuoksuahperoa (<i>Russula grata</i> ; +/-au), karvanahikasta (<i>Crinipellis stipitaria</i>), oliivirusokasta (<i>Entoloma versatile</i>), kurttujuurekasta (<i>Xerula radicata</i>) sekä kyyhkyahperoa (<i>Russula cyanoxantha</i>). Tavanomaisen linnuston lisäksi mm. valtakunnallisesti uhanalainen lintudirektiivilaji harmaapäätikka (<i>Picus canus</i> ; Sh/Sh). Mielenkiintoinen hyönteislajisto; useita harvinaisuuksia: pensashämyökkönen (<i>Amphipyra berbera</i>), kirjokonnakas (<i>Epuraea guttata</i> ; ?/Sh) ja <i>Brachyarthum</i> limitatum -nurmilude. Lehdon itäosasta on harvennettu pensastoa, mutta muuten alue on melko luonnontilainen. Luonnonsuojelualue vuodesta -80. Maisemallisesti merkittävät peltoalueet ympärillä (MY 200). Opetus, tutkimus ja virkistyskohte. Pohjoisreunassa asutusta.		2	1, 11	2, 3, 4, 5, 6, 9, 10, 11, 12	2	MY 200	Liitteet 3840, 147148, 152153, 157, 159, 164, 177, 206, 217 ja 239. Liitteessä 38b suppeampi aluerajaus; suunniteltu luonnonsuojelualue suppeampana liitteessä 157. Aiemmin Suomen ainoaksi loistatiksi (<i>Xerocomus parasiticus</i>) luultu yksilö on osoittautunut tavallisemmaksi ruututatiksi (<i>Xerocomus chrysenteron</i>). Suojeluarvo 31. Luonnonsuojelualueesta oma asetus (809/85). Valokuva Karpanmäen eteläreunasta liitteessä 206. Luonnonsuojelualueen pintaala 3,5 ha. Vuonna -96 pesineitä lintulajeja liitteessä 217. Yksittäishavainto idänuunilinnusta (<i>Phylloscopus trochiloides</i> ehdotettu lintudirektiivilaji). Mahdollisesti primäärisesti suojeltavia luontodirektiivihabitaaiteja: mm. luontainen hemiboreaalin jalopuumetsä (Naturakoodi AY 9020) sekä mahdollisesti luonnonsuojeluasetuksen (160/97 10 §) suojeltavaksi tarkoitettu jalopuumetsikkö. Miksei alue kuulu lehtojensuojeluohjelmaan?	luonnonsuojelualue	valtio, kunta
SL 202014	Kaarina	Vuolahden tammipähkinälehto	Kuusiston saarella Vuolahden tien molemmin puolin (Piikasuntin rannalla), Tamminiemen talon itäpuoleisessa kalliomaassa sekä Piikasuntin ja maantien väliin jäävällä alueella sijaitseva maakunnallisesti arvokas MeLaT-tyyppinen lehto. Ihmisvaikutus voimakasta; campingalue ja raivattu aukkoja ja teitä. Näiden välissä varsin luonnontilaista lehtoa. Puustossa kookkaita tammia (<i>Quercus robur</i>) sekä kalliomaan sekametsän ylispuustossa tammien lisäksi mm. mäntyä (<i>Pinus sylvestris</i>), koivua (<i>Betula sp.</i>), vaahteraa (<i>Acer platanoides</i>) ja lehmusta (<i>Tilia cordata</i>). Pensaskerrossa pähkinäpensasta (<i>Corylus avellana</i>). Campingalueella puusto koostuu pääosin tammista; myös kookkaita pähkinäpensaita runsaasti. Tienvarsipuistossa kookkaita tammia. Rehevä lounaisrinne: aluskasvillisuudessa mm. kieloa (<i>Convallaria majalis</i>), metsäkastikkaa (<i>Calamagrostis arundinacea</i>), rauhoitettua kevätlinnunhermettä (<i>Lathyrus vernus</i>), nuokkuhelmikkää (<i>Melica nutans</i>), rauhoitettua sinivuokkoa (<i>Hepatica nobilis</i>) ja harvinaisena jäniksensalaattia (<i>Mycelis muralis</i>).		3	11	2, 11, 12	2	SL 602	Liitteet 37, 44, 242 ja 244. Voimaperäisillä luonnonsuojelullisilla toimenpiteillä alue voitaisiin palauttaa entiselleen. Suojeluarvoa vaikea määrittää; 34 vaatii maastotarkistuksen. Oma aluerajaus.		suojelukohteeksi valtio/kunta

Tunnus	Kunta	Alue	Kuvaus	Ala	Suojelu-arvo	Suojelu-status	Suojelu-peruste	Pääluokka	Seutukaava-merkki	Huom.	SYK:n rajausta (tunnus)	Toteutus
SL 202015	Kaarina	Rauhanlinnan kartanopuiston lehto	Kosteaa ja rehevää lehtoa, jota on 300 v. käytetty kartanon puistona (kohde 15a). Lehto sijaitsee empiretyylisen kartanon (MY 202; 1840l.) länsipuoleisella kalliomaella, jonka etelärinne on loiva, ja lehdolle suotuisa länsirinne putoaa jyrkänteisenä kosteaan purontokoon (puroon on aikanaan rakennettu pato lehdon luoteispuolelle). Pohjoisrinne on jyrkkää lehtomaista kangasmetsää (kuusivaltainen, Picea abies). Kallion laella vaihtelevat avokallioliikut harvan mäntymetsikön kanssa. Alue on ollut viimeiset vuosikymmenet melko luonnontilaisena. Alueella on jonkin verran mm. istutettuja pyökkejä (Fagus sylvatica) ja orapaatsamaa (Rhamnus catharticus) sekä ulkomaista perua olevia havupuita. Myös osa tammista (Quercus sp.) on istutettuja, samoin ilmeisesti muutamia lehdon saarnet (Fraxinus excelsior). Lehdon alkuperäinen puusto erittäin kookasta. Kartanon tuntumassa haapaa (Populus tremula); pihapiirissä kymmeniä suuria lehmuksia (Tilia cordata). Lehmuksia ja tammia esiintyy molempia n. 100 kpl - lisäksi hieman vaahteroita (Acer platanoides) ja pensaskerrossa mm. runsaasti kookkaita pähkinäpensaita (Corylus avellana), taikinamarjoja (Ribes alpinum) ja lehtokuusiamia (Lonicera xylosteum). Alueella kaikkiaan n. 40 puulajia. Monipuolinen kenttäkerros; kulttuurivaikutteisia aluskasvillisuuslajeja: mm. koiruoho (Artemisia absinthia) ja rohtoraunioyrtti (Symphytum officinale). Lisäksi mm. runsaasti vuokkoja ja harvinaista rantahirvenjuurta (Inula salicina) - alueen kasvillisuus on hyvin rehevää, muttei erikoista (myös istutettuja lajeja kuten kotkansiipi, Matteuccia struthiopteris). Sienilajisto valtakunnallisesti merkittävä; mm. valtakunnallisesti uhanalainen häränkieli (Fistulina hepatica; Sh/Sh), kampahapero (Russula pectinatoides; V/Sh, kaksi kasvupaikkaa Suomessa), Hebeloma truncatum, pikkutammihapero (Russula laeta, ainoa varmistettu kasvupaikka Suomessa), kartanorisakas (Inocybe putilla) ja tähtiitiörisakas (Inocybe asterospora, Sh/Sh, yksi kolmesta Suomen esiintymästä). Runsaslajisessa linnustossa mm. sepelekyyhky (Columba palumbus), mustapääherttu (Sylvia atricapilla), satakieli (Luscinia luscinia) ja mustarastas (Turdus merula) yhteensä n. 25 pesivää lajia. Hyönteisfaunassa useita harvinaisuuksia kuten tammiraitayökkönen (Orthosia cerasi), kirjokonnakas (Epuraea guttata; ?/Sh) sekä valtakunnallisesti uhanalaisista kovakuoriaisista juomumähiäinen (Cryptarcha strigata; ?/Sh) ja oranssiseppeä (Ampedus nigroflavus; ?/Sh). Istutetuista puista huolimatta aarnimetsämäisen lehdon luonne ei ole muuttunut. Luonnonsuojelualue. Kuuluu maisemallisesti merkittävään aluekokonaisuuteen. Kaarinan koulujen ehkä tärkein maastopetuskohde. Tutkimus ja luonnonharrastuskohde.	4	2	1, 11	1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 12	2	SL 401, MY 202	Liitteet 4547, 147148, 151, 154, 158159, 161, 164, 177, 204, 205, 207 ja 218. Suojeluarvoa on vaikea määrittää; 23. Ehdotettu laajempi luonnonsuojelualue liitteessä 158 (kohde 15b). Valokuvat liitteissä 161 ja 205. Rauhoitettu ja valtakunnallisesti uhanalainen metsäomenapuu (Malus sylvestris; Sh/Sh) on ainakin aiemmin ilmoitettu kasvaneeksi alueella. Kasvillisuutta liitteessä 204. Vuonna -88 pesineitä lintulajeja n. 30. Linnustoa liitteessä 218. Seutukaavassa suojelualuevaraus huomattavasti suurempi. Sisältää mahdollisesti metsälain (1093/97 10 §) avainbiotooppeja: mm. puron välitön lähiympäristö.	LHO	valtio
SL 202021	Kaarina	Juopinrotko (Juopinkrotti)	Kuusiston pohjoisosassa (Empon asutusalueen länsipuolella) sijaitseva melko laaja Juopinrotkon alue on saariston ainoita luonnontilaisia jyviä rotkolaaksoja. Purokorpisen rinteiden reunassa avokalliota ja siitä lounaaseen hakkuuaukeita. Puron varrella on erittäin monipuolista kasvillisuutta ja eläimistöä; tiheän kuusikon ympäröimä (Picea abies). Puustossa myös rauduskoivua (Betula pendula) ja ylempänä rinteessä mäntyä (Pinus sylvestris). Pensaskerrossa mm. punaherukka (Ribes rubrum) ja kookas pähkinäpensas (Corylus avellana, puron suupieleessä lähellä tietä). Lounaisrinteen tavanomaisessa aluskasvillisuudessa sammaleiden (Bryophyta) lisäksi mm. ketunleipä (Oxalis acetosella) ja metsäimmarre (Gymnocarpium dryopteris) sekä sananjalka (Pteridium aquilinum). Kosteassa puronuomassa mm. ojakellukkaa (Geum rivale), jänönsalaattia (Mycelis muralis) ja vadelmaa (Rubus idaeus). Maapuita. Sienilajisto yleisesti ottaen paikallisesti arvokasta, mutta erikoista; mm. melko harvinaiset tummalakivahakas (Hygrophorus discoideus; yksi LounaisSuomen kolmesta esiintymästä), kuusenvyörousku (Lactarius bresadolianus), raidanrousku (Lactarius aspideus) sekä suonihiippo (Delicatula integrella). Erikoisuutena myyikkä (Mythicomyces comeips), jolla on Euroopassa (=Pohjoismaissa) vain viisi muuta tunnettua kasvupaikkaa. Linnustossa kuusikkokorven tyyppilajeja kuten peukaloinen (Trogodytes troglodytes) sekä lintudirektiivilaji idänuunilintu (Phylloscopus trochiloides; ehdotettu direktiivilaji) ja pyy (Bonasa bonasia). Merkittävässä hyönteisfaunassa mm. harvinaiset munkkiyökkönen (Panthea coenobita), korpivarjomittari (Lamproteryx otregiata) ja Bothynotus pilosus -nurmilude. Koillisrinteellä pengerrytty tie. Rannassa kesähuvi. Koillispuolella asutusta.		3	11	1, 2, 3, 5, 8, 9, 13	3	SU:4 482	Liitteet 56,57, 147, 149, 166, 177, 180, 195, 216, 242 ja 244. Osin oma aluerajaus - suojelualueen rajausehdotus liitteessä 180. Suojeluarvoa vaikea määrittää; 31. Hyvä valokuva liitteessä 216. Erilainen aluerajaus liitteessä 195. Idänuunilintu on nykyään Suomessa Shlaji (ei teoksessa Rassi ym., 1991). Seutukaavassa laajempi aluerajaus. Sisältää mahdollisesti metsälain (1093/97 10 §) avainbiotooppeja: mm. rotko.		lisäselvityksiä, valtio
SL 202023	Kaarina	Kuusiston linnanraunioiden kuusi	Arvokkaan Piikkiönlahden (ks. Piikkiön kohde 01) lounaiskulmassa, Kuusiston saaren linnanraunioissa kasvava yksinäinen, kaksiahaarainen ja kookas kuusi (Picea abies) kulttuurihistoriallisesti valtakunnallisesti merkittävässä ympäristössä (SU 660: Kuusiston piispanlinnan raunio ja SU:2 443: Kuusiston kartano). Kuusiston kulttuuri ja luontopolun varrella. Kuusistonlahden Natura 2000 -alueella (FI0200058).		3	7, 11	2, 7, 8, 11	5	SU 601	Liitteet 2025, 6061, 147, 149, 154155, 157, 159, 230 ja 241242. N (SPA) Mahdollisesti luonnonsuojeluasetuksen (160/97 10 §) suojeltavaksi tarkoittama avointa maisemaa hallitseva puu - rauhoitettava. Kuusiston kartanon suunniteltu laaja luonnonsuojelualue muodostaisi laajan aluekokonaisuuden yhdessä kohteiden 04, 32, 33, 34, 38 ja 49 kanssa (ks. liite 157). Suojeluarvo 41. Todennäköisesti kaadettu - poistettava seutukaavasta?	N (SPA)	rauhoitettavavaltio
SL 202025	Kaarina	Rauhanlinnan/Rauhanlinnan olman saari/Jänissaari	Kuusistonsalmessa Kuusistonsillan koillispuolella sijaitseva joitakin tammia (Quercus robur) kasvava rehevä saari, joka tunnetaan myös nimellä Jänissaari. Ruovikkoisen merenlahden ympäröimä. Lounaisrannalla tervalepikkoo (Alnus glutinosa) ja rantaniittyä. Lehtomaista ja kuusettunutta metsää. Kaakkoisosan alarinteessä pieniä niittyä ja ketokasvillisuuden muodostamia laikkuja. (lammaslaitumena 70luvulla muutaman vuoden). Kuusikossa (Picea abies) runsaasti lahoja ja kääpäisiä koivupötkelöitä. Puustossa lisäksi mm. haapaa (Populus tremula), mäntyä (Pinus sylvestris) ja vaahteraa (Acer platanoides). Pensaskerrossa mm. terttuseljaa (Sambucus racemosa). Aluskasvillisuudessa rehevän metsän lajistoa sekä laakealla lounaisniityllä mm. valtakunnallisesti uhanalaista vankkasaraa (Carex riparia; V/Sh). Monipuolinen opetus ja virkistyskohde. Maisemallisesti ja linnustollisesti merkittävä. Ollut aiemmin kartanolaisten ulkoilualue. Säilynyt melko luonnontilaisena viimeiset vuosikymmenet.		3	11	2, 3, 4, 5, 8, 9, 10, 11, 12, 14	8	SU:4 481	Liitteet 6263, 147148, 152, 161, 205 ja 208. Ihmisvaikutus? Alueeseen liittyy kalaston suojelupiiri? Valokuvat liitteissä 161, 205 ja 208. Suojeluarvo 42. Kasvillisuutta liitteessä 208. Vaatii lisäselvityksiä. Mahdollisesti metsälain (1093/97 10 §) avainbiotooppeja.		lisäselvityksiä, valtio, kunta
SL 202026	Kaarina	Rientolan (a) ja Palokallion (b) kangaskiurun pesimäpaikat	Rientolan eteläpuolella ja Palokalliolla (b; kohde 18) sijaitsevat esiintymät (a; taajama-alueella) valtakunnallisesti uhanalaisesta ja erityisesti suojellusta lintudirektiivilajista (Lullula arborea; V/V).		1	12	3, 9	8		Liitteet 6465. Esiintymillä sama kohdenumero peruskartalla (a ja b). Vaikeasti suojeltava laji, joka suosii kalliomänniköitä ja mäntykankaiden hakkuu, palo ja myrskytuhoalueita - suojeluarvoa paikoille vaikea määrittää lajin ekologisten piirteiden vuoksi; 1 - ei suojeluarvoa. Laji vaatii säilyäkseen ilmeisesti laajoja rauhallisia kalliioalueita, joista muutama tulee suojella seutukaava-alueella. Rastit peruskartalla havaintojen sijaintiarvioiteja.		huomioitava, kunta
SL 202027	Kaarina	Ryövörinluola	Aivan Kuusiston saaren länsipäässä sijaitseva polveileva, n. 50 m pitkä kallioperän halkeama, joka alkaa vesirajasta (leveys max. 2 m ja syvyys 5 m). Osa grandioriittisesta halkeamasta muodostaa luolan, osa on avonainen. Kattona on halkeamaan kiilautuneet lohkarieet. Halkeama ei ole koko matkaltaan läpikulkelupoinen. Geologisesti ja maisemallisesti merkittävä maakuntatason kohde. Luonnontilainen. Luolan alueella sijaitsee Rövarholman valtakunnallisesti uhanalainen luutasammaleesiintymä (Thamnobryum alopecurum; Sh/Sh; n. 3 m2). Perimätietoa sisältävän luolan ympäristössä pidetty nuotioita.		3	12	1, 2, 4, 5, 7, 8, 9, 12	8		Liitteet 6668, 242 ja 244. Mahdollinen matkailukohde. Rauhoitettava kokonaisuudessaan luonnonmuistomerkiksi. Luutasammaleesiintymän sijainti hiukan epäselvä. Suojeluarvo 32. Tuskin metsälain (1093/97 10 §) avainbiotooppi: rotko.		rauhoitettavavaltio
SL 202029	Kaarina	Suitikkalan haapariippusammaleesiintymä	Ilmeisesti Suitikkalan torpan läheisyydessä kasvanut Neckera pennata on valtakunnallisesti uhanalainen sammallaji (V/E). Ympäristön metsät hakuttuja.		2	12	2, 9, 14	5		Liite 69. Palomäen (kohde 18) molemmin puolin etsitty kohdetta turhaan mm. kesällä -89. Ei aluerajauksia peruskartalla. Löydettyäessä vaikeita suojelutoimenpiteitä tulee miettiä.		lisäselvityksiä, valtio, kunta
SL 202030	Kaarina	Ladjakosken kalliorikkoesiintymä	Kaarinan keskustan tuntumassa sijaitseva pieni Saxifraga adscensens -esiintymä (rauhoitettu ja Sh/Shlaji). Kalliomaen puustossa mm. rauduskoivua (Betula pubescens) ja mäntyä (Pinus sylvestris). Aluskasvillisuudessa mm. hietakastikkaa (Calamagrostis epigejos), nurmipuntarpäättä (Alopecurus pratensis), tuoksumaketta (Anthoxanthum odoratum) ja ahomataraa (Galium boreale).		3	12	2, 9, 14	5		Liitteet 70 ja 164. Jatkuvasti taantunut esiintymä inventointivuoteen -84. Kuivuus ja heiniintymisen uhkaavat esiintymää. Kohteen nykykunto tarkistettava. Suojeluarvo 42.		lisäselvityksiä, valtio, kunta

Tunnus	Kunta	Alue	Kuvaus	Ala	Suojelu-arvo	Suojelu-status	Suojelu-peruste	Pääluokka	Seutukaava-merkki	Huom.	SYK:n rajaus (tunnus)	Toteutus	
SL 202031	Kaarina	Vuolahden kynäjalavat	Kuusiston saaren Kirsikkämäen rinteessä omakotitontilla sijaitsevat puut (Ulmus laevis; rauhoitettu ja maakunnallisesti erittäin uhanalainen laji; E/Sh) ovat rungon tyven ympärysmitaltaan n. 2 ja 0,5 m. Ikiivanha puu on osin laho ja huonokuntoinen. Havupuiden lisäksi alueella mm. katajaa (Juniperus communis) ja tuomea (Prunus padus). Aluskasvillisuudessa mm. valkovuokko (Anemone nemorosum), metsämansikka (Fragaria vesca) ja aholeinikki (Ranunculus polyanthemos).		3	12	2, 8, 9, 14	5			Liitteet 71, 164 ja 229. Kohteiden nykykunto tarkistettava - puut tulisi pikaisesti rauhoittaa. Tarkka sijainti omakotitontilla hiukan epäselvä. Katajat rauhoitettuja puumaisina/pylväsmäisinä luonnonsuojeluasetuksen (160/97) liitteen 3(a) nojalla. Suojeluarvo 32.		rauhoitettavavaltio
SL 202032	Kaarina	Kuusiston linnanraunioiden isotakiaisesiintymä	Aivan Kuusiston saaren koilliskulmassa muutaman kymmentä yksilöä esiintyy keskiaikaisen suojellun linnanraunion (SU 660; valtakunnallisesti merkittävä kulttuuriympäristö) vallituksilla, kentillä ja pihamailla. Arctium lappan (Sh/au) seuralaislajeina mm. pujo (Artemisia vulgaris), palsternakka (Pastinaca sativa) ja ahdekaunokki (Centaurea jacea). Ympäristössä Kuusiston kulttuuri ja luontopolku. Kuusistonlahden Natura 2000 -alueella (FI0200058). Kohteen 49 (Kuusiston linnanraunioiden maakotilobiotooppi) ympäröimä.		3	7	2, 7, 9	5		Liitteet 2025, 72, 154155, 157, 159, 164, 230, 232 ja 241242.	N (SPA)	valtio	
SL 202034	Kaarina	Kuusiston kartanon keto	Keto sijaitsee osana suojeltua Kuusiston kartanmiljöötä (SU:2 443) sen koillispuolella valtakunnallisesti merkittävässä kulttuuriympäristössä. Etenkin teiden varsilla puustossa enimmäkseen jalojen lehtipuiden taimia, joiden joukossa vartuneitakin yksilöitä; lähinnä saarnia (Fraxinus exelcior). Kedon kasvillisuus korkeaa ja heinittynyttä. Kasvillisuudessa hyvin runsaasti mm. nummilaukkaa (Allium oleraceum; piilossa ? 100 yksilöä) ja mansikkaa (puutarhakarkulainen?). 19 kotilolajia - Kuusiston linnanraunioille vievän tien varressa valtakunnallisesti uhanalaista kapeasiemenkotiloa (Vertigo angustior; ?/Sh). Kuusiston kulttuuri ja luontopolun varrella. Osin Kuusistonlahden Natura 2000 -alueella (FI0200058). Lisäksi osin päällekkäinen Kappelinmäen kulttuurilehdon kanssa (kohde 04). Muodostaa arvokkaan aluekokonaisuuden yhdessä kohteiden 04 ja 33 (Kappelinmäen perinnebiotooppi) kanssa.		3	7, 10, 11	2, 3, 7, 9, 11	7	SU:2 443	Liitteet 13, 2025, 73, 8589, 147, 154155, 157, 159, 188189, 191, 222, 230 ja 241242. Esiintymää uhkaa mm. ruohottuminen. Kasvillisuutta liitteissä 8788. Kuusiston kartanon suunniteltu laaja luonnonsuojelualue muodostaisi laajan aluekokonaisuuden yhdessä kohteiden 04, 23, 32, 33, 38 ja 49 kanssa (ks. liite 157). Pesimälinnustossa mahdollisesti lintudirektiivilaji kirjokerttu (Sylvia nisoria). Suojeluarvo 31.	N (SPA)osin	valtio	
SL 202035	Kaarina	Kuusiston rantaniitty	Kuusiston suojellun kartanon (SU:2 443) kartanomiljööseen kuuluva paikallisesti arvokas rantaniitty sijaitsee Fiskarinsuntin pohjoisrannalla. Niitty rajautuu etelässä ruovikkoon ja pohjoisessa viljeltyyn peltoon. Vaikeakulkuinen ja kasvillisuudeltaan lähes homogeeninen. Merenrantaniitty on avoin ja lähes puuton paikoin rauduskoivua (Betula pendula) ojamaisissa painanteissa. Aluskasvillisuudessa valtalajeina mm. nummilauha (Deschampsia caespitosa), numpipuntarpää (Alopecurus pratensis) ja suoputki (Peucedanum palustre) sekä maitohorsma (Epilobium angustifolium). Turun kaupungin omistama luonnonsuojelualue vuodesta -90. Osa Kuusistonlahden Natura 2000 -aluetta (FI0200058). Alue kuuluu myös Krogsbynlahteen (kohde 07; mm. lintuvesien suojeluohjelma). Lisäksi osa Piikkiönlahden (Piikkiön kohde 01) kulttuurimaisemaa.		2	1, 5, 7, 10, 11	2, 3, 7	7	SL 403	Liitteet 1825, 73, 9094, 147, 149, 154, 157, 159, 193 ja 241242. Liitteessä 73 kohteen pintaala mainittu mahdollisesti väärin (0,8 ha). Alue kuuluu myös osana L. Putkosen valtakunnallisesti merkittäviin kulttuurihistoriallisiin ympäristöihin. Suojeluarvoa vaikea määrittää; 41. Esiintymää uhkaa totaalinen heinittyminen. Lajilista putkilokasveista liitteissä 9293. Rauhalingan suunniteltu luonnonsuojelualue muodostaisi yhdessä osittain päällekkäisen kohteen kohteiden 07, 36 ja 41 kanssa (ks. liite 158). Natura 2000 -aluerajaus koillisessa Tamminiemeen asti (ks. liite 25). Mahdollisesti luonnonsuojeluasetuksen (160/97 10 §) suojeltavaksi tarkoitettu merenrantaniitty sekä primäärisesti suojeltava luontodirektiivihabitaatti: matalakasvuinen rantaniitty (Naturakoodi 1630).	N (SPA)osa	valtio	
SL 202040	Kaarina	Vaarniemen kallioketo	Osa Rauvolanlahden Natura 2000 (FI0200060) sekä Vaarniemen luonnonsuojelu ja Rauvolanlahden lintuvesien suojeluohjelmaalueita. Paikallisesti arvokkaita avonaisia kallioketolaikkuja ja pienruohoniittyjä itälänsisuuntaisen n. 20 m korkean mäen eteläreunalla (maakunnallisesti arvokasta jalopuulehtoa: kohde 10). Ainoastaan kallioketolaitukit säästyneet avoimina, joilla tyypillistä perinnemaisemalajistoa - muu osa mäestä pensoittunut. Alueen vähäinen puusto on pääosin nuorta; mm. jalopuita ja niiden taimia kohtalaisesti. Aluskasvillisuuden valtalajeina mm. mäkiapila (Trifolium medium), keitamatar (Galium verum), ahosuolaheinä (Rumex acetosella), ja mäkitervakko (Lychnis viscaria). Runsaasti huomionarvoisia lajeja (mm. mäkikaura, Avenula pubescens). Sienestöllisesti, ja eläinten osalta etenkin linnustollisesti arvokas alue. Läheisyydessä keskiajalta periytyvä Vaarniemen tila; alue ollut ihmisvaikutteinen jo vuosisatoja. Mäen pohjoispuolella jätevedenpuhdistamo altaineen. Yhdessä pohjoispuoleisen Katarinanlaakson kanssa (Turun kohde 60) tärkeä opetus, tutkimus ja luonnonharrastuskohde. Osin päällekkäinen Vaarniemen lehdon kanssa (kohde 10) ja Rauvolanlahden kanssa (kohde 09).		3	1, 5, 7, 10, 11	2, 3, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 12	7	SL 402	Liitteet 2637, 73, 122127, 147, 149, 151, 153, 158159, 181, 209210, 218219 ja 223226. Kohdetta tarvitsisi niittää ainakin tuoreimmilta kohdilta. Alueella pitäisi kasvaa jopa maakunnallisesti uhanalaista hirvenputkea (Seseli libanotis; S/+), mutta inventoitaessa sitä ei löydetty. Liitteessä 126 kasvillisuutta - lista puutteellinen. Liitteessä 158 suunniteltu laaja luonnonsuojelualue (osin päällekkäinen kohteiden 9 ja 10 kanssa). Mahdollisesti primäärisesti suojeltavia luontodirektiivihabitaatteja: mm. runsaslajinen kuiva niitty (Naturakoodi 6270). Vaarniemen lehdon linnustoa liitteissä 218219. Suojeluarvoa vaikea määrittää; 31.	N (SPA)osa	valtio	
SL 202041	Kaarina	Lyhtyholman rantaniitty	Kuusistonlahden Natura 2000 -alueella (FI0200058) maakunnallisesti arvokasta laidunnettua merenrantaniittyä, joka sijaitsee alavan kannaksen matalimmalla keskiosalla ja on oijen ja aitojen reunustama ruovikkoon päätyvä rantaniitty. Kasvillisuus niukkalajista ja laajoilla alueilla homogeenista. Reunaosissa valtalajina nummilauha (Deschampsia caespitosa), keskemällä mm. luhtakastikka (Calamagrostis neglecta) ja suolavilvilä (Juncus gerardi). Puu ja pensaskerros puuttuvat. Nautalaidun; laidunaita. Kohteen koillispuolella sijaitsee linnustollisesti arvokas Fiskarinsuntti, joka on osa mm. Krogsbynlahtea (kohde 07). Alue lisäksi osa Kuusistonlahden lintuvesien suojeluohjelmaaluevarauksista (ks. kohde 07).	10	2	5, 7, 10, 11	2, 3, 7	7	SL 403	Liitteet 1825, 73, 128134, 147, 149, 154, 157, 159, 193 ja 241242. Läheisellä Lyhdyn pellolla tavattu Dinotenus pubescens -lajia (uhanalainen Slaji?). Kasvillisuutta liitteissä 132133. Rauhalingan suunniteltu luonnonsuojelualue muodostaisi yhdessä osittain päällekkäisen kohteen kohteiden 07, 35, ja 36 kanssa (ks. liite 158). Suojeluarvoa vaikea määrittää; 31. Sisältää mahdollisesti primäärisesti suojeltavaa luontodirektiivihabitaattia: matalakasvuinen rantaniitty (Naturakoodi 1630) sekä luonnonsuojeluasetuksen (160/97 10 §) suojeltavaksi tarkoitettua merenrantaniittyä.	N (SPA)osalVO	valtio	
SL 202046	Kaarina	Rövarholmin luutasammalesiintymä	Kuusiston saaren länsipuolella maakunnallisesti ja valtakunnallisesti uhanalaista lajia (Thamnobryum alopecurum; Sh/Sh).		3	12	2, 9, 14	5		Liite 164. Ei peruskartalla tarkkojen sijaintitietojen puuttuessa. Suojeluarvo 32.		huomioitava	
SL 202048	Kaarina	Kuusiston vuihkokääpäesiintymä	Valtakunnallisesti uhanalainen vuihkokääpäesiintymä (Polyporus umbellatus; V/V).		2	12	2, 9, 14	5		Liite 177. Tarkan sijaintitiedon puuttuessa ei peruskartalla - vaatii lisäselvityksiä.		huomioitava	
SL 202049	Kaarina	Kuusiston linnanraunioiden maakotilobiotooppi	Kulttuurihistoriallisesti ja maisemallisesti arvokkaassa ympäristössä (SU 660; maamme tärkein piispaninnan raunio) maassamme ainutlaatuinen maakotilobiotooppi. Kokonaiskotilolajimäärä 12 - paikoitellen yksilömäärät huomattavan suuria; pikkuharvinaisuutena Trichia plebeija. Kulttuurikasvillisuutta. Lintujen yölaulun kuuntelupaikka. Ympäriällä Kuusiston kulttuuri ja luontopolku valtakunnallisesti merkittävässä kulttuuriympäristössä (mm. suojeltu Kuusiston kartanon miljöö: SU:2 443). Kuusistonlahden Natura 2000 -alueella (FI0200058). Kuusiston linnanraunioiden isotakiaisesiintymä (kohde 32) kohteen sisäpuolella.		2	7, 11	2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 11	7	SU:2 443	Liitteet 2025, 154, 157, 178, 190, 220, 230, 232 ja 241242. Suojeluntarvetta tulee miettiä; suojeluarvo 41. Kasvillisuuden poistosta linnanraunioilla tulee pidättäytyä kulttuuriarvoja vaarantamatta. Kasvillisuutta liitteessä 190. Lähiympäristön monipuolisessa linnustossa pesivänä mm. yleinen lintudirektiivilaji kalatiira (Sterna hirundo) ja havaintoja mm. lintudirektiivilajeista lapintiira (Sterna paradisea) ja liro (Tringa glareola) sekä ehdotetusta ja uhanalaisesta direktiivilajista: selkälökki (Larus fuscus; V/St) - linnustoa liitteessä 220. Valokuva linnanmuurista liitteessä 232. Kuusiston kartanon suunniteltu laaja luonnonsuojelualue muodostaisi laajan aluekokonaisuuden yhdessä kohteiden 04, 23, 32, 33, 34 ja 38 kanssa (ks. liite 157).	N (SPA)osa	valtio	
SL 202050	Kaarina	Pörrölyhytsiipesiintymä	Lyhdyn pelloilla esiintyvä valtakunnallisesti uhanalainen kovakuoriainen (Dinothenanus pubescens; ?/St), joka on ollut yleinen maaseutukulttuurin seuralainen.		3	12	3, 9, 14	5		Liitteet 197 ja 201. Tarkkojen sijaintitietojen puuttuessa ei peruskartalla. Suojeluarvo 32. Vaatii lisäselvityksiä.		lisäselvityksiä, valtio, kunta	
SL 202051	Kaarina	Kaarinan uhanalaisten lintulajien pesimäpaikkoja	Valtakunnallisesti uhanalaiset pikkutikka (Dendrocopos minor; St/St), peltopyy (Peredix peredix; V/St), ruisräikkä (Crex crex; erityisesti suojeltava ja lintudirektiivilaji; V/V), tuulihaukka (Falco tinnunculus; V/St) ja nuolihaukka (Falco subbuteo; St/St).		2	12	3, 9, 14	5		Liite 197. Tarkat pesimäpaikat tulee selvittää. Ei peruskartalla. Suojeluarvo 31.		lisäselvityksiä, valtio, kunta	

Tunnus	Kunta	Alue	Kuvaus	Ala	Suojelu-arvo	Suojelu-status	Suojelu-peruste	Pääluokka	Seutukaava-merkki	Huom.	SYK:n rajaus (tunnus)	Toteutus
SL 423001	Lieto	Paimionjokilaakson kansallismaisema	Linnustoltaan arvokkaan Paimionlahden pohjoispuolelle avautuva kansallismaisema ja Natura 2000 -kohde (FI0200103). Turku-Hämeenlinna-tie halkaisee maiseman Liedon kunnassa.	6000	2	6, 7	4	8		Liitteet 2 ja 3. Paimionjokilaakso sijaitsee myös Paimion (kohde 02), Piikkiön (kohde 81) ja Tarvasjoen alueilla. Liitteessä 02 aluerajaus Liedolle kuuluvasta osasta. Pintaala on koko maisemaalueen. Mahdollisesti metsälain (1093/97 10 §) avainbiotooppeja ja luonnonsuojeluasetuksen (160/97 10 §) suojeltavia habitaatteja sekä primäärisesti suojeltavia luontodirektiivihabitatteja.	MAON (SCI)	valtio, kunta
SL 423002	Lieto	Aurajokilaakson kansallismaisema	Turun, Kaarinan (kohde 02), Liedon, Auran ja Pöytyän kuntien alueella sijaitseva kansallismaisema. Aurajokilaakso edustaa Lounaiselle viljelyseudulle tyypillistä viljavan jokilaakson vanhaa ja vaurasta kulttuurimaisemaa. Osin päällekkäinen Aurajokilaakson kulttuurimaisema-alueiden kanssa (MY 203, MY 206 ja MY 208). Maisemakuva. Aurajoen varteen levittäytyviä melko tasaisia peltoja, joita metsäiset kallioselänteet reunustavat. Jokivartta seurailevat kauniisti maisemaan sopivat vanhat tiet. Hyvin säilyneet pihapiirit vanhoine rakennuksineen, perinteiset kylämiljööt ja pari kartanoa luonnehtivat rakennettua ympäristöä. Paikoin maisemakuvassa esiintyviä häiriötekijöitä ovat valtatie, moottoritie, uusi asutus ja liikekeskukset. Luonnonpiirteet. Koillisesta lounaaseen virtaava Aurajoki laajenee noin metrin levyisestä purosta yli kymmenen metriä leveäksi joeksi. Jokilaaksoon on kerrostunut paksulta hienoja maalajeja, kun taas ympäröivät kallioselänteet on meri aikoinaan huuhtonut puhtaiksi maaaineksesta. Joki on uurtanut yläjuoksulla paikoin jopa kymmenen metriä syvän uoman paksuihin savikerroksiin. Kallioselänteillä on kuivia mäntyvaltaisia kankaita, ja viljavat savikot on raivattu pelloksi. Lehtoja on jäljellä vain jyrkimmillä joentöyräillä muun muassa Nautelassa (kohde 06) ja alueen pohjoisosassa Pöyliönjoen laaksossa. Ympäristöä elävöittäviä laidunalueita on vielä paikoin jäljellä sekä jokiväylillä että peltojen keskellä. Kulttuuripiirteet. Esihistoriallisesta asutuksesta kertovat mm. alueelta löydetty rautakautiset kalmistot. Huomattava historiallinen nähtävyys Liedon vanhanlinnan muinaislinna kohoaa Aurajoen ja Hämeen härkätien välissä (kohde 32: Vanhanlinnan kartano ja linnavuori). Mm. Liedon harmaakivikirkko on peräisin keskialjalta, jolloin asutus vakiintui alueella. Maisemaalueen eteläosassa museotienä oleva Vanhanlinnantie on pisin yhtenäinen 3,4 km mittainen osuus Härkätieltä, joka Turun seudulla on säilyttänyt ilmeensä. Idyllisiä kyläteitä on eri puolella aluetta. Asutus on nauhamaisesti viljelyalueen reunavyöhykkeillä ja rinteillä. Lounaiselle viljelyalueelle tyypillisiä perinteisiä pihapiirejä on paljon. Esimerkiksi Laukkaniityn Jukola on LounaisSuomen parhaiten säilynyt mies ja karjapihakokonaisuus, jonka maalaamattomat hirsirakennukset ovat pääasiassa 1800luvulta. Kylistä edustavin on Halisten ryhmäkylä. Kartanokulttuuria edustavat mm. Juvan kartano, jonka uusrenessanssityylinen päärakennus ja talousrakennukset ovat kaunis kokonaisuus. Uutta rakentamista on ollut runsaasti maisemakokonaisuuden eteläosissa Turusta Liedon kirkon seudulle, Auran kirkonkylän ja aseman tienoilla sekä Pöytyän Riihikoskella ja kirkonkylässä. Paikoin uusi asutus muistuttaa asunalahtiä.	10000	2	6, 11	4, 13	8	MY 203, MY 206, MY 208, av/ms 1	Liitteet 1 ja 2. Pintaala on koko maisemaalueen. Aluerajaus peruskartalla hyvin suuri- ja pihapiirteinen. Mahdollisesti metsälain (1093/97 10 §) avainbiotooppeja ja luonnonsuojeluasetuksen (160/97 10 §) suojeltavia habitaatteja sekä primäärisesti suojeltavia luontodirektiivihabitatteja.	MSO	valtio, kunta
SL 423003	Lieto	Vankion lehto	Kuivahko ja hakattu pähkinälehto sijaitsee Savijoen rannassa Pohjolan tilalla Loukkaisten kylässä. Maakunnallisesti arvokas lehto rajautuu peltoihin muualla paitsi koillisessa jokeen. Alue on matalahko kuiva kallioma, jonka pohjoisreuna putoaa jyrkänteinä pellon reunaan. Metsä hakattu n. 40 v. sitten; poikkeuksena alueen luoteiskulma, joka kasvaa nyt kookasta koivu/kuusisekametsää. Puusto on alempana rinteessä tiheää; melko nuorta haavikkoa (Populus tremula), korkeammalla kalliolla kasvaa koivua (Betula sp.) ja kuusta (Picea abies). Runsaasti nuoria tammia muun puuston seassa, vain yksi suuri tammi (Quercus robur) itäosan pellon reunassa on säästynyt hakkuulta. Melko tiheässä pensaskerrossa yli sata kookasta pähkinäpensasta (Corylus avellana), taikinamarjaa (Ribes alpinum) ja koiranheisiä (Viburnum opulus). Johtuen lehdon pimeydestä aluskasvillisuus on melko harvaa ja vähälajista. Alarinteillä valtalajeina esiintyvät mm. vuohenputki (Aegopodium podagraria), rauhoitetut kevätlinnunherne (Lathyrus vernus; +/au) ja sinivuokko (Hepatica nobilis). Ylempänä kasvaa runsaana kieloa (Convallaria majalis) ja metsäkastikkaa (Calamagrostis arudinaceae). Luoteisosan korkeassa sekametsässä vain vähän lehtolajeja; runsaasti mm. lehtotesmaa (Miliium effusum). Ihmisvaikutus vähäistä hakkuiden jälkeen.		3	11	2, 14	2	SL 607	Liitteet 4, 61, ja 6566. Haavikon harvennus mahdollisesti tarpeen lehdon säilyttämiseksi. Nykytilanne vaatii lisäselvityksiä; tiedot pääosin vuodelta -81. Itäosan tammi mahdollisesti luonnonsuojeluasetuksen (160/97 10 §) suojeltavaksi tarkoitama avointa maisemaa hallitseva puu. Mahdollisesti luonnonsuojeluasetuksen (160/97 10 §) suojeltava luontaisen kaltainen pähkinäpensaslehto.		lisäselvityksiä, valtio, kunta
SL 423005	Lieto	Kukonharjan puronvarsilehto	Kosteaa, suuri, yhtenäinen ja hyvin säilynyt maakunnallisesti arvokas puronvarsilehto sijaitsee Savijoen ja Alhojoen yhtymäkohdan ympäristössä Liedon Yliskulmalla. Alue rajautuu joka puolelta peltoihin (MY 211). Yhtymäkohdan alapuolella joki meanderoi muodostaen hiekkasärkkiä ja vaihtaa näin useasti paikkaansa. Puusto on kookasta ja luonnontilaista harmaalepikkoa (Anus incana) sekä paikoin puistomaista tuomikkoa (Prunus padus); myös suurta kuusta (Picea abies) ja haapaa (Populus tremula) esiintyy alueella. Pensaat ja aluskasvillisuus muodostavat paikoin läpipääsemätöntä pusikkoo. Pensaskerros muodostuu paikoin tiheästä vadelmikosta (Rubus idaeus) - seassa taikinamarjaa (Ribes alpinum) ja harvinaisena lehtokuusamaa (Lonicera xylosteum). Pellonreunoissa tiheitä ruusupensaikkoja (Rosaceae). Aluskasvillisuus hyvin rehevää (joukossa muutamia vaateliaitakin lehtokasveja); valtalajeina esiintyy mm. vuohenputki (Aegopodium podagraria) ja mesiangergo (Filipendula ulmaria). Lisäksi mm. punaailakkia (Silene dioica), nokkosta (Urtica dioica) ja metsäimarretta (Gymnocarpium dryopteris). Harvinaisempina lajeina esiintyvät mm. rauhoitettu imikkä (Pulmonaria obscura) ja kevätlinnunsilmä (Chrysoplemium alterniflorum). Koiranvehnää (Dactylis glomerata) kasvaa paikoin runsaana heinikkona. Loivemmillä laakson rinteillä vanhoja niittyalueita (kasvavat nykyisin vadelmaa ja mesiangervoa). Linnustossa mm. punavarpunen (Carpodacus erytrinus) ja lehtokerttu (Sylvia borin). Traktoriteitä joen poikki ja jokien yhtymäkohdassa vanhan myllyn rauniot.		3	11	2, 12, 14	2	SL 403, MY 211	Liitteet 6, 63, 6566 ja 133. Yhdyskokoilupuikko suunnitella Parmaharjulle (kohteen 08 pohjoisosassa). Mahdollisesti metsälain (1093/97 10 §) avainbiotooppeja: mm. puron välitön lähiympäristö.		lisäselvityksiä, valtio, kunta

Tunnus	Kunta	Alue	Kuvaus	Ala	Suojelu-arvo	Suojelu-status	Suojelu-peruste	Pääluokka	Seutukaava-merkki	Huom.	SYK:n rajaus (tunnus)	Toteutus
SL 423006	Lieto	Nautelankoski	Nautelankosken (Kukkarkosken) erittäin laaja ja monipuolinen lehto on Liedon edustavin. Lehto sijaitsee Aurajoen Nautelankosken laaksossa alkaen Nautelankosken sillalta jatkuen etelään n. 800 m joen molemmin puolin. Alue rajoittuu kaakossa kalliojyrkänteeseen, jonka päällä kasvaa kuivaa mäntymetsää (Pinus sylvestris). Muualla lehtoaluetta ympäröivät asutus ja pellot (viljelyksessä jo 1700luvun lopusta). Monimuotoisessa laaksoalueessa on kaikkiin suuntiin avautuvia jyrkkiä rinteitä. Kokonaisuudessaan alue on kaunista savialueen jokilaakso ja koskimaisemaa. Itärannan lehtoalueen katkaisee kaksi kaunista niittyaluetta, joilla kasvaa harvassa suuria mäntyjä ja katajia (Juniperus communis). Länsipuolelta jokeen laskevalle puolelle on laaja kivikkoinen suistoalue ja ylempänä samassa purossa on hyvin rehevää rantakasvillisuutta (mm. osmankäämiä, Typha sp. ja palppakkoa, Sparganium sp.). Itärannan metsiköt ovat kaikki melko nuorta tuomea (Prunus padus), harmaaleppää (Alnus incana) ja haapaa (Populus tremula) kasvavia. Länsirannalla on alarinteessä pääasiassa melko nuorta metsikköä, mutta ylempänä on sen sijaan hyvin suurta kuusikkoa (Picea abies), männikköä ja koivikkoa (Betula sp.). Puustossa ei ole yhtään jaloja lehtipuita. Monin paikoin melko nuoret taimikot ovat paikoin hyvin tiheitä, lähes läpipääsemättömiä ryteiköitä jyrkässä rinteessä. Männiköt ja koivikot ovat harvoja ja valoisia, joissa on keväisin yhtenäiset valko ja keltavuokkokasvustot (Anemone nemorosum ja A. ranunculoides); ne muodostavat näyttävän kevätspektin (toinen Liedon tunnetuista keltavuokkoesiintymistä). Kuusikot ovat pimeämpiä kasvaen pääosin tyypillisesti sammalta ja käenkaalia (Oxalis acetosella). Puustokerroksessa on varsinaisissa lehdoissa hyvin runsaasti lehtokuusamaa (Lonicera xylosteum), taikinamarjaa (Ribes alpinum) ja punaherukkaa (Ribes rubrum); harvinaisena koiranheisiä (Viburnum opulus) ja melko nuoria vaahteroita (Acer platanoides). Vanhemmissa metsiköissä kasvaa vain harvakseltaan taikinamarjaa. Niittyalueilla ja metsiköiden reunoissa ruusupensas. Aluskasvillisuus vaihtelee alueen kosteuden ja valoisuuden mukaan; mosaikkimainen kasvillisuus varioi lehtotyyppistä toiseen (mm. tuomi, harmaaleppä, pähkinäpensas ja kuusivaltaista lehtoa). Harvinaisena vanamoia (Linnaea borealis) ja nummilaukkaa (Allium oleraceum). Liedon ainoat velholehti (Circaea alpina), lehtotähtimö (Stellaria nemorum), iharuusu (Rosa mollis) ja salavaesiintymät (Salix fragilis). Kuivassa ylärinteessä paikoin vain pystykirunkannusta (Corydalis solida subsp. solida), punaailakkia (Lysimachia vulgaris) ja nokkosta (Urtica dioica). Tiheissä tuomikoissa ei ole juuri lainkaan aluskasvillisuutta. Kosteassa lepikossa joen itäpuoleisen puron suulla rehevää aluskasvillisuutta: mm. alkukesän mukulaleinikki (Ranunculus ficaria), lehtopähkämö (Stachys sylvatica) ja sudenmarja (Paris quadrifolia) sekä loppukesällä vallitsevina vuohenputki (Aegopodium podagraria), mesiangervo (Filipendula ulmaria) ja koiranvehnä (Elymus caninus). Jokirannan kasveja: mm. viiltosara (Carex acuta), myrkykeiso (Cicuta virosa) ja keltakurjenmiekka (Iris pseudacorus). Alueella on tavattu yhteensä n. 305 putkilokasvilajia. Uhanalaisista sammalista alueella esiintyy mm. ojaaimäsammalta (Pleurozium acuminatum; Sp/Sp), ahdinsammalta (Rhynchostegium riparioides; au/Sh) ja viitasammalta (Leskea polycarpa; au/+). Idän rinnenäyttöä laidunnettu usean viime vuoden ajan (sitä ennen laidunnusta 60 luvun alkuun asti) sekä ketoaluetta niitetty vuosina 9095. Erittäin monipuolisen linnuston lajeja ovat mm. harmaahaikara (Ardea cinerea), viherpeippo (Carduelis chloris), fasaani (Phasianus colchicus), punavarpuen (Carpodacus erythrinus) ja siirtäjä (Phylloscopus sibilatrix); harvalukuisina mm. viitakerttunen (Acrocephalus dumetorum), kultarinta (Hippolais icterina) ja tikli (Carduelis carduelis). Uhanalaisista lintulajeista alueella pesii nuolihaukka (Falco subbuteo; St/St) ja lintudirektiivilaji harmaapäätikka (Picus canus; Sh/Sh). V. -88 jälkeen alueella on tavattu 47 pesivää lintulajia ja vuosittain alueella saattaa pesiä jopa 135 lintuparia. Lännessä Aurajokeen laskevan puron varressa lintutiheys jopa 22 paria hehtaarilla. Luontodirektiivinisäkkäistä alueella esiintyy mm. vesisiippa (Myotis daubentonii), pohjanlepakko (Eptesicus nilssonii), sekä isoviiksi tai viikisiippa (Myotis brandti/M. mystacinus). Muista nisäkkäistä mainittakoon lumikko (Mustela nivalis) ja hirvi (Alces alces). Monipuolinen pikkunisäkkäskanta on rikkaimmillaan itärannan tuomilehdossa. Joessa tavataan luontaisesti 16 kalalajia; mm. kivenuoliaista (Noemacheilus barbatulus) ja töröä (Gobio gobio). Lisäksi luontodirektiivilajeja; ympyräsuisiin (Cyclostomata) kuuluvat luontodirektiivilajit pikkunahkiainen (Lampetra planeri; ?/+) ja nahkiainen (Lampetra fluviatilis). Perhokalastusalueita. Hyönteisfaunassa mm. lehtosinisiipi (Aricia artaxerxes), humalaperhonen (Hepialus humuli) ja pikkukiihtäjä (Deilephila porcellus). Tuomenkehräjäkoin toukat (Yponomeuta evonymellus) kutovat maisemallisestikin näyttäviä harvoja tuomien ympärille. Alueella on tavattu 19 maakotilolajia (lounais-suomalaisittainkin runsaasti); mm. Euroopan pienintä maakotiloa kääpiökotiloa (Punctum pygmaeum; ?/Sh) sekä länsirannan rantalehdossa luontodirektiividirektiivilaji lettosiemenkotiloa (Vertigo geyeri; ?/Sh) sekä Suomessa uhanalaista pienisiemenkotiloa (Vertigo pygmaea; ?/Sh). Kohteen luontopulun eteläosassa lintutorni; aluetta käytetään paljon retkeilyyn - näköalapaikka. Roskaantumista lähellä siiltaa olevan museomyllyn luona (SU 675; arvokas myllymiljö), jonka vieressä komea koski. Luonnonsuojelu ja maisemansuojelualue (luonnonsuojelualue perustettu v. -70; liite 17a - laajennus v. -93). Myllyn koillispuolella kivikautinen asuinpaikka ja kalmisto. Merkittävä tutkimus ja opetuskohde. Osa Aurajokilaakson kansallismaisemaa (kohde 02). Kohde 15 (Kukkarkosken perinnebiotooppi) alueen sisäpuolella. Aurajokilaakson kulttuurimaisema-alueella (MY 203).		2	1, 6, 10, 11	2, 3, 5, 7, 9, 10, 11	2	SU:1 400, SU 606, MY 203	Liitteet 12, 7, 17a, 2223, 2728, 3857, 59, 6480, 133 ja 135141. Nautelankosken luontoa on inventoitu tarkkaan monen eri tahon toimesta; mm. kasvillisuuskartoitus ja hoitosuunnitelma v. -88 sekä luontoselvitys v. -92 (nisäkkäät, linnut, suurperhoset, maakotilot). J. Lampolahden kasvillisuuskartoituksessa inventoitu seuraavat aluekokonaisuudet: sillan pohjoispuolinen alue, myllyn ympäristö, länsirannan lehtoalue, lounaisrannan kuusimetsä, sillankorvan törmäalue, itärannan luonnonsuojelualue, itärannan kuusilehtoalue, kaakkorannan savikkolehto ja Aurajoen saaret (liitteet 40 ja 41). Hoitosuunnitelma liitteissä 5051. Kasvillisuudesta lajiluettelo liitteissä 4249. Lehtoalueet liitteessä 39 ja harvinaisten kasvien kasvupaikkoja liitteessä 38. Lajilista linnuista liitteessä 35 ja nisäkkäistä liitteissä 3637. Paikalla on ollut mylly ainakin 1400luvun alkupuolelta. Valokuvia liitteissä 5357. Suojeluarvo 31. Joitain luontokuvia Liedon kunnan CDlevyllä. Luonnonsuojelualueen rajaus epäselvä; liite 17a. Lieto kkNautelan ulkoilupuolku kulkee Nautelankoskelta Keisvuorelle (kohde 35). Luonnonsuojelualueen pintaala 8.5 ha. Alueen kasvillisuus muuttunut heinittymisen myötä; mm. 60luvulla kasvanut rauhoitettu kevätiesikko on hävinnyt alueelta. Mahdollisesti metsälain (1093/97 10 §) avainbiotooppeja: mm. jyrkänne ja sen välitön lähiympäristö sekä luontodirektiivin primäärisesti suojeltavia habitatteja: mm. runsaslajinen tuore niitty (Naturakoodi 6270). Katajat rauhoitettuja puumaisina/pylväsmäisinä luonnonsuojeluasetuksen (160/97 10 §) liitteen 3(a) nojalla.	MAO	valtio, kunta
SL 423010	Lieto	Sillilän hiidenkirnut	Noin 2 km Liedon kirkonkylästä lounaaseen Savijoen varrella olevalla pienellä kiillegneissikalliollla 13 erikokoista luonnontilaista hiidenkimua tai kirkun aihiota. Suurin kirnu on kooltaan 1 x 0.7 x 0.7 m. Pienimmät kimujen aihiot ovat vain muutamien senttien syvyisiä.		3	12	1, 8, 12	8		Liitteet 1213. Rauhoitettava. On harvinaista, että näin pienellä alueella on näin paljon hiidenkimuja.		rauhoitettavavaltio
SL 423015	Lieto	Kukkarkosken perinnebiotooppi	Aurajokilaakson kansallismaisema (kohde 02) sekä kulttuurimaisema-alueilla (MY 203) sijaitseva kalliokehto, niitty ja metsälaidunta sisältävä laidunnettu ketorinne. Nautelankosken itärannalla pohjoisosistaan tiheää tuomi ja tervaleppävaltaista lehtoa (Prunus padus, Alnus glutinosa). Runsaas putkilokasvilajisto. Niityillä valtalajeina koiranheinä (Dactylis glomerata), koiranputki (Anthriscus sylvestris) ja nurmipuntarpää (Alopecurus pratensis). Joen rannalla peurankelloa (Campanula glomerata). Paikoin runsaasti mm. maitohorsmaa (Epilobium angustifolium). Ketojen kasvillisuus karua. Lehdossa valtalajeina aluskasvillisuudessa vuohenputkea (Aegopodium podagraria) ja punaailakkia (Silene dioica). Erikoisuutena mm. lehtotähtimö (Stellaria nemorum). Kaikki kasvupaikat tyypit mosaikkimaisesti levittäytyneet. Virkistyskäytössä. Rauhoitettu v. 70. Kuuluu osana Nautelankosken luonnonsuojelualueeseen (kohde 06) sekä on kiinteässä yhteydessä Nautelankosken Kukkarkosken rinnekehtoalueeseen.	4	3	1, 6, 10, 11	2, 4, 7, 11	7	SU 605, MY 203	Liitteet 12, 17b, 64, 66 ja 123127. Suojeluarvoa vaikea määrittellä; 42. Kasveista lajilista liitteissä 125126.	MAOosa	valtio, kunta
SL 423016	Lieto	Kotirannan perinnebiotooppi	Kärpjoen Myllykylässä ja Savijoen pohjoisrannalla sijaitseva valtakunnallisesti merkittävä pienialainen keto soitalualueen vieressä. Etelään viettävä rinnekehto, jonka kohdalla kivikkoinen koski. Kalliojaljastumia ja länsipuoleltaan rehevämpi. Runsaasti kasvillisuutta. Kedon dominanttilajeina rantahirvenjuuri (Inula salicina), nuokkukohokki (Silene nutans) ja koiranputki (Agrimonia eupatoria) sekä lehtotähtimö (Origanum vulgare). Kalkkisuuden ilmentäjänä rauhoitettua kevätiesikkoa (Primula veris); lisäksi mm. taikinamarjaa (Ribes alpinum) ja lehtokuusamaa (Lonicera xylosteum). Jokirannan läheisyydessä myllyrakennus. Kiinteässä yhteydessä Kärpjoen Niemenrannan koskialueeseen (kohde 25).		2	10	1, 2, 7, 8, 13	7		Liitteet 17b ja 118122. Putkilokasvilista liitteissä 120121. Mahdollisesti primäärisesti suojeltavaa luontodirektiivihabitattia: runsaslajinen tuore niitty (Naturakoodi 6270).		lisäselvityksiä, valtio, kunta

Tunnus	Kunta	Alue	Kuvaus	Ala	Suojelu-arvo	Suojelu-status	Suojelu-peruste	Pääluokka	Seutukaava-merkki	Huom.	SYK:n rajaus (tunnus)	Toteutus
SL 423021	Lieto	Vanhalinnan kallioketo	Aurajokilaakson kansallismaisema (kohde 02) ja maisemanhoitoalueilla (MY 208) sijaitseva korkean mäen lakialue. Entisellä linnavuorella muinaismuistokohde (SU 664), joka nykyään matkailunähtävyys. Pajon huomionarvoisia lajeja; kasvillisuus erittäin monipuolista. Kallion laelta erittäin hyvät näkyvät Aurajokilaaksoon. Kalliopaljastumia. Erikoinen paikka, jossa villiintyneitä puutarhapensaita ja paikoin runsaasti typpikasveja. Laella runsaasti ketoorvokkia (<i>Viola tricolor</i>) sekä katajaa (<i>Juniperus communis</i>) siellä täällä pensaskerroksessa. Huomionarvoisia lajeja mm. harmaapoimulehti (<i>Alchemilla glaucescens</i>), sikoangervo (<i>Filipendula vulgaris</i>), mäkikaura (<i>Avenula pubescens</i>), mäkikattara (<i>Bromus hordeaceus</i>), mäkivirvilä (<i>Vicia tetrasperma</i>), hakarasara (<i>Carex muricata</i>), mäkileinikki (<i>Myosotis ramosissima</i>), hietalemmikki (<i>Myosotis stricta</i>), jänönapila (<i>Trifolium arvense</i>) ja papelorikko (<i>Saxifraga granulata</i>). Niitetään Museoviraston toimesta kerran kesässä. Maakunnallisesti arvokasta kallioketoa ja niittyä. Alue sijaitsee kohteen 32 sisällä (Vanhanlinnan kartano ja linnavuori). Vanhan Hämeen härkätien (SM 445) sekä Vanhalinnan ja Muonamiehenpolun ulkoilureittien varrella.	1	3	6, 10, 11	2, 7, 8, 11, 14	7	MY 208	Liitteet 17b, 66, 8186, 133135 ja 169180. Kasvillisuutta liitteissä MAOosa 8485 sekä 171180. Valokuvia liitteissä 169 ja 176. Katajat rauhoitettuja puumaisina/pylväsmäisinä luonnonsuojeluasetuksen (160/97 10 §) liitteen 3(a) nojalla.		valtio, kunta
SL 423025	Lieto	Kärpijoen Niemenrannan koskialue	Savijoen varrella Liedon eteläosassa sijaitseva maisemallisesti merkittävä koskialue svantoinen, jokitörmineen sekä myllylaitteineen. Törmillä runsaasti rauhoitettua kevätiesikkoa (<i>Primula veris</i> ; +/au). Kiinteässä yhteydessä Kotirannan perinnebiotooppiin (kohde 16; länsipuolella).		3	11	2, 4, 13, 14	6	SU:4 481	Liitteet 2223 ja 6566. Vaatii lisäselvityksiä - saattaa sisältää arvokasta eliöstöä. Suojeluarvoa vaikea määrittää; 34.		lisäselvityksiähuomioitava, kunta
SL 423030	Lieto	Köysimäen kaarlenvaltikkaesiintymä	Melkein Paimion rajalla. Köysmäen koillispuolella maatuneen sorakuopan reunalla sijaitseva maakunnallisesti erittäin uhanalainen kaarlenvaltikkaesiintymä (<i>Pedicularis sceptrumcarolinum</i> ; E/au) on maakunnan ainoa.		3	11	2, 9, 14	5	SL 608	Liite 18. 70 ruusuketta ovat peräisin ainakin 1950luvulta (kartoitettu v. -87). Soranotto ja kasvupaikan sulkeutuminen uhkaavat esiintymää (tien itäpuolelle myönnetty soranottolupa v. 88). Kohteen nykykunto tarkistettava.		huomioitava, kunta
SL 423032	Lieto	Vanhanlinnan kartano ja linnavuori	Maisemallisesti ja historiallisesti arvokkaan vanhan Hämeen härkätien (SM 445) ja Aurajoen väliin sijoituvalla alueella on maamme tunnetuin esihistoriallinen ja varhaiskeskiaikainen linnavuori. Turun yliopiston omistama sekä muinaismuistolain suojaama kartano. Linnavuorta ympäröi kapea metsävyöhyke. Länsi ja pohjoispuolella puustossa kookkaita kuusia sekä muualla yleisinä esiintyvät haapa (<i>Populus tremula</i>) ja koivu (<i>Betula pendula</i>). Kookkaita tammia (<i>Quercus robur</i>) kartanon alueella sekä varsinkin etelä ja lounaisrinteillä; kartanon pihalueella myös muita jaloja lehtipuita. Lounais ja etelärinteet tyypillistä lehtoa. Pensaskerroksessa mm. pähkinäpensasta (<i>Corylus avellana</i>), taikinamarjaa (<i>Ribes alpinum</i>) ja tertuseljaa (<i>Sambucus racemosa</i>). Jyrkkärinteisen ja maisemallisesti merkittävän kalliialueen (55 m mpy) kasvistossa lounaisia piirteitä. Linnavuoren ja koillispuoleisen Aittamäen kasvistosta luetteloitu yhteensä n. 300 kasvilajia. Mielenkiintoiseksi alueen kasvillisuuden tekee lukuisat arkeofyytit (pääosin kohteessa 21: Vanhanlinnan kallioketo; mm. sikoangervo, <i>Filipendula vulgaris</i> ja nummilaukka, <i>Allium oleraceum</i> - rautakauden ravintokasveja). Aluskasvillisuudessa lisäksi mm. pystykiurunkannus (<i>Corydalis solida</i>), sudenmarja (<i>Paris quadrifolia</i>), maahumala (<i>Glechoma hederacea</i>), ahomansikka (<i>Fragaria vesca</i>), lehtoarho (<i>Moehringia trinervia</i>), harvinainen keltavuokko (<i>Anemone ranunculoides</i>) ja karhunputki (<i>Angelica sylvestris</i>) sekä Aurajokirannassa mm. keltakurjenmieikka (<i>Iris pseudacorus</i>). Lisäksi pihapiirissä kulttuurikasveja (mm. kylämaltsa, <i>Atriplex patula</i> ja kiertotatar, <i>Fallopia convolvulus</i>), villiintyneitä koriste ja hyötykasveja (mm. juhannusruuu, <i>Rosa pimpinellifolia</i>) sekä istutettuja koristepuita ja kasveja (mm. hevostakanja, <i>Aesculus hippocastanum</i>). Laella ns. linnan kaivo - luontainen kallionrotko, johon kerääntyy vettä. Monipuolinen aluekokonaisuus. Täysin avoimelta kallion laelta edustavia näkymiä Aurajokilaaksoon. Rinteet suojattu kivivallituksilla. Laella asumusten jäännöksiä. Aurajokilaakson kansallismaisema (kohde 02) ja kulttuurimaisemaalueilla (MY 208). Lähiympäristössä Vanhalinnan ja Muonamiehenpolun ulkoilureitit. Kohde 21 (Vanhalinnan kallioketo) sijaitsee alueen sisällä.		3	6, 11	1, 2, 4, 5, 7, 11	4	SU:2 441, SM 445, SU 664, MY 208	Liitteet 1-2, 22, 24, 3132, 66, 133135, 169180. Osin oma aluerajaus. Ilmaristen suuntaan suunniteltu yhdyspolkua Aurajoen ylitse. Erinomaisia valokuvia liitteissä 169170 sekä kasvillisuutta liitteissä 171180. Vuorijalavat luontaisina uhanalaisia (<i>Ulmus glabra</i> ; rauhoitettu Sh/St laji). Tuskin metsälain (1093/97 10 §) avainbiotooppeja; mm. lähteen välitön lähiympäristö, ensisijaisesti suojeltava luontodirektiivihabitatti: lähde (Naturakoodi 7160) sekä vesilain (264/61; muutos 1105/96) nojalla suojeltava luonnontilainen lähde. Suojeluarvo 32.	MAO	valtio, kunta
SL 529002	Naantali	Viialan linnavuori	Luonnonmaan saaren korkein mäki. Lakiosissa harvaa kalliomännikköä, myös alueen länsipuolen metsä on pääosin mäntyvaltaista (<i>Pinus sylvestris</i>) sekametsää. Uhanalaisen pikkusahasammalen (<i>Bazzania tricenata</i> ; V/au) läänin ainoa tunnettu kasvupaikka Linnavuoren pohjoisrinteellä. Järven itäpuolella pienehkö avokallio ja uusi sähkölinja (vanha kulkee Viialanjärven ja Linnavuoren välillä). Näköalapaikka. Muodostaa pohjoispuoleisen Viialanjärven (kohde 18) kanssa arvokkaan aluekokonaisuuden. Rauhoitettu. Alueella on muinaismuistokohde (SU631).		3	11	1, 2, 4, 5, 7, 9, 11, 14	4	SU:4 481, SU631	Liitteet 12, 25, 33b, 36 ja 8283. Varsinkin alueen kasvillisuus tulisi tutkia esim. alueen hoitosuunnitelmaa laadittaessa. Suojeluarvo 34.		huomioitava, kunta
SL 529003	Naantali	Ajonpäännokka	Niemenkärjessä sijaitseva jyrkkärinteinen merenrantakallio vastapäätä Neste Oy:n jalostamo. Alueen kasvillisuus on kohtalaisen monipuolista. Kallion lakiosa paikoin avoin sisältäen karua matalaa männikköä (<i>Pinus sylvestris</i>). Runsaasti niukkalajisia niittyajokujia ja rupi ja napajäkäläkivä (crustose lichens <i>Umbilicaria</i>). Länsirinteessä MTKuusikkoa (<i>Picea abies</i>). Itäreunassa pusikkoista lehtometsää, jossa mm. tamma (<i>Quercus robur</i>) ja taikinamarjaa (<i>Ribes alpinum</i>). Jyrkännteillä runsaasti edustavaa karun alustan jäkälä ja sammalpeitettä ja mm. melko reheviä kalliiohlylyjä. Lintujen muutontarkkailupaikka. Itäreunalla lähes pystysuora kallioseinämä, jonka tyvellä louhikkoa (kalliokiipeilijöiden suosima harjoittelupaikka). Kallion arvoluokka on 4. Näköalapaikka. Maisema-arvoja. Alueella kolme kesämökkiä.	5	3	8, 11	1, 2, 3, 4, 5, 11, 14	4	SU:4 482	Liitteet 1, 34, 29, 33b, 3536 ja 8283. Ks. kohde 49. Kesäasutus epäselvää. Vaatii lisäselvityksiä.		lisäselvityksiä, kunta
SL 529006	Naantali	Hyypiönvuori	Kallioperän murtumalaakson jyrkkärinteinen reunamuodostuma, joka sijaitsee Luonnonmaan saaren keskiosassa kapeisiin peltolaaksoihin ja talousmetsämaastoon rajautuvana laajahkon metsäalueen etelälaidassa. Etelärinteessä paikoin kuivalehtolajikujia ja notkelmissa IRjuotteja. Lakiosissa harvahkoa, matalaa ja vaikeakulkuista mäntymetsää (<i>Pinus sylvestris</i>). Itäjyrkännteessä lakiosaan saakka ulottuvia avohalkeamia, jotka muodostavat erikoisia kalliolohkoja (mm. kalliopalmikkosammalikkoo, <i>Hypnum cupressiforme</i>). Mm. koillisjyrkänteen juurella paikoin GOMaTtyypin lehtoa (mm. tamma, <i>Quercus robur</i> ja pähkinäpensasta, <i>Corylus avellana</i>). Pohjois ja itärinteiden alapuolella kookkaiden kuusien (<i>Picea abies</i>) seassa isokokoisiakin tammia. Kallion arvoluokka (Hyypiönvuori/Nikulanvuori) on 5. Paikallinen näköalapaikka. Geologiaaltaan tavanomaista edustavampi kohde (kallio sisältää mm. migmatiittista kiillegneissiä).		3	8, 11	1, 2, 4, 8	4	SL 404	Liitteet 57, 29, 33b, 3536 ja 85. Liitteissä erilaisia aluerajauksia. Mahdollisesti metsälain (1093/97 10 §) avainbiotooppeja: mm. jyrkännte ja sen välitön alusmetsä. Suojeluarvo 34.		huomioitava, kunta
SL 529010	Naantali	Tammieniemen kuiva tammilehmuksilehto	Naantalın arvokkain lehto sijaitsee Luonnonmaan saaren koillisjärjen kalliomäellä. Etelärinne on loiva lehtoalue ja pohjoisrinne jyrkkä, kalliainen ja kuusivaltainen (<i>Picea abies</i>) sekametsä (rakentamaton). Itäosissa korkea kalliolaue; kalliokedolla mm. ketomarunaa (<i>Artemisia campestris</i>), sikoangervoa (<i>Filipendula vulgaris</i>), syyläjuurta (<i>Scrophularia nodosa</i>) ja mäkitervakkoa (<i>Lychnis viscaria</i>). Eteläreunassa metsittyneitä peltosarkoja. Puustossa suuria tammia (<i>Quercus robur</i>) ja lehmuksia (<i>Tilia cordata</i>) runsaasti (molempia puulajeja yli sata kappaletta); lisäksi vaahteroita (<i>Acer platanoides</i>) ja alueen länsipäässä valoisa ja rehevä männikkö (<i>Pinus sylvestris</i>). Pensastossa runsaasti taikinamarjaa (<i>Ribes alpinum</i>) ja aluskasvillisuudessa mm. runsaasti kieloa (<i>Convallaria majalis</i>), syyllälinnunhermettä (<i>Lathyrus linifolius</i>), valkovuokkoa (<i>Anemone nemorosa</i>), metsäkastikkaa (<i>Calamagrostis arundinaceae</i>) ja lehtonurmikkaa (<i>Poa nemoralis</i>); typpikasveja. Rauhoitettua kevätiesikkoa (<i>Primula veris</i>) harvinaisena ja Naantalın ainoa tunnettu mäkilehtolusteesiintymä (<i>Brachypodium pinnatum</i>) eteläosan pellonreunoilla. Rannassa mm. tervaleppää (<i>Alnus glutinosa</i>), tuomea (<i>Prunus padus</i>) ja vaahteraa; kapea soraranta ja rantaniitty. Linnustossa mm. satakieli (<i>Luscinia luscinia</i>) ja punavarpunen (<i>Carpodacus erythrinus</i>). Maakunnallisesti merkittävä ja suhteellisen luonnontilainen lehto ihmisvaikutuksesta huolimatta. Lehtoalueella huviloita ja alueen läpi kulkee tie. Eteläreunassa kylmiä rakennuksia. Kohde 03 (Ajonpäännokka) Ajolahden itäpuolella.		3	11	2, 8, 12, 14	2	SL 605	Liitteet 1113, 25, 33b ja 36. Lehdon luonnontilaisuus vaatii uuden tarkistuksen. Mahdollisesti luonnonsuojeluasetuksen (160/97 10 §) suojeltavaksi tarkoitettu luonnontilainen, luontaisesti syntynyt, merkittäviltä osin jaloista lehtipuista koostuva metsikkö sekä luontodirektiivin primäärisesti suojeltava habitatti luontainen hemiboreaalinen jalopuumetsä (Naturakoodi 9020). Alueelle tulisi laatia hoito ja käyttösuunnitelma sekä muodostaa luonnonsuojelualue. Mm. liitteissä 1113 tarkempia kasvillisuustietoja. Liitteissä 12, 33b ja 36 erilaisia aluerajauksia. Vaatii lisäselvityksiä.		lisäselvityksiä, valtio, kunta

Tunnus	Kunta	Alue	Kuvaus	Ala	Suojelu-arvo	Suojelu-status	Suojelu-peruste	Pääluokka	Seutukaava-merkki	Huom.	SYK:n rajaus (tunnus)	Toteutus
SL 529011	Naantali	Kunnaisten tammialue	Maakunnallisesti merkittävän kalliomäen koillis- ja lounaisrinteellä pellon reunassa kapea vyöhyke tammipähkinälehtoa tai pikemminkin kalliomäkeä kiertävä sekametsävaltainen rinne. Kangasmetsälajien lisäksi sekametsässä myös lehtolajeja: mm. kaakkoiskärjessä hyvin suuria tammia (<i>Quercus robur</i> , n. 100 kpl), lehmuksia (<i>Tilia cordata</i>) sekä pähkinäpensaita (<i>Corylus avellana</i>) n. 10 kpl. Aluskasvillisuus kuitenkin melko vaatimatonta ja tyypillistä; runsaasti mm. sinivuokkoa (<i>Hepatica nobilis</i>) ja valkovuokkoa (<i>Anemone nemorosum</i>) sekä kieloa (<i>Convallaria majalis</i>); harvinaisena rauhoitettua kevätessikköä (<i>Primula veris</i>). Pensaskerrossa ei ole lehtolajeja. Alueella muutamia polkuja. Maisema-arvoja.	2	3	11	2, 14	2	SL 607	Liitteet 11, 14, 29, 34, 35a ja 36. Ihmisvaikutus suhteellisen vähäistä ja metsänreunan tammilla varsinkin maisemallista merkitystä. Alueen omistaja kieltänyt lapuilla kajoamista suuriin tammisiin (nykytilanne?). Lehdon arvo maakuntatason kohteena (ks. lehtojensuojeluohjelma) tulee kyseenalaistaa mm. vaatimattoman kasvillisuuden ja alueen pienen koon vuoksi; suojeluarvo 34. Aluetta voisi laajentaa eri tavoin liitteiden mukaisesti.		huomioitava, kunta
SL 529013	Naantali	Lapilan saaren keskiosan lehdot ja kalliot	Lapilan saaren keskiosissa peltojen rajaamat kaksi kalliioniemeä ja pieni kalliosaareke, joilla on maakunnallisesti arvokasta lehto ja kalliokasvillisuutta. Puustossa runsaasti tammia (<i>Quercus robur</i>), haapaa (<i>Populus tremula</i>) ja lehmusta (<i>Tilia cordata</i>). Pohjoisniemessä yksi ja kalliosaarekkeessa kaksi isoa (Ø 12 m) tammia. Myös satoja vuosia vanhoja onttoja tammia. Pensaskerrossa laajoja vanhoja pähkinäpensaita (<i>Corylus avellana</i>), lisäksi lehtokuusamaa (<i>Lonicera xylosteum</i>), taikinamarjaa (<i>Ribes alpinum</i>) ja koiranheittä (<i>Viburnum opulus</i>). Lehto on monipuolinen: MeLat, OMaT, AthOTLehtotyypit ovat vallitsevia. Linnusto ja perhoslajisto monipuolinen; mm. lehtopöllöä (<i>Strix aluco</i>) sekä harvinaisemmista lajeista uuttukyyhyä (<i>Columba oenas</i> ; +/au). Putkilokasveista tavataan mm. rauhoitettua kevätessikköä (<i>Primula veris</i>), ahomansikkaa (<i>Fragaria vesca</i>), särmäputkea (<i>Selinum carvifolia</i>) ja mäkiminttua (<i>Satureja vulgaris</i>) kalliolla runsaasti mm. käärmepistoyrttiä (<i>Cynanchum vincetoxicum</i>), pölkkyruohoa (<i>Turritis glabra</i>) ja haisukurjenpolvea (<i>Geranium robertianum</i>) sekä katajaa (<i>Juniperus communis</i>). Inventoitaessa tavattu mäyrän (<i>Meles meles</i>) pesäluolastoja. Rapakivi. Aluerajaus 13c: kalliomäkilehto, jossa kookkaita lehmuksia (n. 15 yksilöä) ja tammia. Kuivakka rinne, jossa vaatimaton kasvisto ja linnusto, mutta alueen jalopuut ja pähkinäpensaat arvokkaita. Aivan kohteen rajalla tavattu mahlakukkakärpänen (13b; <i>Ceriana conopsoidea</i>) on valtakunnallisesti uhanalainen Vlaji. Lehto on ilmeisen luonnontilainen. Kaksi erillistä aluetta.		3	12	2, 3, 5, 9, 12	2		Liitteet 11, 2526 ad, 28, 32, 33c, 37, 4445, 48, 57 ja 60. Maakunnallisesti arvokas lehto jäänyt ilmeisesti huomaamatta lehtojensuojeluohjelmaa laadittaessa. Lehtoalue tulisi suojata hakkuilta ja sitä tulisi hoitaa lehtomaisuuden ylläpitämiseksi. Peruskartassa alueilla sama kohdenumero. Aluetta voisi laajentaa läheiseen kalliomäkeen. Suojeluarvon nostosta valtakunnalliselle tasolle mahlakukkakärpäsen myötä voidaan keskustella; kärpäsen löytöpaikka epäselvä. Liitteissä 26 ad sekä 57 erittäin seikkaperäiset lajistoseelvitykset linnusta ja putkilokasveista (osin suppeampi alue kuin peruskartan aluerajaus). Mahdollisesti luonnonsuojeluasetuksen (160/97 10 §) suojeltava jaloista lehtipuista koostuva metsikkö ja/tai pähkinäpensaslehto sekä luontodirektiivin primäärisesti suojeltava luontainen hemiboreaalin jalopuumetsä (Natura-koodi 9020). Kohde vaatii maastotarkistuksen.		lisäselvityksiä, mahd. LHOvaltio
SL 529016	Naantali	Kuivalahden kalliomäkien lehtoalue	Kaunis asuntoalue, jolla on säilynyt jonkin verran maakunnallisesti arvokasta lehtokasvillisuutta. Kolme erillistä kalliolauetta. Maakunnallisesti merkittävät kuivat lehtoalueet sijaitsevat Luonnonmaan saaren Kuivalahden luoteispuolella. Maantien vieressä oleva kalliomäki on kokonaisuudessaan lehtoa. Koska alue on asuttua, lehtokasvillisuutta on jäljellä vain etelärinteellä: mm. tammia (<i>Quercus robur</i> ; n. 100 kpl), pihlajaa (<i>Sorbus aucuparia</i>), taikinamarjaa (<i>Ribes alpinum</i>), kieloa (<i>Convallaria majalis</i>) ja sinivuokkoa (<i>Hepatica nobilis</i>) sekä paikoin rauhoitettua kevätessikköä (<i>Primula veris</i>). Puustossa lisäksi mäntyä (<i>Pinus sylvestris</i> , kalliot), koivua (<i>Betula sp.</i>) ja haapaa (<i>Populus tremula</i> , rinteet ja notkot). Kalliot karuja jäkälä, sammal, metsälauha (<i>Deschampsia flexuosa</i>) ja kanervavaltaisia (<i>Calluna vulgaris</i>). Voimakkaan ihmisvaikutuksen alaisena tiheän asutuksen vuoksi. Pohjoisin kalliolaue rajoittuu louhittuun satamaalueeseen.	12	3	11	1, 2, 14	2	SL 606	Liitteet 2021, 29, 33b ja 36. Alueet olisi suojeltava lisärakentamiselta (onko enää mitään tehtävissä?). Lisäksi lehtojensuojeluohjelman määrittäminen maakuntatason kohteena tulee kyseenalaistaa voimakkaan ihmisvaikutuksen ja suhteellisen tavanomaisen lehtokasvillisuuden vuoksi; suojeluarvo 34. Alueen alkuperäisestä rajauksesta poistettu laajennettujen peltojen alueet. Liitteessä 21 alueen pintaala n. 6 ha. Liitteissä (20, 33b ja 36) erilaisia aluerajauksia.		lisäselvityksiä, mahd. LHOvaltio
SL 529023	Naantali	Kesärannan/Isokylän mänty	Vanha ja kookas mänty (<i>Pinus sylvestris</i>), joka sijaitsee Isokylän leirintäalueella Luonnonmaan saaren länsirannalla on Naantalien ainoa luonnonsuojelulain nojalla rauhoitettu luonnonmuistomerkki.		3	2, 11	2, 14	5	SU 601	Liitteet 2223, 8283 ja 85. Vaatii lisäselvityksiä. Lääninhallituksen päätös n:o 974. Suojeluarvo 34.	rauhoidettu	lisäselvityksiä, kunta
SL 529028	Naantali	Kirstilän tammets	Kookkaat ja kauniit tammets (<i>Quercus robur</i>) sijaitsevat pellonreunakumpareella tilan päärakennuksesta muutama sata metriä länteen.		3	12	2, 4, 14	5		Liitteet 24 ja 3536. Vaativat lisäselvityksiä. Ks. kohde 49. Mahdollisesti luonnonsuojeluasetuksen (160/97 10 §) suojeltavaksi tarkoitettu puuryhmä. Suojeluarvo 43.		lisäselvityksiä, kunta
SL 529029	Naantali	Kirstilän lehmukset	Kohteen 28 (Kirstilän tammets) pellon toisella puolella kasvaa kolme kookasta lehmusta (<i>Tilia cordata</i>), joista kaksi sijaitsee kallon päällä ja nuorin aivan pellon reunassa. Puut ovat paksurunkoisia ja monihaarisia.		3	12	2, 14	5		Liitteet 24, 8283 ja 8586. Kookkaimman yksilön eteläpuoleinen haara katkennut. Vaativat lisäselvityksiä. Mahdollisesti luonnonsuojeluasetuksen (160/97 10 §) suojeltavaksi tarkoitettu puuryhmä. Suojeluarvo 43.		lisäselvityksiä, kunta
SL 529032	Naantali	Kaivopuiston poppeli	Naantalien keskustassa Kaivokadun alkupäässä sijaitseva Varsinais-Suomen kookkain puistopoppeli (<i>Populus sp.</i>).		3	12	2, 8, 14	5		Liitteet 24, 8283 ja 85. Vaatii lisäselvityksiä (mm. lajimääritys tarpeen). Erityisesti tulee huomata puun sijainti ympäristöön nähden.		lisäselvityksiä, kunta
SL 529035	Naantali	Lapilan kartanon ympäristö	Lapilan kartanon pihapiirissä on monipuolista kulttuurikasvillisuutta; runsaasti istutettuja puulajeja (mm. punatammi, <i>Quercus sp.</i> , euroopanvaaheroita, <i>Acer sp.</i> ja hopeapajuja, <i>Salix alba</i>) ja pensaita. Kohteen länsireunassa kookkaita tammia (<i>Quercus robur</i>) ja mäntyjä (<i>Pinus sylvestris</i>) sekä pylväskatajia (<i>Juniperus communis</i> - pylväsmäisinä rauhoitettuja; liitteet 48 ja 55: alue 8). Alueen putkilokasveista mainittakoon karttaohdake (<i>Dipsacus strigosus</i>), lehtohorsma (<i>Epilobium montanum</i>), ketoneilikka (<i>Dianthus deltoidea</i>) ja pihakurjenpolvi (<i>Geranium pusillum</i>) sekä ukontulikukka (<i>Verbascum thapsus</i>). Pihapiirissä myös kallio ja niittykasvillisuutta. Mansikkaniemestä tulevan tien varrella kulttuurivaikutteista rehevää lehtoa. Linnusto runsas ja monipuolinen (mm. harmaapäätikka <i>Picus canus</i> , Sh/Sh ja lintudirektiivilaji). Inventoitaessa tavattu rauhoitettua rantakäärmettä (<i>Natrix natrix</i>). Ympäröivät pellot ovat osa saaren keskeisintä kulttuurimaisemaa (MM:2 K). Kartano ympäristöineen on suojeltu (SU 692; päärakennus vuodelta 1763).		3	11	2, 3, 5, 7, 9	7	MM:2 K, SU 692	Liitteet 25, 27af, 28, 33c, 48, 55, 60 ja 82. Laaja kasvillisuusselvitys liitteissä 27 ad sekä 55. Suojeluarvoa vaikea määrittää; 24. Liitteen 48 alue 8 hiukan laajemmalla alueella kuin peruskartan aluerajaus. Kartanon vanhat pihatammets tulisi kartoittaa mahdollisen uhanalaisen kovakuoriaisen määrittämiseksi.		huomioitava, kunta
SL 529037	Naantali	Ruuhimäen tervaleppälehto ja ruovikkolahti	Lapilan saaren laajin yhtenäinen tervaleppälehto, joka on osa saaren läpi kulkevaa murroslaaksoa. Arvokas, täysin luonnontilainen laaja rantalehto (OMaT, AthOT ja OFIT -lehtotyyppejä). Puustossa vanhoja tervaleppiä (<i>Alnus glutinosa</i>), isoja tuomia (<i>Prunus padus</i>) ja kuusia (<i>Picea abies</i>) sekä runsaasti maapuita ja pötkelöitä. Rikkaaseen kasvillisuuteen kuuluu mm. ojaleinikki (<i>Ranunculus flammula</i>), kalliokielio (<i>Polygonatum odoratum</i>), jänönsalaatti (<i>Mycelis muralis</i>) ja keltakurjenmiekkä (<i>Iris pseudacorus</i>) ja terttuaipi (<i>Lysimachia thyrsoflora</i>). Linnusto erittäin merkittävää (mm. pikkusieppo <i>Ficedula parva</i> - lintudirektiivi sekä V/Shlaji sekä mustapääherttu <i>Sylvia atricapilla</i>). Kapea rantaniitty. Ranta ja vesilintujen ruokailualue ja kalojen kutupaikka.		3	12	2, 3, 8, 12, 13, 14	3		Liitteet 25, 28, 30ac, 32, 33c, 4445 ja 48. Alueelle tulisi perustaa luonnonsuojelualue. Mahdollisesti luonnonsuojeluasetuksen (160/97 10 §) suojeltavaksi tarkoitettu tervaleppäkorpi. Miksei alue kuulu lehtojensuojeluohjelmaan? Rauhallisessa ympäristössä pötkelöt ja maapuut ovat erityisen arvokkaita runsaan hyönteis- ja lintufaunan vuoksi. Alue voi olla yllättävän arvokas luonnonarvoiltaan, joten maastotarkistus olisi paikallaan. Peruskartalla osin oma rajaus alueen 37a osalta. Liitteissä 30 ac hyvät kasvillisuus ja linnustotiedot. Peruskartalla liitteiden 33 c ja 48 mukaisesti erotettu aluerajaukset kohteina 37 a ja b.		mahd. luonnonsuojelualue
SL 529056	Naantali	Mansikkaniemi	Lapilan saaren pohjoisosassa sijaitsevat kasvillisuudeltaan edustava niemi, ranta-alue ja umpeenkasvava matala lahti. Lehtomaisessa niemessä OMaT ja LLehtoa. Myös kohdetta 65 (Lapilan kartanoalueen niitty ja metsäalue) rajaavalla puukujanteella (kohteen kaakkoisreuna) linnusto ja kasvisto ovat monipuolisia. Puustossa mm. tammia (<i>Quercus robur</i>), vaaheroita (<i>Acer platanoides</i>) ja saarni (<i>Fraxinus exelcior</i>). Aluskasvillisuudessa mm. kalliokielio (<i>Polygonatum odoratum</i>), tesmayrttiä (<i>Adoxa moschatellina</i>) ja Lapilan saaren ainoat koiranvehnät (<i>Elymus caninus</i>). Kohteen koillisosassa sijaitsevalla rantaniityllä (liitteet 48 ja 59: alue 16) kasvillisuudessa mm. sinikaislaa (<i>Schoenoplectus tabernaemontani</i>), mutaluikkaa (<i>Eleocharis mamillata</i>) ja käärmekieltäkin (<i>Ophioglossum vulgatum</i>) erittäin runsaasti. Linnuston arvokkaimmat lajit ovat uhanalainen ja lintudirektiivilaji harmaapäätikka (<i>Picus canus</i> ; Sh/Sh), uuttukyyhy (<i>Columba oenas</i>) ja pikkutikka (<i>Dendrocopos minor</i> ; St/St). Kohteen koillisosassa sijaitseva Mansikan lintulahti (ks. liite 48 ja liite 59: alue 16) on merkittävä vesilintujen pesimälahti, joka tulisi rauhoittaa rantaniittyineen lintujen pesimäajaksi. Luontoinventoinnin yhteydessä tavattu hirviä (<i>Alces alces</i>) ja mäyrän (<i>Meles meles</i>) pesä. Mansikkaniemeä pitkin kulkee Lapilan kartanon pääsisäntulotie. Ympäröivät pellot ovat osa saaren keskeistä kulttuurimaisemaa. Luonnontilainen alue.		3	12	2, 3, 5, 7, 8, 9, 12	2		Liitteet 37, 4445, 4851 ja 5960. Alue tulisi säilyttää luonnontilaisena. Osin oma aluerajaus. Suojeluarvoa vaikea määrittää; 41. Mahdollisesti luonnonsuojeluasetuksen (160/97 10 §) suojeltavaksi tarkoitettu merenrantaniitty sekä primäärisesti suojeltava luontodirektiivihabitatti: matalakasvuinen rantaniitty (Naturakoodi 1630).		lisäselvityksiä, kunta, valtio

Tunnus	Kunta	Alue	Kuvaus	Ala	Suojelu- arvo	Suojelu- status	Suojelu- peruste	Pääluokka	Seutukaava- merkki	Huom.	SYK:n rajaus (tunnus)	Toteutus
SL 529060	Naantali	Pitkänrauman lehdot	Kohteen 13 (Lapilan saaren keskiosan lehdot ja kalliot) pohjoispuolella sijaitsevat Pitkänrauman lehdot ovat länsiosistaan reheviä ja itäosistaan kuivempia lehtoja. Alueella on puumaisia poikkeuksellisen kookkaita raitoja (Salix caprea), isoja haapoja (Populus tremula) ja tammia (Quercus robur). Kohteen rantalehto on erittäin rehevä, avoin ja koskematon. Alueen keskiosat ruovikkoa. Aluskasvillisuudessa mm. rauhoitettua valkohedokkia (Platanthera bifolia; +/au), mustakonnaamarjaa (Actaea spicata, n. 10 kpl. Lapilan saaren ainoat), kieloa (Convallaria majalis) laajoja kasvustoja sekä metsäorvokkia (Viola riviniana). Pensastossa mm. taikinamarjaa (Ribes alpinum) ja koiranheittä (Viburnum opulus). Linnuista uhanalaisella pikkutikalla (Dendrocopos minor; St/St) on alueella vakiintunut revii; muista lajeista mainittakoon uuttukyyhky (Columba oenas) ja sarvipöllö (Asio otus). Mielenkiintoinen biotooppi.		3	12	2, 3, 8, 9, 14	2		Liitteet 38, 4445, 48, 5254. Kohde vaatii mm. maastotarkistuksen. Tarkemmin kartoitettu alue sijaitsee kohteen lounaisreunassa (ks. liite 48). Kohteessa ja/tai sen läheisyydessä voi olla mm. luonnonsuojeluasetuksen (160/97 10 §) suojeltavaksi tarkoitettuja habitaatteja: mm. merenrantaniitty. Suojeluarvo 34.		lisäselvityksiä, kunta
SL 529068	Naantali	Pitkäludon pohjoisosan lehto	Alueella sijaitsee hieno aarnimainen ja lehtomainen kostea havumetsä; kookkaita kuusia (Picea abies) ja tervaleppiä (Alnus glutinosa), kookas raita (Salix caprea), maapuina kaatuneita kuusia (Picea abies). Aluskasvillisuudessa mm. tesmayrttiä (Adoxa moschatellina), rantanätkelmää (Lathyrus palustris), mustaherukkaa (Ribes nigrum) ja runsaasti rauhoitettua sinivuokkoa (Hepatica nobilis). Muodostaa aluekokonaisuuden kohteiden 61 (Pitkäludon ja Lapilansaaren väliset ruovikkoladhet) ja 63 (Sikakarim hiekkaranta) kanssa.		3	12	2, 12, 14	2		Liitteet 38, 42, 4445, 48 ja 58. Tulee säilyttää luonnontilaisena. Vaatii lisäselvityksiä. Suojeluarvo 34.		lisäselvityksiä, kunta
SL 529088	Naantali	Aiikäkölän perinnebiotooppi	Luonnonmaan saaren koillisosassa tien vieressä sijaitseva maakunnallisesti arvokas niittykohde - pääosin tuoretta heinäniittyä. Riukuaidan ympäröimä haka, jonka lounaisosassa mäntyjä (MTmetsää); eteläosan avarammassa maastossa mm. katajaa (Juniperus communis) ryhminä. Pensaskeroksessa mm. tuomia (Prunus padus), haapavesakkoa (Populus tremula) ja vadelmikkoo (Rubus idaeus). Edustava ja monipuolinen niittylajisto: huomionarvoisimpia lajeja mm. mäkikaura (Avenula pubescens), sikoangervo (Filipendula vulgaris) ja nurmilaukka (Allium oleraceum). Alueen laidunnus loppunut 70luvulla. Maisema-arvoja. Ollut soranottopaikka. Pohjoisosassa lato. Kohde 14 (Käkölän rantalepikko) pellon itäpuolella.		3	10	2, 4, 7	7		Liitteet 97104. Kasvillisuutta liitteissä 103104. Kuollut rauduskoivu jätetty pystyyn lintuja varten. Suositeltavia hoitotoimia: haapavesakko tulisi poistaa pikaisesti, männikköä tulisi harventaa varovasti sekä niittyä tulisi niittää valikoiden. Katajat rauhoitettuja puumaisina/pylväsmäisinä. Mahdollisesti primäärisesti suojeltava luontodirektiivihabitaatti: runsaslajinen tuore niitty (Naturakoodi 6270).		lisäselvityksiä, kunta, valtio
SL 529090	Naantali	Kirkiruohoesiintymä	Vanha ja epätarkka esiintymätieto maakunnallisesti uhanalaisesta lajista (Gymnadenia conopsea; V/au, rauhoitettu Oulun läänin eteläpuolella).		3	12	2, 9, 14	5		Liitteet 112a ja 114b. Löydettyä esiintymän suojelutoimenpiteitä tulee miettiä - laji lienee kuitenkin hävinnyt pysyvästi Naantalim kasvistosta. Karttalehti on mahdollisesti 1043 06. Ei peruskartalla tarkkojen sijaintitietojen puuttuessa.		
SL 529091	Naantali	Kulleroesiintymä	Vanha ja epätarkka esiintymätieto maakunnassa harvinaisesta kullerosta (Trollius europaeus; V/au).		3	12	2, 9, 14	5		Liitteet 113a114a. Lajin uhanalaisuudesta ristiriitaisia tietoja: + V riippuen lähteestä (ks. mm. Rassi ym. 1992); suojeluarvo: ei suojeluarvoa 3. Löydettyä suojelutoimenpiteitä tulee miettiä. Karttalehti on mahdollisesti 1043 06. Lajia on siirretty yleisesti puutarhoihin. Ei peruskartalla tarkkojen sijaintitietojen puuttuessa.		
SL 577001	Paimio	Paimionjokilaakson kansallismaisema	Valtakunnallisesti arvokas maisema-alue ja Natura 2000 kohde (FI0200103). Paimionjokilaakson kansallismaiseman maisemakuva: Paimionjokilaakso on edustava lounaisen viljelyseudun jokilaakson viljelymaisema kartanoineen ja ryhmäkyliineen. Joen halkoma laaja yhtenäinen viljelyalue ja sen perinteinen asutus ovat maiseman keskeiset elementit. Luonnonpiirteet: Paimionjoen laaksossa on entiseen merenpohjaan kerrostuneita savikoita, jotka ovat kauttaaltaan raivattu viljelykseen. Kallio on pääosin graniittia. Jokilaaksoa reunustavat selänneet ja savikolta kohoavat kalliosaarekkeet, jotka ovat yläosistaan huuhtoutuneita karuja mäntykankaita, mutta rehevempiä alarinteitä peittävät tuoret kuusikot (Picea abies). Lehtoja on jäljellä enää vain jokitörmässä. Jyrkkärinteissä, vaikeasti viljelyyn otettavissa paikoissa on katajaisia (Juniperus communis) laidunketoja. Paimionlahden rannoilla on ruovikoita ja laajoja rantaniittyjä. (Paimionlahti kuuluu lintuvesiensuojeluohjelmaan; kohde 02). Kulttuuripiirteet: Alueelta on löydetty jäänteitä sekä kivi että pronssikautisesta asutuksesta. Pysyvä asutus vakiintui tienoolle 1300luvulla, jolloin maatalouden ohella harjoitettiin vilkasta merenkulkua ja laivanrakennusta. Alueelle on lisäksi leimallista vanhojen kantatilojen sijoittuminen jokivarteen (myöhempi asutus joutui vaikeammin viljeltäville takamaille), vanhojen tienvarsien ryhmäkyliä ja kartanokulttuuri. Alueelle tärkeä maatalous on nykyisin lähes karjatonta; lisäksi puutarhanhoito on yleistä. Paimionjoen kosket ovat luoneet pohjan varhaiselle teollisuudelle (aiemmin myllyt, sittemmin sähkövoimalaitokset). Valtatiet Turusta Hämeenlinnaan ja Helsinkiin kulkevat jokilaakson poikki. Pohjoinen jokilaakso: jyrkkiä jokitörmä ja voimalaitoksia asutuksen sijaitessa viljelysalueita kehystävissä metsäsaarekkeissa. Eteläinen jokilaakso: melko tasaisessa viljelymaisemassa sijaitsevia kalliisia metsäsaarekkeita sekä harvaa pistemäistä asutusta. Edustava lounaisen viljelyseudun jokilaakso. Juntolan luonnonsuojelualueella (kohde 05) monipuolinen lehtokasvilajisto. Myös Pukkijoen ja Liikojan alueet ovat edustavia purovarsilehtoja (kohde 04). Varsinkin Askalassa, entisen voimalanhoitajan talon ympärillä on katajarinteitä entisöity mm. ketoleirien ja lampaiden voimin edustava laidunnettu katajaketo; suosittu paikallinen retkikohde (alueelle perustetaan luonnonsuojelualue). Etenkin jyrkkät rantatörmät ja sen läheiset purontkot ovat omaleimaisia. Maisemahaittana voimainjat. Luontodirektiivihabitaatteja: pikkujokien ja purojen vesikasvillisuus (1 %), luonnontilaiset jokireitit (2 %), tuoret pienruohoniityt (40 %), tuoret suuruohoniityt (25 %) ja borealiset lehdot (3 %). Lintudirektiivilajeja: mm. Suomessa yleiset kalatiira (Sterna hirundo) ja pikkulepinkäinen (Lanius collurio) sekä uhanalainen tuulihaukka (Falco tinnunculus; V/St) ja lisäksi mm. uuttukyyhky (Columba oenas). Jokilaakson kasvistoon kuuluu mm. keihäsvuohennokka (Scutellaria hastifolia), mäkikuisma (Hypericum perforatum), rantahirvenjuuri (Inula salicina) ja tummatulikukka (Verbascum nigrum). Osin päällekkäinen kohteen 40 kanssa (Askalanjuntolan joenvarsimaisema). Kansallismaiseman eteläosassa Paimionlahti Natura 2000 alue (FI0200036).		2	1, 5, 6, 7, 11	1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 12, 13, 14	8	MM:2 K 205, MY 211, OR 23, ms 23	Liitteet 19, 52, 54, 67, 9396, 107108, 192194 ja 201. Paimionjokilaakso sijaitsee myös Piikkiön (kohde 81; oma aluerajaus ei Piikkiön puolella), Liedon (kohde 01) ja Tarvasjoen kuntien alueella. Laidunnuksen loppumisen vuoksi jokitöyräiden katajikkoiset laidunniityt ovat kasvamassa umpeen. Jokilaaksoon kuuluva Naturaalueen pintaala 185 ha (ks. lisäksi Natura 2000 alueen erilainen aluerajaus liitteestä 5). Etenkin Paimionjokilaakson kulttuurikodot tulee kartoittaa ja suojella. Jokilaakson maat ovat olleet laidunnuksessa siitä lähtien kun ne kohosivat merenpinnan yläpuolelle; varsinaista metsää ei ole alueella ollut koskaan, mikä on maamme alueella melko ainutlaatuista. Jyrkkäköjä rantatörmä voidaan pitää myös maisemallisena häiriötekijänä perussyynä niiden synnylle on mm. voimaperäinen maanviljely, jolloin jokien ranta-alueet on tavallisesti hakattu vesirajaan asti paljaksi puista ja pensaista; tällöin savipitoinen maa on vetyssään helposti luisunut jokuomaan suojaistutuksia tulee harkita. Rakentamista tulisi ohjata sen perinteisille paikoille metsäsaarekkeiden reunoille. V. 70 otettuja valokuvia Paimion kaupungintalolla? Liitteessä 100 Paimion pohjoinen jokilaakso 804 ha ja liitteessä 103 Paimion eteläinen jokilaakso 1600 ha (aluerajaukset liitteessä 67). Eriävä aluerajaus Paimionjokilaakson kulttuurimaisema-alueen kanssa (OR 23). Mahdollisesti myös metsälain (1093/97 10 §) avainbiotooppeja ja luonnonsuojeluasetuksen (160/97 10 §) suojeltavia luontotyyppiä.	N (SCI)MAO	valtio

Tunnus	Kunta	Alue	Kuvaus	Ala	Suojelu-arvo	Suojelu-status	Suojelu-peruste	Pääluokka	Seutukaava-merkki	Huom.	SYK:n rajaus (tunnus)	Toteutus
SL 577002	Paimio	Paimionlahti	Paimion luonnonsuojellisesti arvokkaimpana kohteena pidetty Paimionlahti on pitkän ja kapean sekä syvälle sisämaahan tunkeutuvan lahden perukassa ja Paimionjoen suulla. Monipuolinen merenranta-alue. Lintuvesiensuojelu, Natura 2000 (FI0200036), Pohjoismaiden luonnonsuojeluviranomaisten kosteikkojen suojelusuunnitelma ja Project Mar ohjelmiin kuuluva alue. Joskus noteerattu Suomen 30. arvokkaimmaksi lintuvedeksi ja 13. arvokkaimmaksi merenlahdeksi. Hyvin laajat ruovikot (n. 80 ha) ja umpeutuvia rantaniittyjä. Ruovikot lampareiden pilkkomaa ja paikoin hyvin tiheää sekä korkeakasvuista. Suistoalue viljelysten ympäröimä. Länsirannalla ketorinne. Tärkeä erityisesti kahlaajien, hanhien ja joutsenien pesimis ja levähdyspaikka. Paimionlahdella pesii n. sata lintulajia ja parin sadan lintulajin muuttoreitti kulkee lahden kautta. Lintutorni. Myös merkittävä kevätkutuisten kalojen lisääntymisalue (mm. kaksi kalaston rauhoituspiiriä). Edustavaa kasvistoa (etenkin ruovikon ulkosyrjässä): valtakunnallisesti uhanalainen otalehtivita (Potamogeton friesii; V/Sh) ja maakunnallisesti uhanalainen välkevitä (Potamogeton lucens; Sh/au). Luontodirektiivilajeja: liitorava (Pteromys volans; St/St) ja vuollejokisimpukka (Unio crassus; ?/Sh). Lintudirektiivilajeja: mm. kapustarinta (Pluvialis apricaria), kaulushaikara (Botaurus stellaris), kurki (Grus grus), ruskosuohaukka (Circus aeruginosus) ja valkoposkiahani (Branta leucopsis; o/?). Muista harvinaisemmista lintulajeista mainittakoon valtakunnallisestikin uhanalainen erityisesti suojeltava etelänsuosirri (Calidris alpina schinzii;E/E), erityisesti suojeltava lapasotka (Aythya marila; E/V), nuolihaikka (Falco subbuteo; St/St) ja pikkulokki (Larus minutus). Myös monien maaselkärangattomien kannalta mielenkiintoinen alue. Kylämäki ja Truski muinaismuistokohteita (SM 664 ja 665). Luonnonsuojelualue (vuodesta 83) ja virkistyskohde. Lahden kuivuessa on laajoja alueita otettu viljelykseen (peltoa ravattu mm. v. 81). Kohteella on myös kulttuurihistoriallista merkitystä. Tutkimus ja luonnonharrastus sekä opetuskohde. Paimionjoki on virtaamaltaan ja valumaalueeltaan suurin Saaristomereen laskeva joki. Paimionjokilaakson kansallismaisema-alueella (kohde 01) ja Paimionjokilaakson kulttuurimaisema-alueella (OR 23). Ks. lisäksi kohteet 30 (Paimionlahden luonnonsuojelualue), 44 (Kinkanmäen perinnekasvillisuusesiintymä), 71 (Alhaisten rantaniitty), 102 (Paimionlahden länsirannan tervaleppälehto), 121 (Paimionlahden rantametsät), 127 (Harjoniiton perinnebiotooppikokonaisuus), 128 (Meltolan kallioketo) ja 129 (Särkänpään rantaniitty).		1	1, 5, 7	2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 13, 14	6	SL 400, OR 23	Liitteet 12, 610, 47, 5051, 63, 67, 8486, 93, 106, 149151, 157, 160, 162163, 165166, 185, 201 ja 289. Pintaala on Natura 2000 alueen. Natura-alueeseen otettu mukaan laajat peltoalueet, jotka tärkeitä lintujen levähdyspaikkoja mahdollisesti turhan paljonkin. Natura-alueita laajennettu luonnonsuojelualueesta. Lintuvesiensuojeluohjelmassa maa-alueita 134 ja 225 ha vesialueita. Kohdetta tutkittu melko tarkasti. Ruovikkoon olisi saatava avovesialueita ja rantaniittyjä tulisi laiduntaa, jotta ne saataisiin pysymään avoimina toisaalta tällöin mm. kotilolajeja häviää lajistosta. Hirvonpäässä rauhoitettua kalliorikkoa (Saxifraga adscendens; Sh/Sh), Meltolassa paperorikkoa (Saxifraga granulata) ja heinäkauraa (Arrhenatherum elatius) ja Haarakalliolla mm. ahdekauraa (Avenula pratensis). Voimakas rehevöityminen, laidunnuksen loppuminen ja niittyjen kasvaminen umpeen uhka alueen tulevaisuudelle mm. linnusto ja kasvillisuus muuttuvat voimakkaasti. Lintujen pesintää häiritsevät mm. veneily ja alueen virkistyskäyttö (retkeileminen tulisi kieltää 15.5.15.7. välisenä aikana lintujen pesimisrauhan turvaamiseksi) lisämökkirakentamista alueelle ei tule sallia. Alueelle tulisi rakentaa uusi lintutorni., jonne olisi helppo päästä. Paimionlahdelta saadaan vielä lohta, mutta Paimionjokeen se ei ilmeisesti nouse mm. joen likaantuneisuuden, voimallitostoinnin aiheuttaman joen virtaaman heikentyneen ja patoamisen vuoksi (vielä 1960luvulla lohi lisääntyi joessa hyvin). Kansainvälisen Biologisen ohjelman (IBP) Project Mar jaosto määritellyt Paimionlahden kuuluvaksi kansainväliseen muuttolintujen levähdysalueverkostoon. Liitteissä 149 ja 151 ilmavalokuvia Paimionjoen suistosta ja lähialueelta. Maakohoamisen vaikutuksen voi nähdä laajemmasta aluerajauksesta liitteessä 67. Liitteessä 165 erilainen aluerajaus. Paimionlahden luontodirektiivihabitatit? (ks. liite 7). Sisältää mahdollisesti metsälain (1093/97 10 §) avainbiotooppeja: mm. rantaluhta sekä mahdollisesti luonnonsuojeluasetuksessa (160/97 10 §) suojeltavaksi tarkoitettua merenrantaniittyä.	N (SPA)LVO	valtio
SL 577003	Paimio	Varkaankellarinmäen lehto	Valtakunnalliseen lehtojensuojeluohjelmaan kuuluva kaksiosainen maisemaa hallitseva aluekokonaisuus. Varkaankellarinmäen koillisosan kalliojyrkänteiden alla ja rinteellä sekä saman kalliojakson reunustamassa painanteessa Vikurinniityn pohjoispuolella sijaitsevat lehtoalueet ovat kalkkivaikutteisia (alueella on mm. hylättyjä runsaslajisia kalkkilouhoksia), tuoreita ja kuivahkoja. Varjoisissa ja melko kivikkoisissa sekametsälehdöissä (pääosin lehmusta, Tilia cordata) on puustossa lisäksi mm. kuusta (Picea abies), haapaa (Populus tremula) ja tervaleppää (Alnus glutinosa), sekä pensastossa päihinäpensasta (Corylus avellana) ja näsiää (Daphne mezereum). Muista vaateliaista putkilokasveista mainittakoon mm. mustakonnanmarja (Actaea spicata), lehtopalsami (Impatiens nolitangere), rauhoitettu imikkä (Pulmonaria obscura) ja rauhoitettu sekä erityisesti suojeltava valtakunnallisesti uhanalainen lehtonoidanlukko (Botrychium virginianum; V/V). Valtakunnallisesti uhanalaisista sammaleista alueella esiintyy luutasammalta (Thamnobryum alopecurum; Sh/Sh). Kohteessa tavattu 16 tavallista maanilviäislajia; mm. kalkinsuosija isosarvikotiloa (Carychium tridentatum) ja rehevien rannikkoalueiden tyyppilajia kaksishammassulkukotiloa (Clausilia bidentata). Laaja mäyrän (Meles meles) pesäluolasto. Todennäköinen primäärisesti suojeltavan luontodirektiivilaji liitoravan pesimäpaikka (Pteromys volans; Sh/Sh; metsähallituksen alue). Avohakkuuta. Kohteen 12 (KalkkimäenMuurassuonmäen kallio ja kalkkivilialue) sisällä.		2	4, 11	2, 3, 8, 9	2	SL 609	Liitteet 11, 44ab, 49 ja 203204. Vähäinen kuusen karsinta voisi olla paikallaan. Luolassa pidetty nuotioita. Kohteen suojelualue 21. Lehtonoidanlukkoesiintymää uhkaa kasvillisuuden umpeutuminen ja liiallinen kuusetuminen; lajia vaikea suojella, koska se on oikullinen laji joka saattaa elää vuosikausia näkymättömissä. Sisältää mahdollisesti metsälain (1093/97 10 §) avainbiotooppeja (mm. kalliojyrkänteet) sekä mahdollisesti luonnonsuojeluasetuksen (160/97 10 §) luontaisesti syntyneet, merkittäviä osiltaan jaloista lehtipuista koostuva metsä.	LHO	valtio
SL 577005	Paimio	Juntolankosken lehto ja perinnebiotooppikokonaisuus	Sukselan kylässä Paimionjokivarressa Juntolan voimalan eteläpuolella sijaitseva monipuolinen luonnonsuojelualue. Melko ainutlaatuinen maisema suojelualueen eteläkärjestä joen korkeille laiduntörmille. Jyrkkä, etelään viettävä rinnelehto ja sen itäpuolella kostea puronvarsilehto (mm. harmaaleppikkoa, Alnus incana). Puronsuun länsipuolella ketomaista kasvillisuutta. Tulva ja rantaniittyjä. Monilukuinen ja hieno, ihmisvaikutteenkin lehtolajisto; alueella on tavattu 210 putkilokasvilajia ja n. 70 sienilajia. Tiheän sekametsän hallitsevana puuna kuusi (Picea abies) lehtipuista tavataan tammaa (Quercus robur), koivua (Betula sp.), jalavaa (Ulmus sp.) ja haapaa (Populus tremula) sekä harmaaleppää. Pensastossa yleisenä taikinarajaa (Ribes alpinum) ja lehtokuusamaa (Lonicera xylosteum). Jokivarressa suuri päihinäpensas (Corylus avellana) ja puronvarressakin pääosin harmaaleppää. Aluskasvillisuudessa voimakkaita kevätaspektilajeja: vuokkojen lisäksi mm. mukulaleinikkiä (Ranunculus ficaria), kevätlinnunsilmää (Chrysplenium alterniflorum) ja lehtoorvokkia (Viola mirabilis). Lisäksi runsaasti koiranheinää (Dactylis glomerata) ja vuohenputkea (Aegopodium podagraria). Rannassa runsaasti mesiangervoa (Filipendula ulmaria) ja mm. nokkosta (Urtica dioica) sekä komeaa kotkansiipeä (Matteuccia struthiopteris). Rinteessä mm. rantahirvenjuurta (Ranunculus flammula). Niityt pensoittuneet. Ennen rauhoitusta aluetta laidunnettu 1950luvulle asti. Valtakunnallisesti arvokasta ketoa ja metsälaidunta Paimionjokilaakson kansallismaisema-alueella (ks. kohde 01); kuiva keto sijaitsee aivan voimalaitoksen koillispuolella vieressä vanha hylätty rakennus pihapiireineen. Kasvillisuudessa mm. kangasajuruoho (Thymus serpyllum) ja harvinaistunut kissankäpälä (Antennaria dioica). Erikoisuutena metsänätkelmä (Lathyrus sylvestris) sekä syyllinnunherne (L. linifolius). Tutkimuskohde; tutkimustoiminnan tarkoituksena on ollut selvittää rinneniittyjen, puronvarsilehtojen yms. kasvillisuustyyppien lajiston kehitystä, kun alue jätetään täysin koskemattomaan luonnontilaan. Sähkölinja kulkee alueen poikki (kohteen vieressä teollisuushistoriallisestikin arvokas Juntolan sähkövoimalaitos). Juntolan luonnonsuojelualue perustettu v. 61. Osa Paimionjokilaakso Natura 2000 aluetta (FI0200103). Osin päällekkäinen kohteen 40 (AskalanJuntolan joenvarsimaisema) kanssa. Kohde 39 (Juntolan koski) länsipuolella on lähes kiinteässä yhteydessä alueeseen.		2	1, 6, 7, 10, 11	2, 4, 5, 6, 7, 10	2	SU 607, ms 23	Liitteet 15, 1314, 54, 59, 6567, 8182, 100, 128, 141, 159, 164165, 183, 201, 220223, 232 ja 289. Alueen kasvillisuus kartoitettu perusteellisesti. Luonnonsuojelualueen länsipuoleinen rinnelehto jatkuu voimalaitokselle päin. Sopiva opetus ja virkistyskohde. Liitteessä 183 luonnonsuojelualueen pintaalaksi mainittu 1.25 ha (ks. lisäksi erilainen aluerajaus liitteestä 14). Kuva liitteessä 81. Perinnebiotooppialueita kaksi jotka merkitty samalla kohdenumerolla peruskarttaan (ks. liite 141). Perinnebiotooppeja 1.7 ha; kasvillisuudesta lajilista liitteissä 222 ja 223. Kohteen suojelualue 31. Osin oma aluerajaus. Osa arvokkaasta kasvillisuudesta jää suojelualueen ulkopuolelle, joten sitä tulisi laajentaa. Uhkatekijöinä ovat pensoittuminen ja kasvillisuuden yksipuolistuminen. Mahdollisesti luontodirektiivin primäärisesti suojeltava runsaslajinen kuivatuore niitty (Naturakoodi 6270).	N (SCI)osa	valtio

Tunnus	Kunta	Alue	Kuvaus	Ala	Suojelu-arvo	Suojelu-status	Suojelu-peruste	Pääluokka	Seutukaava-merkki	Huom.	SYK:n rajaus (tunnus)	Toteutus	
SL 577006	Paimio	Askalankosken lehdot ja rinnenitiy	Askalan voimalaitoksen alueella on sekä lajistollisesti että yhdyskuntana arvokasta kasvillisuutta. Kaksi erillistä lehtoaletta: Askalan voimalaitoksen alapuolta reunustava lehto (06 a: valtapuuna haapaa, Populus tremula) sekä voimalan itäpuoleinen puronvarsi: saveen painautunut ja peltoon rajautuva harmaalepikko (06 b: Alnus incana). Pensaskerrosta ei ole. Laajat alueet raviinirinteistä puuttomia. Aluskasvillisuudessa laajoja vuokkokasvustoja, jotka muodostavat yhdessä mm. mukulaleinikkien (Ranunculus ficaria) ja kevätlinnunsilmän (Chrysoplenium alternifolium) kanssa voimakkaan kevätaspektin. Loppukesästä vallitsevia lajeja ovat mm. nokkonen (Urtica dioica) ja mesiangervo (Filipendula ulmaria). Lisäksi n. 1 m2:n kokoinen nurmilaukkakasvusto (Allium oleraceum). Askalan voimalaitoksen alakanavan länsi ja etelärannalla (puiden runkojen tyvellä) jo hävinneeksi maakunnassa luokiteltu valtakunnallisesti uhanalainen tulvasammal (Myrinia pulvinata; H/Sh ks. kohde 50). Voimalaitoksen itäranta: tuomi (Prunus padus) harmaaleppäpusikkaa paikoin hyvinkin jyrkillä rinteillä. Aluskasvillisuudessa vallitsevia lajeja mm.: valkovuokko (Anemone nemorosa), keltavuokko (A. ranunculoides) ja tesmayrtti (Adoxa moschatellina). Länsirannalla haavikkoa. Runsas yölaulajalinnusto. Lisäksi pesivinä mm. vihervarpunen (Carduelis spinus), punarinta (Erithacus rubecula) ja punavarpuunen (Carpocacus erythrinus). Laidunalueella piikkilankaaitoja. Sähkölinja reunustaa alueen länsireunaa. Osa Paimionjokilaaksosta Natura 2000 aluetta (FI0200103). Paimionjokilaakson kansallismaisemaalueella (kohde 01) ja Paimionjokilaakson kulttuurimaisemaalueella (OR 23). Alueella kesäisin mm. laidunnustalkoita. Suosittu retkikohde. Molemmat alueet liittyvät arvokkaaseen ja laajaan aluekokonaisuuteen, johon kuuluu myös kohteet 50 (Askalan tulvasammalehtymä), 104 (Askalan voimalaitoksen pähkinäpensaikko) ja 131 (Askalan perinnebiotooppikokonaisuus).		2	11	2, 3, 4, 5, 6, 10, 11	2	OR 23	Liitteet 15, 15, 48, 54, 66, 156, 160, 162, 165166, 168, 172, 206 N (SCI)osa ja 208. Kohteet merkitty peruskarttaan samalla kohdenumerolla. Etenkin Suolanojan alue kalliolineen on varsinkin kasvistollisesti suojelun arvoinen. Sopiva opetuskohde. Suojeluarvoa vaikea määrittää; 14 ja tulvasammalelle 24, jota uhkaa alueiden raivaus. Joissain liitteissä karkea aluerajaus. Valokuvia liitteissä 156 ja 206 aluekokonaisuus voisi olla laajempikin esim. liitteen 206 valokuvan mukaisesti. Erikoista ettei alue 06 a ole seutukaavassa suojeltu kohde rauhoitettava SLalueeksi. Huomaa harvinaisen selvä jokilaakson maiseman muutos; vrt. liitteitä 206 ja 207. Mahdollisesti luontodirektiivin primäärisesti suojeltava runsaslajinen kuivatuore niitty (Naturakoodi 6270).			valtio
SL 577007	Paimio	Huson vanha kalkkilouhos	Kohde sijaitsee Huson kylästä n. km kaakkoon pellon reunametsässä. Monipuolinen, arvokas ja mielenkiintoinen aluekokonaisuus. Pohjoislaidan kuoppien ympärillä rehevää kasvillisuutta; mm. valtakunnallisesti uhanalaista seinäraunioista (Asplenium rutamuraria; Sh/Sh) sekä kuoppien alapuoleisessa puronvarressa mm. keltavuokkoa (Anemone ranunculoides). Merkittävä opetus ja kulttuurihistoriallinen kohde; vanha mylypuro länsi ja eteläreunassa, jossa pieniä putouksia ja polvekkeita jolta ajalta jäljellä patoja ja kiviä. Puronvarren kuusimetsä (Picea abies) osin harvennushakattu, osin melkein koskematon. Aiemmat niittyaukeat kasvaneet umpeen. Vanhat kalkkilouhoksetkin alkavat metsittyä. Louhoksissa pesii huomattava mäyräyhdykskunta (Meles meles). Lehtojensuojeluohjelmassa maininta paikallisesti merkittävänä lehtona.		3	12	1, 2, 5, 7, 8, 9, 10, 14			Liitteet 16, 57, 6667, 80, 100, 105, 182183 ja 201. Vaatii lisäselvityksiä etenkin erikoislaatuisten kasvillisuuden vuoksi yleisesti ottaen kasvillisuus kohteen 56 kaltaista. Kohde tulisi rauhoittaa sekä kasvillisuuden että kulttuurihistoriallisen merkityksensä vuoksi. Vuonna 70 kohteesta otettu valokuva Paimion kaupungintalolla? Liitteessä 67 laajempi aluerajaus. Metsittymisen myötä alueen kasvillisuus muuttunut voimakkaasti. Suojeluarvoa vaikea määrittää; 34.	LHO	valtio	
SL 577011	Paimio	KirjonummenMetsärinteen pähkinäpensaslehto	Maakunnallisesti arvokas MeLaTtyypin pähkinälehto Paimion ja Piikkiön rajalla sekä TurkuHelsinki-kirantatien pohjoispuolella. Rinnelehto rajautuu etelässä peltoon ja pohjoisosassa kohoaa vaihtuessa karuksi metsämaaksi. Puustossa ylispuina kuusia (Picea abies), mäntyjä (Pinus sylvestris), koivuja (Betula sp.) ja tammia (Quercus robur). Pensaista alueella esiintyy hyvinvoiva ja runsas pähkinäpensaikko (Corylus avellana); lisäksi mm. muutama lehtokuusama (Lonicera xylosteum), koiranheisi (Viburnum opulus), paatsama (Rhamnus sp.) ja taikinamarja (Ribes alpinum). Aluskasvillisuudessa mm. mäkilehtoluste (Brachypodium pinnatum), rauhoitettu sinivuokko (Hepatica nobilis) ja syyälälinnunherne (Lathyrus linifolius). Ihmisvaikutteinen; länsipäässä asutusta, keskellä polku ja itäpäässä voimalinja.		3	11	2	2	SL 610	Liitteet 20, 57 ja 66. Piikkiön kohde n:o 88. Lehdon nykykunto tulee tarkistaa.		lisäselvityksiä, kunta, valtio	
SL 577012	Paimio	KalkkimäenMuurassuonmäen kallio ja kalkkikivialue	Huson kylän itäpuolella sijaitseva Isonniitynojan peltolaakson itäreunalla sijaitseva laaja kalliialue, joka on luonnonarvoiltaan erittäin arvokas kalliialue (kallion arvoluokka on poikkeuksellisen korkea: 2). Alueen lehto rajautuu melko selkeästi länsipuolen peltoaukeisiin, joita yli 40 m korkeampana se kohoaa metsäisenä kalliialueena. Avokalliopinnot jäävät enimmäkseen puuston piiloon, mutta hakkuiden johdosta näkymiä on kauemmaksiin ympäristöön. Alue koostuu pienistä jyrkänteistä, selänteistä ja niiden välisistä suonotelmista. Kallioperä pääosin graniittia; hieman kalkkikiveä. Biologisesti alue on merkittävin kasvillisuuden osalta; useita valtakunnallisesti uhanalaisia lajeja ja osa alueesta kuuluu myös valtakunnalliseen lehtojensuojeluohjelmaan. Varkaankellarinmäen länsijyrkänteiden edustalla on louhikkoinen lehto (kohde 03: Varkaankellarinmäen lehto), jossa kasvaa mm. lehmuksia (Tilia cordata), rauhoitettua näsiää (Daphne mezereum), lehtopalsamia (Impatiens nolitangere) sekä lohkarilla kalliokuhkajakälää (Lobaria scrobiculata). Lehdossa mm. valtakunnallisesti uhanalaista ja rauhoitettua metsänemää (Epipogium aphyllum; V/St). Jyrkänteillä edustavaa, pääosin oligotrofista jäkälä ja sammalpeitettä, tyvellä mm. varjoisten onkaloiden sammallajistoa (esim. harvinaista luutasammalta, Thamnobryum alopecurum). Rauhoitettua lehtoneidonvaippaa (Epipactis helleborine; +/-au) ja lehtoorvokkia (Viola mirabilis). Alueen pohjoisosassa lähellä peltoa esiintyy valtakunnallisesti uhanalaista, erityisesti suojeltua, rauhoitettua ja hyvin harvinaista lehtoneidonlukkoa (Botrychium virginianum; V/V; yksi Suomen kolmesta lehtoneidonluku kasvuapaikasta.). Kalkkimäen lounaisrinteen pienessä kalkkilouhoskuopassa ja sen läheisyydessä kasvaa arvokasta ja vaateliasta lajistoa: mm. valtakunnallisesti uhanalainen seinäraunioinen (Asplenium rutamuraria; Sh/Sh) ja erityisesti suojeltu horkkakatkeri (Gentiana campestris; V/St). Muilta osin alueen kasvillisuus on tavanomaisempaa: poronjäkäläisten kalliomännikköselänteiden välisissä notkelmissa MTkuusikkoo (Picea abies) ja monimuotoista korpikasvillisuutta. Kohteella myös kulttuurihistoriallista merkitystä. Merkittävä opetuskohde. Kohde 07 (Huson vanha kalkkilouhos) osin kohteen eteläosassa. Alueen luonnontilaisuus keskinkertainen runsaiden hakkuiden ja voimalinjan vuoksi silti Turun seudun arvokkaimpia kalliialueita ellei arvokkain.		2	4, 8	1, 2, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 14	4		Liitteet 2122, 56 ja 66. Louhoskuopat ympäröityneen tulisi rauhoittaa kiireellisesti sekä kasvistonsa että kulttuurihistoriallisen arvonsa vuoksi; rauhoitusalueeseen tulisi liittää läheinen iäkäs kuusikko sekä ns. Vikurinnityn reunamat. Vaatii lisäselvityksiä aluerajauksen laajuudesta liitteen 56 pohjalta. Sisältää mahdollisesti metsälain (1093/97 10 §) tarkoittamia avainbiotooppeja: mm. jyrkänne ja sen välitön alusmetsä.		rauhoitettavavaltio, kunta	
SL 577023	Paimio	Katinhäntä, Rekottilan linnavuori	TurkuHelsinki-moottoritien halkaisema arkeologisesti hyvin merkittävä muinaishautamäki (kolme pronssikautista hautapaikkaa; mm. SU 652) ja linnavuori, jolla on myös merkittävät maisemallisia arvoja ja jokseenkin merkittäviä biologisia arvoja. Alue rajautuu itäreunaltaan selkeästi laajaan peltoaukeaan. Pohjoisosan laelta avautuu edustavia näköaloja ympäristöön vaikka puusto rajoittaa näkyvyyttä. Kasvillisuus tavanomaista, mutta kohtalaisen monipuolista: laella on poronjäkäläisiä harvoja kalliomänniköitä, alempana iäkästä MTkuusikkoo (Picea abies) sekä notkelmissa MKjuotteja lisäksi valoisilla rinteillä on paikoin VRTkuivalehtoa, koillisosan jyrkänteiden edustalla myös kohtalaisen rehevää OMTlehtoa. Keskiosasta on löydetty kohtalaisen harvinainen sammallaji (kalliovelhonsammal, Asterella gracilis; +/-au esiintymä tuhoutunut?). Puustossa mm. tammia (Quercus robur), lehmusta (Tilia cordata), tuomea (Prunus padus), vaahteraa (Acer platanoides), paatsamaa (Rhamnus sp.) ja tervaleppää (Alnus glutinosa) sekä pensastossa mm. taikinamarjaa (Ribes alpinum), punaherukkaa (Ribes rubrum) ja pähkinäpensasta (Corylus avellana). Aluskasvillisuudessa tyypillisiä lehtokasveja: mm. oravanmarja (Maianthemum bifolium), käenkaali (Oxalis acetosella), valkolehdokki (Platanthera bifolia) lehtokieli (Polygonatum multiflorum) sekä mustakonna-marja (Actaea spicata). Siirtolohkareita. Kallion arvoluokka on 5. Virkistys ja opetuskäytössä oleva näköalakallio (näköaloja mm. Vainionojan viljelysalueille) ja geologinen suojelukohde.		3	8, 11	1, 2, 4, 5, 7, 10, 11, 14	4	MM:2 K 206	Liitteet 4, 36, 59, 6667, 8788, 100, 102, 106, 113114, 116, 180 ja 201. Vaatii lisäselvityksiä. Sisältää mahdollisesti metsälain (1093/97 10 §) avainbiotooppeja. Kohteen suojelu ja hoitoohjeita liitteessä 88. Moottoritie muuttaa pysyvästi kohteen luonnonsuojeluarvoja negatiivisesti. Liitteessä 100 pintaala 14 ha. Suojeluarvo: ei suojeluarvoa 3. Geologinen suojelukohde? Geologisesti mielenkiintoisimpia piirteitä ovat alueen keskellä sijaitseva solamainen muroslijnä puroineen sekä pohjoisosan lohkoutunut, porrasmainen pystyjyrkänne (n. 15 m korkea), jossa on myös matalia ylialteita seinämiä moottoritielinjalla; tuhoutunut?		lisäselvityksiä, valtio, kunta	
SL 577029	Paimio	Kurjen lehtoneidonlukkoesiintymä	Kurjen kylässä entisen kalkkikuopan alapengermällä sijaitseva lehtoneidonlukkoesiintymä (Botrychium virginianum) on kartoitettu v. 84. Valtakunnallisesti uhanalainen (V/V), rauhoitettu ja erityisesti suojeltava laji.		2	12	2, 9	5		Liite 43. Suojelutoimenpiteitä mietittävä. Laji vaatii jatkuvaa seurantaa.		huomioitava, kunta	
SL 577030	Paimio	Paimionlahden luonnonsuojelualue	Arvokkaalla Paimionlahdella (kohde 02) ja Paimionjokilaakson kansallismaisemaalueella (kohde 01) sekä Paimionjoen kulttuurimaisemaalueella (OR 23) sijaitseva suojelukohde, joka on osa Paimionlahden Natura 2000 aluetta (FI0200036).		2	1, 5, 6, 7, 11	3, 4, 13, 14	6	OR 23	Liitteet 12, 610 ja 124. Vaatii lisäselvityksiä mm. lajistosta ja suojeluperusteista. Suojeluarvoa vaikea määrittää; 41.	MAON (SPA)osa	valtio	

Tunnus	Kunta	Alue	Kuvaus	Ala	Suojelu-arvo	Suojelu-status	Suojelu-peruste	Pääluokka	Seutukaava-merkki	Huom.	SYK:n rajaus (tunnus)	Toteutus
SL 577031	Paimio	Särkänpään kalliorikkoesiintymä	Paimionlahden länsirannalla Alituvan pohjoispuolella sijaitseva kallioalue, jolla rauhoitetun kalliorikon esiintymä (<i>Saxifraga adscensens</i> ; Sh/Sh), jota ei ole viime aikoina kyetty paikallistamaan. Esiintymä sijaitsee reheväkällä kalliomäellä, jossa runsas kasvilaji: mm. vaateliaita kasveja kuten tummaraukion (<i>Asplenium trichomanes</i>) ja tummatulikukka (<i>Verbasicum perforatum</i>). Kallion eteläpää on rikkiäinen ja hieman ylempänä avautuu kaakkoon ja itään avoin, jyrkkö ja pengermäinen rinne. Paimionjokilaakson kansallismaisemaalueella (kohde 01) sekä Paimionjokilaakson kulttuurimaisemaalueella (OR 23).		3	6	2, 4, 9, 14	5	OR 23	Liitteet 12, 45, 162, 165 ja 172. Vaatii lisäselvityksiä. Etsitty viimeksi v. 84? Aiemmin havaittu kymmeniä yksilöitä. Kohteen suojeluarvo 32. Jos esiintymä löydetään vaikeita suojelutoimia tulee miettiä. Lajille on ominaista suuret vuosittaiset kannanvaihtelut, mikä selittää ettei kasvia ole löydetty etsittäessä. Liitteessä 165 laajempi aluerajaus. Saattaa olla kohteen 45 (Hirvonpään kallioasvillisuus) kanssa samalla kalliolla.	MAOosa	valtio
SL 577032	Paimio	Käärmealuolan kangaskiurun pesimäpaikka	Käärmealuolan seudulla tunnetaan pari kangaskiurun pesimispaikkaa (kohde 32 a). Laji on erityisesti suojeltava, valtakunnallisesti uhanalainen (Lullula arborea; V/V) sekä lintudirektiivilaji. Kohde Paimion luontopolun varrella sekä Paimionjokilaakson kulttuurimaisemaalueella (OR 23). Havaintoja Valkojannummella, Viksbergissä (kohde 143), Tuuvalassa, Hallinmäellä (kohde 24), Kuhankuonolla (kohde 22), Mylymäessä, Palokalliolla, Linnansuolla ja Varkaankellarinmäellä sekä Pitkäportaalalla.		1 ei	11	3, 4, 9, 11	8	OR 23	Liitteet 46 ae, 101, 163, 165, 172, 198, 201 ja 290. Vaikeasti suojeltava laji, joka suosii kalliomänniköitä ja mäntykankaiden hakkuu, palo ja myrkytuhoalueita suojeluarvoa paikoille vaikea määrittää lajin ekologisten piirteiden vuoksi; 1 ei suojeluarvoa. Laji vaatii säilykseen ilmeisesti laajoja rauhallisia kallioalueita, joista muutama tulee suojella. Kohteen 32 a ympäristön suojelutarvetta tulee miettiä. Havaintopaikoilla sama kohdenumero peruskartalla; pesimäalueen ympäristö merkitty numerolla 32 a. Rastit peruskartalla havaintojen sijaintiarvioita. Tuuvalan kohdealue merkitty väärin liitteessä 46 b? myös Pitkäportaan esiintymä on merkitty koordinaattien eikä liitteen 46e aluerajauksen perusteella.		lisäselvityksiä, valtio, kunta
SL 577036	Paimio	Nummenpään reunamuodostumat	Maisemallisesti edustavia mannerjäätikön reunamoreeneja, jotka ovat Turun seudulla harvinaisia. Eteläosassa pari lampea tien halkaistessa alueen kahtia. Alueella myös peltoa ja asutusta.		3	11	1, 4, 8, 13, 14	8	SU4:484	Liitteet 165, 172, 181 ja 201. Vaatii lisäselvityksiä. Aluerajaus voisi olla tarkempi. Osin oma aluerajaus.		lisäselvityksiä, kunta
SL 577037	Paimio	AlaKalevan kataja	Kalevan viljelyalueella sijaitseva Paimion korkein (n. 13 m) ja kookkain pylväsmäinen kataja (<i>Juniperus communis</i>) on rauhoitettu.		3	2, 11	2, 8, 14	5	SU603	Liitteet 60, 6667, 69, 9495, 123, 152, 176, 193 ja 201. Kuva liitteessä 69. Suojeltava varjostukselta.		huomioitava, kunta
SL 577039	Paimio	Juntolankoski	Koskimaisema voimalaitoksineen Paimionjokilaakson kansallismaisemaalueella (kohde 01). Myös teollisuushistoriallisesti arvokas kohde. Osa Paimionjokilaakson Natura 2000 aluetta (FI0200103). Osin päällekkäinen kohteen 40 (AskalanJuntolan joenvarsimaisema) kanssa ja kohde 05 (Juntolankosken lehto ja perinnebiotooppikonaisuus) lähes kiinteässä yhteydessä alueeseen.		2	6, 7, 11	4, 7, 14	6	SU608,ms23	Liitteet 15, 165, 167, 186 ja 201. Rantakasvillisuus voi olla arvokastakin vaatii lisäselvityksiä. Suojeluarvo 14. Oma aluerajaus. Liitteessä 165 erilainen aluerajaus.	N (SCI)osa	valtio
SL 577040	Paimio	AskalanJuntolan joenvarsimaisema	Luonnonsuojelu ja kulttuurimaisemaalue Paimionjokilaakson kansallismaisemaalueella (kohde 01). Arvokkaita pienhabitaatteja: mm. kulttuuriketoja. Osin päällekkäinen Paimionjokilaakso Natura 2000 alueen kanssa (FI0200103). Osin päällekkäinen kohteiden 5 (Juntolankosken lehto ja perinnebiotooppikonaisuus) ja 39 (Juntolankoski) kanssa, kohteet 27 (Immaispuuryhmä), 105 (Rukkijoen rinnelehto) ja 106 (Rukkijoen pähkinäpensaikko) kohteen sisäpuolella ja kohteen 104 (Askalan voimalaitoksen pähkinäpensaikko) rajalla.		2	6, 7, 11	2, 4	8	Ms23	Liitteet 15. Vaatii lisäselvityksiä etenkin alueen kulttuurikodot tulisi kartoittaa. Suojeluarvo 31.	MAON (SCI)osin	valtio
SL 577041	Paimio	Herrankartanon kulttuuriympäristö	Historiallisesti kiintoisan ja taruomaisen ja suojellun kartanolinnan (SU 687) ympäristössä arvokas kulttuuri ja luonnonympäristö. Esihistoriallisia ja keskiaikaisia jäännöksiä ja löytöjä (mm. SU 646). Herrankartanon koko pihapiiri on kasvistollisesti arvokas; mm. maakunnallisesti erittäin uhanalaista helpitähkiötä (kallioedolla <i>Phleum phleoides</i> , ainoa MannerSuomen kasvupaikka; E/St). Laidunnusta harjoitettu 80luvulla. Pohjoisosassa maakunnallisesti arvokasta ketoa ja niittyä (0,25 ha). Typpikasvillisuus vallannut alaa. Kallioketoa. Mäen päällä tuoretta heinäniittyä. Loiva länsirinne rajautuu ratsastuskenttään; rinteessä mm. maitohorsmaa (<i>Epilobium angustifolium</i>). Mäntyvaltainen (<i>Pinus sylvestris</i>) puusto runsainta pohjoisrinteellä; lisäksi kaksi pystyyn kuollutta kuusta (<i>Picea abies</i>). Pensaskerroksesta mm. pihlajaa (<i>Sorbus aucuparia</i>) ja vadelmaa (<i>Rubus idaeus</i>). Aluskasvillisuudessa valtalajeina mm. keltamaksaruoho (<i>Sedum acre</i>), (<i>Taraxacum officinale</i>) sekä juolavehniä (<i>Elymus repens</i>). Paimionjokilaakson kansallismaisemaalueella (kohde 01) sekä Paimionjokilaakson kulttuurimaisemaalueella (OR 23). Eteläpuoleisella peltoaukealla TurkuHelsinki-moottoritie.		3	6, 10, 11	2, 4, 5, 6, 7, 9, 14	7	OR23	Liitteet 12, 47, 53, 66, 112113, 115, 128, 137, 165, 170, 205 ja 239243. Ollut 1500luvulla kuninkaankartano verovoudin asunto. TurkuHelsinki-moottoritie uhkaa esiintymän säilymistä. Kohteen suojeluarvo 34, perinnebiotooppikonaisuuden 34 ja helpitähkiön 2. Helpitähkiöesiintymää uhkaa kasvupaikan liika pensoituminen ja ruohottuminen sekä metsittyminen. Mäkihärkki (<i>Cerastium semidecandrum</i>), nurmilaukka (<i>Allium oleraceum</i>) ja hoikkaangelmä (<i>Thalictrum simplex</i>) ovat mahdollisesti hävinneet laidunnuksen myötä. Putkilokasveja liitteessä 243; lista osin puutteellinen vaatii lisäselvityksiä. Mahdollisesti myös primäärisesti suojeltavia luontodirektiivihabitatteja; mm. runsaslajinen kuivatuore niitty (Naturakoodi 6270).	MAO	valtio
SL 577044	Paimio	Kinkanmäen perinnekasvillisuuseesiintymä	Maakunnallisesti arvokasta perinnekasvillisuutta Hevonpäässä, Paimionlahden (kohde 02) pohjukassa, joka on myös suosittu näköala ja lintujentarkailupaikka. Lounaaseen viettävällä rinteellä kallioketoa, ketoa ja niittyä. Kallioinen, kaakkoon viettävä alue, jolla arvokasta perinnekasvillisuutta. Niittyalueita eteläosassa pohjoisosan vaihettua jäkäläkankaaksi vastapäätä laajaa laidunluetta. Melko tavanomaista kasvillisuutta, mutta huomionarvoisena lajina mm. kangasajuruoho (<i>Thymus serpyllum</i>); kedoilla arvokkaampaa kasvillisuutta: mm. tesmayrtti (<i>Adoxa moschatellina</i>) ja maarianverijuuri (<i>Silene nutans</i>) sekä rauhoitettu kevätseikkä (<i>Primula veris</i> ; +/-au). Mitä lähemmäksi metsää mennään sitä tiheämpi puusto mm. katajaa (<i>Juniperus communis</i>). Roskaantunut. Kylämäen mahdollinen rautakautinen asuinpaikka (SM 664). Paimionjokilaakson kansallismaisemaalueella (kohde 01) sekä Paimionjokilaakson kulttuurimaisemaalueella (OR 23). Kiinteässä yhteydessä laajaan Kolvuoren kallioalueeseen (ks. kohde 17). Kuuluu Kinkan niityt nimiseen perinnebiotooppikonaisuuteen, johon kuuluu myös kohteet 102 a ja b (Paimionlahden länsirannan entinen tervaleppälehto; nyk. perinnebiotooppi). Osa Paimionlahden Natura 2000 aluetta (FI0200036).		3	6, 7, 10, 11	2, 3, 4, 5, 6, 7, 11	7	OR23	Liitteet 12, 69, 53, 59, 66, 128, 145, 165, 171 ja 216219. Perinnemaisemaintoinnissa kaksi erillistä osaluetta; putkilokasveista lajistia liitteissä 218219. Lintutorin rakentamista alueelle tulee harkita. Suojeluarvo 31. Liika virkistyskäyttö uhkatekijänä. Katajat rauhoitettuja puumaisina/pylväsmäisinä luonnonsuojeluasetuksen (160/97) liitteen 3(a) nojalla.	N (SPA)osa	valtio
SL 577047	Paimio	Vähäjoen rantaniityt ja lehdot	Kyysilän perinnemaisemaalueella kasvillisuudeltaan ja eläimistöltään rikkaita pienhabitaatteja täynnä oleva jokivarsi. Kolme erillistä aluetta Preitilän pohjoispuolella. Runsaasti pensaikkoja ja kosteita niittyjä. Alueen 47 b pohjois ja eteläosa niittyvoittoista ja alue 47 a melko tiheäkin lehtipuupusikka (ks. valokuvat liitteissä 154 ja 155), jossa avoimia niittytaikkuja jokitörmillä. Joki muuttuu paikoin puromaiseksi. Kasvillisuudesta mainittakoon kiurunkannus (<i>Corydalis</i> sp.) ja keitavuokkokasvustot (<i>Anemone ranunculoides</i>). Linnustossa mm. lintudirektiivilaji, erityisesti suojeltava ja uhanalainen ruisräkkä (<i>Crex crex</i> ; V/V), pensassirkkalintu (<i>Locustella naevia</i>) ja satakieli (<i>Luscinia luscinia</i>). Alueen pensastossa viihtyy runsaasti harvalukuisia yölaulajalintuja. Jokivarren hiekkatörmillä tavattu myös mm. kuningaskalastajaa (lintudirektiivilaji, <i>Alcedo atthis</i> ; o/o). Kohde 47 c kiinteä osa kohdetta 10 (Karhunojan puronvarsilehto; eteläpuolella). Tuomimetsikkö (kohde 08: Vähäjoen tuomimetsikkö) alueen 47 a sisällä. Spurilan maisemasuojelualueella. Lähialueet merkittävää virkistysmaastoa.		3	12	2, 3, 7, 8, 9, 11, 13	8		Liitteet 5455, 62, 64, 66, 154155, 165, 169, 172, 174, 196 ja 201. Aluetta on yritetty metsittää. Liitteissä 54 ja 55 alueet 911. Liitteen 55 alue 11 voisi olla sopiva esim. luontopolulle. Vähäjoen lohikalat (mm. nieriä, <i>Salvelinus alpinus</i>) ovat kaikonneet mm. veden likaantuneisuuden vuoksi. Suojeluarvoa vaikea määrittää; 41. Peruskartakohteet nimetty a (alue 9), b (alue 10) ja c (alue 11). Ilmeisesti kohteen 47 a pohjoisosassa on ollut mylly. Liitteessä 165 laajempi aluerajaus. Rauhoitettava SLalueeksi. Hoitoohjeita liitteessä 196. Mahdollisesti primäärisesti suojeltavaa luontodirektiivihabitattia runsaslajinen kuivatuore niitty (Naturakoodi 6270).		rauhoitettavavaltio
SL 577050	Paimio	Askalan tulvasammaleesiintymä	Askalan voimalaitoksen alakanavan länsi ja etelärannalla (puiden runkojen tyvellä) jo hävinneeksi maakunnassa luokiteltua valtakunnallisesti uhanalaista tulvasammalta (<i>Myrinia pulvinata</i> ; H/Sh). Tulvalehdossa, n. 20 cm:n pituinen esiintymä on kohtalaisessa kunnossa. Kohde liittyy arvokkaaseen ja laajaan aluekokonaisuuteen, johon kuuluu myös kohteet 06 (Askalankoski), 104 (Askalan voimalaitoksen pähkinäpensaikko) ja 131 (Askalan perinnebiotooppikonaisuus). Paimionjokilaakson Natura 2000 alueella (FI0200103) sekä Paimionjokilaakson kulttuurimaisemaalueella (OR 23).		2	7, 11	2, 4, 9	5	OR23	Liitteet 35, 48, 156 ja 206. Ensihavainto v. 92. Suojeluarvo 21. Ks. valokuvaa liitteissä 156 ja 206 aluekokonaisuus voisi olla laajempikin esim. liitteiden (156 ja 206) valokuvien mukaisesti.	N (SCI)osa	valtio
SL 577059	Paimio	Prittaistenmäen pähkinäpensaskasvusto	Maljamäessä kasvaa runsaasti pähkinäpensasta (<i>Corylus avellana</i>) Kurjen puoleisen pään rinteessä.		3	12	2, 14	2		Liitteet 58 ja 66. Vaatii lisäselvityksiä. Oma aluerajaus. Mahdollisesti ei suojeluarvoa.		lisäselvityksiä, kunta

Tunnus	Kunta	Alue	Kuvaus	Ala	Suojelu- arvo	Suojelu- status	Suojelu- peruste	Pääluokka	Seutukaava- merkki	Huom.	SYK:n rajaus (tunnus)	Toteutus
SL 577071	Paimio	Alhaisten rantaniitty	Paimionlahden pohjukan koillispuolella sijaitseva valtakunnallisesti arvokas perinnebiotooppi Paimionjokilaakson kansallismaisemaalueella (kohde 01) sekä Paimionjokilaakson kulttuurimaisemaalueella (OR 23). Osa Paimionlahden Natura 2000 aluetta (FI0200036). Kiinteässä yhteydessä lounaispuoleiseen Paimionlahteen (kohde 02).		2	6, 7, 10, 11	2, 4, 7, 14	7	OR23	Liitteet 12, 69 ja 128129. Vaatii lisäselvityksiä mm. kasvillisuuden ja perinnebiotooppiin osalta. Aluerajaus epätarkka itäosastaan. Kaukaa otettu ilmavalokuva liitteessä 149. Mahdollisesti luonnonsuojeluasetuksen (160/97 10 §) suojeltava merenrantaniitty sekä luontodirektiivin primäärisesti suojeltava matalakasvuinen rantaniitty (Naturakoodi 1630).	N (SPA)osa	valtio
SL 577101	Paimio	Meisalan lähdelehto	Aivan TurkuHelsinki-moottoritien pohjoispuolella sijaitseva Ahteenoja, joka tulee Hangassuon alueelta pitkäportaanjoaan ja virtaa Meisalan peltoalueelle jyrkähköä rinteä pitkin. Rinteessä on n. 40 m matkalla Paimion oloissa ainutlaatuinen kohiseva koski (koskessa myllynkiviä historiallisina maamerkkeinä). Rinteessä kaksi lähdeä (toinen luonnontilainen), joiden ympärillä erittäin rehevää puronvarsikasvillisuutta (OMT ja OMaTtyypejä) puusto verrattain vanhaa. Mäen laki hakattu paljaaksi n. 30 v. sitten.		3	12	1, 2, 8, 14	6		Liitteet 67, 7879, 99, 105, 182 ja 201. Vaatii lisäselvityksiä; kohteen nykykunto tarkistettava ja mahdollisesti rauhoitettava. Kohteen kuusettuminen ehkäistävä. Oma laajennettu aluerajaus vaatii maastotarkistuksen. Saattaa olla hienokin kohde. TurkuHelsinki-moottoritie tulee muuttamaan kohteen luonnonarvoja pysyvästi. Suojeluarvo 34. Metsälain (1093/97 10 §) avainbiotooppeja: mm. lähteen välitön lähiympäristö. Luonnontilainen lähde suojeltu vesilain (264/61; muutos 1105/96) nojalla. Mahdollisesti myös primäärisesti suojeltava luontodirektiivihabitaatti: lähde (Naturakoodi 7160).		lisäselvityksiä, valtio, kunta
SL 577102	Paimio	Paimionlahden länsirannan tervaleppälehto	Maakunnallisesti arvokas perinnebiotooppikohde Paimionlahden pohjukassa (kohde 02). Kaksi osaluuetta (102 a ja b), joista a-alueella on kookkaiden tervaleppien ympärillä useita ruosteisia lähteitä erittäin rehevän kasvillisuuden keskellä; suurruohoja: mm. nokkosta (Urtica dioica), mesiangervo (Filipendula ulmaria), punakoisoa (Solanum dulcamara) ja melko harvinaista peltorastia (Anchusa arvensis). Tervaleppälähteiden (Alnus glutinosa) luonnontila muuttunut lievästi. Tervaleppä kookkaita ja vanhoja. Paimionjokilaakson kansallismaisemaalueella (kohde 01) sekä Paimionjokilaakson kulttuurimaisemaalueella (OR 23). Muodostaa kohteen 44 (Kinkanmäen perinnekasvillisuusesiintymä) kanssa Kinkan niityn nimisen perinnebiotooppialuekokonaisuuden. Osa Paimionlahden Natura 2000 aluetta (FI0200036).		3	6, 7, 10, 11	1, 2, 4, 7, 14	2	OR23	Liitteet 12, 69, 67, 79, 99, 128, 145, 165, 167, 172, 182, 201 ja 216219. Vaatii tarkempia lisäselvityksiä etenkin kasvillisuudesta. Kokonaisuudessaan Kinkan niittyjen pintaala 4.5 ha ja tervaleppälähteen 2.4 ha. Mahdollisesti rauhoitettava. Liika virkistyskäyttö uhkatekijänä. Tuskin primäärisesti suojeltava luontodirektiivihabitaatti: tulvametsä (Naturakoodi 91 E 0). Mahdollisesti metsälain (1093/97 10 §) avainbiotooppeja: mm. lähteen välitön lähiympäristö sekä primäärisesti suojeltava luontodirektiivihabitaatti: lähde (Natura koodi 7160). Luonnontilaisena lähde suojeltu vesilain (264/61; muutos 1105/96) nojalla.	N (SPA)osa	valtio
SL 577104	Paimio	Askalan voimalaitoksen pätkinäpensainko	Padon alapuolella sen välittömässä läheisyydessä sijaitsevassa jokilaakson itärinteessä useita n. 34 m korkeita pätkinäpensaita (Corylus avellana) haavikossa (Populus tremula); myös jalopuulajeja. Kasvillisuus muutenkin rehevää ja tuoretta. Tyypillisiä kasvillisuudessa vuohenputki (Aegopodium podagraria) ja mesiangervo (Filipendula ulmaria). Kasvierikoisuutena ojaileikkia (Inula salicina). Lähes kiinteä kohteen 06 (Askalankoski) kanssa. Kohde liittyy arvokkaaseen ja laajaan aluekokonaisuuteen, johon kuuluvat myös kohteet 50 (Askalan tulvasammaleisiintymä) ja 131 (Askalan perinnebiotooppikokonaisuus). Paimionjokilaakson kansallismaisemaalueella (kohde 01) sekä Paimionjokilaakson kulttuurimaisemaalueella (OR 23) sekä kohteen 40 (AskalanJuntolan joenvarsimaisema) rajalla; lisäksi osa Paimionjokilaakson Natura 2000 aluetta (FI0200103).		3	6, 7, 10, 11	2, 4, 8	7	OR23	Liitteet 15, 67, 80, 100, 128, 156, 182, 201, 206 ja 228232. Kohteen nykykunto tarkistettava. Suojeluarvo 42. Kohteen aluerajaus viitteellinen. Valokuvia liitteissä 156 ja 206 aluekokonaisuus voisi olla laajempikin esim. em. liitteiden valokuvien mukaisesti. Kasvillisuutta liitteissä 228232. Alue uhkaa kasvaa umpeen.	N (SCI)osa	valtio
SL 577105	Paimio	Rukkijoen rinnelehto	Maakunnallisesti arvokas rinnelehto sijaitsee Paimionjoen itäpuolella Juntolan ja Askalan voimalaitosten välissä. Kasvillisuudeltaan erittäin rehevä lehto. Lehtipuuvaltainen puusto koostuu harmaaleppästä (Alnus incana, n. 45 v.) ja eri pajulajeista (Salix sp.). Joen rannassa monipuolista rantakasvillisuutta. Laidunnettu. Paimionjokilaakson kansallismaisemaalueen (kohde 01) läpi kulkee kaksi voimalinjaa. AskalanJuntolan joenvarsimaisemassa (kohde 40). Osa Paimionjokilaakson Natura 2000 aluetta (FI0200103).		3	6, 7, 11	2, 4, 7, 8, 14	2	ms23	Liitteet 15, 67, 8081, 100, 165, 167168, 183 ja 201. Alueen nykykunto vaatii lisäselvityksiä. Liitteissä 8081 kohteen hoitoohjeita. Suojeluarvo 31.	N (SCI)osa	valtio
SL 577125	Paimio	Laukkamäen kalliokuhkojäläesiintymä	Toinen tunnetuista Varsinais-Suomen erittäin uhanalaisista (E/St) Lobaria scrobiculata esiintymistä jyrkkämuotoisella ja peltojen keskeltä kohoavalla kalliopaljastumalla aivan TurkuHelsinki-moottoritien eteläpuolella. Paikoin pystysuorilla rinteillä on korkeuseroa n. 15 m, jotka ovat suureksi osaksi sammalten peitossa. Lakiosassa havupuita ja kaakkoiskärjen rinteessä ketokasvillisuutta. Putkilokasveista mainittakoon nurmilaukka (Allium oleraceum), ruoholaukka (Allium schoenoprasum) ja kangasajuruoho (Thymus serpyllum). Keskiössä rakennuksia. Muinaismuistokohde (SU 641). Osin Paimionjokilaakson kansallismaisemaalueella (kohde 01) sekä Paimionjokilaakson kulttuurimaisemaalueella (OR 23).		3	6, 11	1, 2, 4, 5, 7, 9, 14	5	OR23	Liitteet 12, 53, 66, 110111, 118, 122, 165 ja 170. Vaatii lisäselvityksiä. Molemmat kalliokuhkojäläesiintymispaikoista ovat taantuneet voimakkaasti viime vuosina; moottoritie uhkaa lopullisesti hävittää arvoesiintymän. Viime vuosikymmenen lopun alueinventoinnin yhteydessä lajia ei tavattu mm. todennäköisten kalioesiintymien vaikean tutkittavuuden vuoksi. Lajin todennäköiset esiintymispaikat ovat pohjois ja itäreunojen jyrkänteet. Sopiva opetuskohde. Sisältää mahdollisesti metsälain (1093/97 10 §) avainbiotooppeja: mm. jyrkänne ja sen välitön alusmetsä. Suojeluarvoa vaikea määrittää; 32.	MAOosin	lisäselvityksiä valtio, kunta
SL 577127	Paimio	Harjoniitun perinnebiotooppikokonaisuus	Huunosen ja Tuomolan paikallisesti arvokkaat niityt sisältävät hakaa, kallioketoa, ketoa ja merenrantaniittyä. Huunonen: melko korkea, mutta pieni ja monipuolinen rantaniitty ja keto ja kalliialue. Katajaa siellä täällä (Juniperus communis). Paikoin umpeenkasvanut. Itäpuoli tervaleppävaltaista hakaa (Alnus glutinosa). Valtalajeina mm. nurmilauha (Deschampsia caespitosa) ja siänkärämä (Achillea millefolium). Huomionarvoinen laji on mm. niitylitukka (Cardamine pratensis subsp. pratensis). Laidunns loppunut 90luvun alussa. Paikalla on joskus ollut asuinrakennus mistä ei ole jälkiä näkyvässä. Linnustonsuojelualueen vieressä (lintuharrastajien suosima paikka). Maisema-arvoja. Tuomola: pienialainen mäkinen alue, joka kuulunut aiemmin Huunosen niityn kanssa samaan laidunalueeseen; laidunns lopetettu 90luvun alussa. Pohjoisimmalla mäellä mm. kissankäpälää (Antennaria dioica) ja huopakeltanoa (Pilosella officinarum). Myös kuivaa heinää ja ruohoniittyä. Katajaa siellä täällä. Rannanpuoleinen osa kosteaa niittyä ja pellonpuoleinen osa tuoretta niittyä. Rajautuu ruovikkorantaan. Samoja tyypillisiä kuin Huunosen alueella. Aluekokonaisuus kiinteänä osana Paimionlahtea (kohde 02). Paimionjokilaakson kansallismaisema (kohde 01) ja Paimionjokilaakson kulttuurimaisemaalueella (OR 23). Osa Paimionlahden Natura 2000 aluetta (FI0200036).		3	6, 7, 10, 11	2, 4, 7, 14	7	OR23	Liitteet 12, 69, 128, 133, 136 ja 244254. Erillisillä alueilla sama kohdenumero peruskartalla. Suojeluarvo 41. Huunosen alueen putkilokasvistosta lajilista liitteissä 247248 sekä Tuomolan alueen lajistoa liitteissä 253254. Aluetta tulisi ryhtyä laiduntamaan. Mahdollisesti primäärisesti suojeltavia luontodirektiivihabitaatteja: mm. matalakasvuinen rantaniitty (Naturakoodi 1630). Tuskin luonnonsuojeluasetuksen (160/97 10 §) suojeltavaksi tarkoitettua merenrantaniittyä. Katajat rauhoitettuja puumaisina/pylväsmäisinä luonnonsuojeluasetuksen (160/97) liitteen 3(a) nojalla.	MAON (SPA)osa	valtio
SL 577128	Paimio	Meltolan kallioketo	Paimionlahden (kohde 02) itärannalla maakunnallisesti arvokasta kallioketoa ja niittyä sisältävä perinnebiotooppikokonaisuus lähes kiinteänä osana Meltolan kartanonpuistoa (kohde 58). Kohteen ympärillä umpeenkasvanutta entistä laidunta (lehmälaidunns loppunut n. 30 v. sitten). Karut kalliokedot ja kuivat heinää ja ruohoniittyä vuorottelevat tuorempien laikkujen ja rinteellä olevien juottien kanssa. Entinen laidunlajisto on säilynyt hyvin kuivilla paikoilla, mutta tuoreemmillä paikoilla metsittyminen on melko pitkällä. Pysty ja maapuita paikoin runsaahkosti. Alueen itäpuolella kasvillisuus runsaampaa. Osa itärinteestä ollut aiemmin puutarhana. Kalliialueen puusto harvaa ja katajaista (Juniperus communis, paikoin runsaasti edustavia yksilöitä); lisäksi mm. mäntyä (Pinus sylvestris) ja pihlajaa (Sorbus aucuparia). Kasvillisuuden valtalajeina mm. keltamaksaruohoa (Sedum acre), papelorikkoa (Saxifraga granulata) ja lampaannataa (Festuca ovina). Paljon huomionarvoisia lajeja; mm. hietalemmikki (Myosotis stricta). Linnustossa mm. peippo (Fringilla coelebs) ja tervapääsky (Apus apus). Paimionjokilaakson kansallismaisemaalueella (kohde 01) sekä Paimionjokilaakson kulttuurimaisemaalueella (OR 23). Paimionlahden Natura 2000 alueen (FI0200036) ympäröimä.		3	6, 10, 11	2, 4	7	OR23	Liitteet 12, 9, 128, 134, 149, 165, 174 ja 260265. Kasvillisuudesta liitteissä 264265. Liitteessä 149 kaukaa otettu ilmavalokuva. Aluetta uhkaa pensoittuminen ja lajiston yksipuolistuminen pitkällä aikavälillä. Tuskin luonnonsuojeluasetuksen (160/97 10 §) suojeltavaksi tarkoitettua katajaketoa. Katajat rauhoitettuja puumaisina/pylväsmäisinä luonnonsuojeluasetuksen (160/97) liitteen 3(a) nojalla.	N (SPA)osa	valtio

Tunnus	Kunta	Alue	Kuvaus	Ala	Suojelu- arvo	Suojelu- status	Suojelu- peruste	Pääluokka	Seutukaava- merkki	Huom.	SYK:n raja- us (tunnus)	Toteutus	
SL 577129	Paimio	Särkänpään rantaniitty	Maakunnallisesti arvokasta ketoa, niittyä ja merenrantaniittyä sekä laidunnettua hakaa sisältävä erittäin monipuolinen perinnebiotooppikonaisuus Paimionlahden länsirannalla (kohde 02) ja Paimionjokilaakson kansallismaisemaalueella (kohde 01) sekä Paimionjokilaakson kulttuurimaisemaalueella (OR 23). Jatkuvasti laidunnuksessa ollut alue on lähes kilometrin pituinen rantakaistale, jossa uloimpana vedessä on järvirokokasvustoja (Phragmites australis) ja rantaan päin tultaessa meriluikkavesikuusivyöhyke (Eleocharis uniglutinis Hippuris vulgaris). Vähitellen heinien määrä lisääntyy (mm. nurmilauha Deschampsia caespitosa, rönsyröllä Agrostis stolonifera ja punanata Festuca rubra). Niityn eteläosa on kapeampi ja kuivempi. Metsänreunassa ollut hakaaluetta, joiden kohdalla kasvanut typpikasveja; mm. nokkosta (Urtica dioica). Alueen eteläosassa selvä kalmojuurivyöhyke (Acorus calamus), jonka kuivemmalla puolella niittykeinikkivyöhyke (Ranunculus acris). Kasvillisuutta luonnehtii yleisesti mattomaisuus ja heinäisyys. Puustoa vain kahdella hakaalueella (laidunalueen lounaisosassa mäntyä Pinus sylvestris ja kuusta Picea abies). Huomionarvoisia lajeja mm. merisara (Carex mackenziei) ja hiirenhätä (Myosurus minimus). Linnustossa mm. töyhtöhyppä (Vanellus vanellus), kyhmyjoutsen (Cygnus olor) ja nokikana (Fulica atra). Kaksi laidunvajaa hakaaluetta. Merkittävä osa Paimionlahden maisemaaluetta. Vieressä linnustonsuojelualue, jossa käy paljon lintuharrastajia. Osa Paimionlahden Natura 2000 aluetta (FI0200036). Kohde 31 luoteispuolella (Särkänpään kallionkkoesiintymä).		3	6, 7, 10, 11	2, 4, 5, 7, 13	7	OR23	Liitteet 12, 69, 128, 135 ja 277282. Lisäselvityksiä kasvillisuudesta liitteissä 277282. Tarkempien kasvillisuustyyppien prosentuaalinen osuus on seuraava: järvirokokasvustot 15 %, meriluikkarönsyrölliyhdyskunnat 30 %, rönsyrölliyhdyskunnat 35 %, nurmilauhavaltaiset rantaniityt 15 %, mäntyhaka < 5 %, karu keto < 5 % ja kuiva heinäniitty < 5 %. Laidunnusta tulee jatkaa alueella. Suojelualue 31. Mahdollisesti Primäärisesti suojeltavaa luontodirektiivihabitaaattia: mm. matalakasvuinen rantaniitty (Naturakoodi 1630) sekä luonnonsuojeluasetuksen (160/97 10 §) suojeltavaksi tarkoitettua merenrantaniittyä (mm.).		N (SPA)osa	valtio
SL 577131	Paimio	Askalan perinnebiotooppikonaisuus	Valtakunnallisesti arvokasta niittyä ja metsälaidunta arvokkaassa ja laajassa aluekokonaisuudessa johon kuuluvat Askalankoski (kohde 06), Askalan tulvasammaleesiintymä (kohde 50) ja Askalan voimalaitoksen pätkäniittosaikko (kohde 104). Kaksi erillistä aluekokonaisuutta Paimionjoen molemmin puolin kansallismaisemassa (ks. kohde 01); kukkaniittyjä. Erikoisuutena kasvillisuudessa ketokaunikki (Centaurea scabiosa) ja keihäsvuohenokka (Scutellaria hastifolia). Länteen viettävä rinne on kasvistollisesti arvokkaampi, jossa runsaasti kasvierikoisuuksia; mm. mäkikuisma (Hypericum perforatum) ja tummatulikukka (Verbascum nigrum). Entistä laidunmaata. Niittotalkoita 90luvulla. Paimionjokilaakson kulttuurimaisemaalueella (OR 23), kohteen 40 (AskalanJuntolan joenvarsimaisema) rajalla ja osa Paimionjokilaakson Natura 2000 aluetta (FI0200103).		2	6, 7, 10, 11	2, 4, 7	7	OR23	Liitteet 12, 128, 139, 156 ja 206208. Kahdella alueella sama kohdenumero peruskartalla. Lisäselvityksiä kasvillisuudesta liitteissä 207208. Valokuvia liitteissä 156 ja 206 aluekokonaisuus voisi olla laajempikin esim. em. liitteiden valokuvien mukaisesti. Uhkatekijänä alueen umpeenkasvaminen. Mahdollisesti primäärisesti suojeltavia luontodirektiivihabitaaattia; mm. runsaslajinen tuore niitty (Naturakoodi 6270). Suojelualue 21.	MAON (SCI)osa	valtio	
SL 577132	Paimio	Vartsalon niittyinen perinnemaisemakokonaisuus	Melko laaja, valtakunnallisesti arvokkaita perinnebiotooppeja sisältävä kolmen erillisen alueen kokonaisuus Paimionlahden pohjukan koillispuolella (kohteet 132ac) Paimionjokilaakson kansallismaisemaalueella (kohde 01). Ketoa, niittyä ja metsälaidunta. Alhainen, Haltiahaka ja Nenämäki on laaja yhtenäinen laidunalue, joka koostuu kuivista kedoista, metsästä ja niittymäisistä osaluista. Nenämäki avointa katajikkohakamaata (Juniperus communis). Edustavat ketoalueet Alhaisten talon itäpuolella. Melko edustavaa kasvillisuutta johtuen monipuolisista kasvupaikkatyypeistä. Kasvillisuudessa mm. mesiangervoa (Filipendula ulmaria), ketopiippoa (Luzula campestris), kangasajuruohoa (Thymus serpyllum) sekä harvinaistunutta piikkiohdaketta (Cirsium vulgare). Aalueen koillisosassa kohde 84 (Nenämäen mänty), balueen halkoo tie (rakennus pohjoisosassa) ja calueen länsireunassa Haltiahaan uhrilähde (kohde 34). Kohde 71 (Alhaisten rantaniitty) kiinteä osa aaluetta. Paimionjokilaakson kulttuurimaisemaalueella (OR 23) ja osa Paimionlahden Natura 2000 aluetta (FI0200036).		3	6, 7, 10, 11	2, 4, 7, 8	7	OR23	Liitteet 12, 69, 128, 142, 165, 171, 173 ja 233238. Suojelualue 13. Kasvillisuudesta lajiista liitteissä 235238. Mahdollisesti primäärisesti suojeltavia luontodirektiivihabitaaattia; mm. runsaslajinen kuiva niitty (Naturakoodi 6270) sekä mahdollisesti luonnonsuojeluasetuksen (160/97 10 §) suojeltavaksi tarkoitettua katajakettoa. Katajat rauhoitettuja puumaisina/pylväsmäisinä luonnonsuojeluasetuksen (160/97) liitteen 3(a) nojalla.	MAON (SPA)osa	valtio	
SL 577137	Paimio	Tuuvalan rantalitukkaesiintymä	Alistalon edustalla kasvava rauhoitettu, erityisesti suojeltava ja valtakunnallisesti uhanalainen Cardamine parviflora esiintymä (E/V) Paimionjokilaakson kansallismaisemaalueella (kohde 01).		2	6	2, 9, 14	5		Liitteet 12 ja 161. Tarkkojen sijaintitietojen puuttuessa ei peruskartalla. Suojelutoimenpiteitä mietittävä.		huomioitava, kunta	
SL 602001	Piikkiö	Piikkiönlahti	Kuuluu Kuusistonlahden Natura 2000 -alueeseen (FI0200058), josta suurin osa sijaitsee Kaarinan kaupungin puolella. Piikkiönlahti on tyypillinen lounais-suomalainen peltojen ympäröimä merenlahti, jonka vesikasvillisuuden valtalaji on järviroko (Phragmites australis) ja linnustokin on ruovikkolahdille tunnusomainen. Lahdella on yhdessä Kuusistonlahden kanssa huomattava arvo kevätkutuisten kalojen lisääntymisalueena sekä opetuskohteena (mm. lintutori). Lintudirektiivilajeista aluekokonaisuudella esiintyvät mm. uhanalaiset ruisräikkä (erityisesti suojeltava, Crex crex; V/V) ja selkälökki (Larus fuscus; V/St; ehdotettu lintudirektiivilaji). Muista alueella esiintyvistä lintulajeista mainittakoon kyhmyjoutsen (Cygnus olor), maakunnassa erittäin uhanalainen lapasotka (erityisesti suojeltava, Aythya marila; E/V) sekä taantuneet uhanalaiset mustalintu (Melanitta nigra; /St) ja tuulihaukka (Falco tinnunculus; V/St). Lintujen muuttoaikana merkittävä levähdys ja ruokailualue. Kasveista mainittakoon maakunnassa uhanalainen isotakiainen (Arctium lappa; Sh/au). Lisäksi Gyroveisia tenuis on linnanrauniolla kasvava tulokaslehtisammallaji Suomessa. Natura 2000 -alue osin yksityistä luonnonsuojelualueutta. Kohteen pohjoispuoleiset maisemaalueet merkittävät; kohde maisemallisesti merkittävän peltoalueen länsireunassa (MY 211).		2	1, 5, 7, 11	2, 3, 4, 5, 9, 10, 13	6	OR 11, MY 211	Liitteet 16, 79, 8586 ja 8990. Kaarinan puolella sijaitsevat Fiskarinsuntti ja Torpansuntti kuuluvat lintuvesien suojeluohjelmaan. Natura 2000 alueen suojelualue vaihtelee paikoittain; 14. Ks. kohde 51. Liitteessä 79: S 32 ja 8586: MU 83. Onko pohjoispuoleiset alueet valtakunnallistekin merkittävää kulttuurimaisemaa liitteen 86 mukaisesti? Suojelualue 31.	N (SPA)osa	valtio	
SL 602002	Piikkiö	Tuorlan tammilehto	Alue kuuluu Kaarinan metsät Natura 2000 -alueeseen (FI0200028), josta suurin osa sijaitsee Kaarinan kaupungin alueella. Erikkäisiä tammia (Quercus robur) ja pieniä pätkäniittosaikkoja (Corylus avellana) tammien alpuustona kasvava etelärinne (Piikkiön suurin pätkäniittosaikko; n. 3 ha:n alueella). Alueella on harrastettu jossain vaiheessa pätkäniittosaikoiden hakkuita. Alueella on myös istutettuja ulkomaisia puulajeja muun puuston seassa. Pensastossa lehtokuusamaa (Lonicera xylosteum). Aluskasvillisuus monipuolista: mm. rantahirvenjuuri (Inula salicina), lehtoorvokki (Viola mirabilis), jänönsalatti (Mycelis muralis), sinivuokko (Hepatica nobilis), käenkaali (Oxalis acetosella), vuohenputki (Aegopodium podagraria) sekä kulttuurikasveista ukkomansikka (Fragaria moschata) ja kevättaskuruoho (Thlaspi caerulescens). Tuorlan suojeltu kartanoalue pohjoispuolella (SU692; Varsinais-Suomen merkittävimpiä kartanoalueita, nyk. maamieskouluna).		2	7, 11	2, 7, 9, 14	2	SU1: 400	Liitteet 711, 4849, 61, 64, 67, 7677 (SL 20), 83, 88 (PY/S 97), 90 (PY/S 97) ja 102103. Koko Natura 2000 alueen suojelualue on 12; tammilehdon 34. Natura 2000 -alueella on monia arvokkaita habitaaattia ja lajiharvinaisuuksia. Mahdollisesti luonnonsuojeluasetuksen (160/97 10 §) suojeltavaksi tarkoitettu pätkäniittosaikko. Vaatii lisäselvityksiä Piikkiön kunnan alueella. Liitteissä 49, 90 ja 101 laajempi/erilainen aluerajaus. Kohteen länsipuolella on tehty havaintoja harvinaisesta hirvenputkesta (Seseli libanotis; ks. liite 61; Rautiainen, V.P. & Laine, U. 1989: Varsinais-Suomen uhanalaiset kasvit; Slaji - ks. kohde 41). Alueen kuusettuminen tulisi estää. Seutukaavassa nimellä Tuorlan Kuninkaanniitty.	N (SCI)osa	valtio	

Tunnus	Kunta	Alue	Kuvaus	Ala	Suojelu-arvo	Suojelu-status	Suojelu-peruste	Pääluokka	Seutukaava-merkki	Huom.	SYK:n rajaus (tunnus)	Toteutus			
SL 602003	Piikkiö	Kotkavuoren kallioalue	Kotkavuoren erittäin laaja kalliookompleksi on Natura 2000 -kohde (FI0200159), joka koostuu kahdesta alueesta: KotkavuoriHaukkavuoriSyssävuori (a) ja PajavuoriPyhävastamäki (b). KotkavuoriHaukkavuoriSyssävuorikallioalue (a) kuuluu Syssävuori-Toivonlinnakalliokokonaisuuteen, jonka pintaala on 219 ha. Hiirsalmen pohjoisrannalla sijaitseva jyrkkärinteinen metsäinen kallioselännejakso, jonka korkeimmat laet ovat yli 60 m mpy. Alueella on maaineslain mukaisia hyvin merkittäviä maisemallisia ja biologisia arvoja ja merkittäviä geologisia arvoja (eteläosassa killekkeisiä ja keski ja pohjoisosassa mikroliinigraniittia). Jyrkännepinnat erottuvat paikoin kohtalaisen hyvin (mm. itäjyrkänne on n. 30 m korkea pystyseinämä alla lohkarokkoa) ja alueen sisäininkin topografia vaihtelee voimakkaasti. Itäjyrkänne edustalla on alueen biologisesti edustavin kohta: HeOTtysin lehtometsää, joka kosteimmilla paikoilla vaihtuu saniaisvaltaiseksi lehdoksi. Itse jyrkänneellä kasvaa etupäässä oligotrofista pystyseinämiä sammakasvillisuutta: mm. edustavia kalliorakojen kasmofyyttiyhdistöjä, jyrkänneiden tyvionkaloiden sammalistoja sekä kalliohylljen kasvillisuutta. Alueen kasvillisuus on etupäässä tavanomaista kangasmetsää (huom. kuitenkin kohde b:n uhanalaiset sammallajit) - alarinteilla on paikoin kuivaa VRTlehtoa. Kallion arvoluokka on 3. Kohde 12 (Kipervuoren kallioalue) pohjoispuolella. PajavuoriPyhävastamäki (b) on massiivinen ja topografialtaan vaihteleva kallioalue, joka kohoaa yli 50 m eteläpuolisia vesistöjä korkeammalle. Merkittäviä maisema-arvoja. Itärinteen tyvellä on Hiirlän puutarhatutkimuksen koetila. Alueen topografia on varsin vaihtelevaa (korkeuserot paikoin n. 25 m). Luonnonarvoiltaan alue on melko tavanomainen (kallion arvoluokka 5). Karu kangasmetsäkasvillisuus on vallitsevaa, aluskasvillisuus on asutuksen lähetyvillä paikoin kulunut ja heinittynyttä. Alueen eteläreunan auringonpaisteisilla alarinteilla on hieman kuivalehtokasvillisuuden piirteitä. Kallioselänteiden välisissä notkelmissa on osin hakattua talousmetsää sekä IR ja MKsoistumia. Jyrkänneillä melko niukalti oligotrofista pystyseinämiä kalliokasvillisuutta; vaateliasta kalliolajistoa ei esiinny. Eteläpuolella kohde 65 (Yttösten arboretum). Luontodirektiivin luontotyyppejä: kasvipeitteiset silikaattikalliot 80 %, boreaaliset lehdot 5 % ja puustoiset suot 3 %. Lajistoa: Suomessa uhanalaisia lajeja mm. kolokärpänsammal (<i>Rhabdoweisia crispata</i> ; /E; 0.5 m2) ja munasammal (<i>Diphyscium foliosum</i> ; V/Sh).	225	2	7, 8	1, 2, 4, 5, 9	4					Liitteet 1213, 1518, 87 ja 90. Natura 2000 ohjelmamonisteissa tarkat lajiluettelot. Suojeluarvo vaihtelee alueittain: 41. Natura 2000 alueen rajaukset voisivat noudatella paremmin luonnonmuotoja ja -merkkejä. Valtakunnallisen kallioinventoinnin antama kokonaisalueen pintaala (219 ha) eroaa hiukan Naturaalueen pintaalasta (255 ha). Kallioinventointitietojen perusteella voisi kyseenalaistaa PajavuoriPyhävastamäen (b) ottamisen mukaan kansainvälisen tason suojeluohjelmaan, vaikka KotkavuoriHaukkavuoriSyssävuori tarvitseekin jonkinlaista suojavyöhykettä (aluerajausvaraus). Kolokärpänsammaleen havaintopaikassa rasti peruskartalla (liite 18). Liitteessä 90 osa alueesta MU 92; erilainen aluerajaus. Metsälain (1093/97 10 §) avainbiotooppeja: mm. jyrkänne ja sen välitön alusmetsä.	N (SCI)	
SL 602005	Piikkiö	Pohtionvuoren pähkinäpensaslehto	Piikkiön arvokkain lehto sijaitsee jyrkässä itärintheessä pellon reunassa n. 300 m Pohtionvuoren kolmiomittauttomista itään. Maakunnallisesti arvokas lehto on hyvin kapea (530 m). Pohjoisosaa rehevää ja vaikeakulkuista pähkinäpensaslehtoa (<i>Corylus avellana</i> ; seassa harvakseltaan isoja kuusia, <i>Picea abies</i>) ja eteläosa kuivempaa koivikkoa (<i>Betula sp.</i>). Lehto rajautuu idässä peltoon ja lännessä jyrkkään kallioseinämään. Ympäröivä Pohtionvuori (kohde 08) historiallisesti arvokas: vuoren päällä on pronssikautinen hidenkiuas, ja itä ja etelärinteitä kiertävät Ancylijärven ja Litorinameren aikaiset rantakerrostumat. Pohjoisosan puustossa/pensastossa erittäin komeaa pähkinäpensaslehtoa (> 100 kpl), ylispuustona korkeita kuusia. Kohteen eteläosassa harvakseltaan koivua ja haapaa (<i>Populus tremula</i>) sekä pähkinäpensasta, lisäksi n. 10 lehmusta (<i>Tilia cordata</i>). Tiheässä pensaskerroksessa taikinarajaa (<i>Ribes alpinum</i>), koiranheittä ja (<i>Viburnum opulus</i>) lehtokuusamaa (<i>Lonicera xylosteum</i>) sekä nuoria kuusia; pellon reunassa tiheitä ruusupensaittoja (<i>Rosaceae</i>) ja ryhmä nuorehkoja (1015 m v. 85) lehmuksia. Tiheydeltään vaihtelevassa aluskasvillisuudessa runsaasti mm. kielloa (<i>Convallaria majalis</i>), rauhoitettua kevätinnunhermettä (<i>Lathyrus vernus</i>), sudenmarjaa (<i>Paris quadrifolia</i>) ja kalliolla haurasioikkoo (<i>Cystopteris fragilis</i>). Harvinaisena lehtoorvokkia (<i>Viola mirabilis</i>). Loppukesän aluskasvillisuuden vallitsevia kasveja: mm. metsäkastikka (<i>Calamagrostis arundinaceae</i>) ja vuohenputki (<i>Aegopodium podagraria</i>) pohjoisosassa ja eteläosassa sananjalka (<i>Pteridium aquilinum</i>) ja lillukka (<i>Rubus saxatilis</i>) sekä kivikkoalvejuuri (<i>Dryopteris filixmas</i>) kalliolla. Eteläosan lähteikössä mm. huopaohdaketta (<i>Cirsium helinioides</i>) ja suokelttoa (<i>Crepis paludosa</i>). Lehdon eteläreunassa pellonsuuntainen polku lähes ainoa merkki ihmistoiminnasta; hyvin säilynyt lähes luonnontilainen lehto. Kohde 82 (Tammisillanojan meanderilenkit ja kuroumat) pohjoispuolella.		3	12	1, 2, 7, 12	2			Liitteet 25, 65, 67, 78 (SL 26) ja 102103. Alueen tarkasti määritelty kasvillisuus lienee muuttunut jonkin verran - uusi inventaario olisi paikallaan. Kuusikon harventamista tulisi harkita alueen lehtomaisuuden säilyttämiseksi. Alueella jaloja lehtipuita vähän, mutta toisaalta joitain hyvin vaateliaita lehtokasveja. Paikalle on suunniteltu slalommäkeä (!?). Alue saattaisi vaatia suojavyöhykettä länsipuolella. Mahdollisesti luonnonsuojeluasetuksen (160/97 10 §) suojeltavaksi tarkoitettu pähkinäpensaslehto sekä luontodirektiivihabitatti rinnelehto (Naturakoodi 9180). Mahdollisesti metsälain (1093/97 10 §) avainbiotooppeja; mm. jyrkänne ja sen välitön alusmetsä.		lisäselvityksiä, valtio, kunta		
SL 602008	Piikkiö	LinnavuorenPohtionvuoren kallioalue	Laaja arvoluokkaan 4 kuuluva kallioalue sijaitsee Piikkiön keskustan itäpuolella. Kohde on metsäinen ja jyrkkärinteinen kallioalue, joka muodostuu monesta erillisestä kallioseläntheestä. Alue on merkittävä maisemallisesti (huom. 79 m mpy) ja geologisesti sekä biologisesti jokseenkin merkittävä (mm. Linnavuoren edustavat pystyjyrkänneet sekä Pohtionvuoren rinteiden Ancylijärvenranta- ja Litorinamerenranta- rantakivikot ja lohkarokot). Myös historialliset arvot ovat hyvin merkittävät; sijaitseehan alueella esihistoriallinen linnavuori (SU:4 443: Huttalan Linnavuori) - itärinne vallitettu. Muinaisranta-alueita. Lisäksi Pohtionvuorella on useita muinaishautoja (mm. SU639: pronssikautinen hautarainio vuoren korkeimmalla kohdalla, koko 16 x 17 m). Muita muinaismuistokohteita: SU627, SU636637, SU639640 (ja aivan Pohtionvuoren eteläpuolella SM666: Moision Alistalon esiroomalaisen ajan asuinpaikka hiekkakuopan reunalla). Linnavuori on tasalakinen ja jyrkkärinteinen kallioalue. Tiheä puusto peittää suurelta osin kallioinnat. Kasvillisuus vaihtelee kalliomänniköistä (<i>Pinus sylvestris</i>) ja hiekkakankaista kosteisiin kuusikkokorpiin (<i>Picea abies</i>). Paikoin tehokkaasti hoidettua talousmetsää. Kasvillisuus on monipuolista ja paikoin edustavaakin; Pohtionvuoren itärinteen tyvellä lehtolajikujia (mm. lehmuksia, <i>Tilia cordata</i> ; ks. kohde 05), Pohtionvuoren ja Kiettön välinotkelman puroa reunustava melko rehevä ruohoheinäkorpi, jyrkänneiden oligotrofinen silokallio ja pystyseinämiä kasvillisuus, Linnavuoren lounaisrinteen pienialaiset kulttuurivaikutteiset oligomesotrofiset kallioinnit ja lakiosan kalliojaljastumien edustavat poronjäkälakalliotierasammalikit (<i>Cladonia sp.</i> - <i>Racomitrium lanuginosum</i>). Kulttuurikasveista Linnavuorella on tavattu mm. ketomarunaa (<i>Artemisia campestris</i>) ja mäkimeiramia (<i>Origanum vulgare</i> ; Piikkiön ainoa esiintymä). Alueen keskipaikkeilla mielenkiintoinen geologinen hiekkamuodostuma. Paikallinen nähtävyys ja virkistysalue. Kallion laelta hyvä näkymä Piikkiönlahdelle ja Piikkiön keskustaan. Etelävuori (kohde 13) pohjoispuolella. Kohteessa kaatopaikka (ER:1kohde 861) ja ampumarata. Lounaiskulmassa kohde 96 (Huttalan Linnavuoren perinnebiotooppi) ja sen sisällä jyrkänneen tyvellä paikallisesti merkittävä luonnontilainen luola. Kohde 82 (Tammisillanojan meanderilenkit ja kuroumat) pohjoispuolella. Kokonaisuutena ehkä Piikkiön tärkein suojelualue.	104	3	8, 11	1, 2, 4, 5, 7, 8, 11, 12	4	SU:4 443	Liitteet 2728, 65, 6768, 78, 80, 8990, 93, 95, 98, 103 ja 188. Onko Linnavuori lailla suojeltu: vrt. peruskartta? Alueen eteläpuoleiset puronotkot (alueelta juuri poisrajattu?) voivat sisältää arvokkaita pienhabitaatteja. Kaatopaikan jätteiden tarkka sijainti epäselvä. Kaatopaikka tulisi maisemoida. Suojeluarvo paikoin vain 4. Liitteiden 65 ja 67 tiedot pähkinäpensaslehtojen lähialueilta tai jopa rajatulta alueelta tulee paikallistaa ja liittää kuvaukseen tai erillisiksi kohteiksi. Liitteen 93 kohde S 25; laajempi aluerajaus. Kunta on ainakin joskus ollut suunnittelemassa alueelle Maailman Luonnonsäätiön Suomen rahaston kanssa alueelle luontopolkua. Koko aluetta ei ole mahdollisesti syytä suojella. Poikkeuksellisen paljon kulttuurihistoriallisia kohteita liitteessä 80 tarkempiakin tietoja kaikista muinaismuistokohteista. Varsinkin purojen ympäristöt ovat luonnonsuojelullisesti arvokkaita. Mahdollisesti metsälain (1093/97 10 §) avainbiotooppeja: mm. jyrkänne ja sen välinen alusmetsä. Seutukaavassa huomattavasti suurempi aluerajaus.	suojelualue	valtio, kunta			
SL 602009	Piikkiö	Järvenmäen kallioalue (a), glasifluviaaliset muodostelmat (c) sekä Kuoppajärvi (b)	Aluekokonaisuus, jonka muodostavat Järvenmäen kallioalue (a) ja Kuoppajärvi ympäristöineen (b). Järvenmäki (a) on Viukkalan kylässä, pienen Kuoppajärven rannalla sijaitseva pienehkö, jyrkkärinteinen muinaishautamäki, joka omaa monipuolisia luonnonarvoja (maisemallisia, geologisia ja biologisia). Graniittinen kallioselänne rajautuu selvästi ympäröiviin peltoihin tai vesistöihin, joihin verrattuna sen lakiosa kohoaa yli 50 m korkeammalle. Näköalapaikka ja geologinen ekskursiokohde, jonka sisäiset maisemat ovat paikoin tavanomaista monimuotoisempia mm. kaakkoisrinteen kallioselänneen hiidenkumumaiset muodot sekä koillisrinteen luonnontilaiset glasifluviaaliset muodostelmat (c; pääosin sileäpintaisista painanteista suurin: n. 10x7m). Alueen kasvillisuus on paikoin edustavaa, osin melko harvinaistakin; lakiosat luonnontilaisia kalliomänniköitä (<i>Pinus sylvestris</i>). Kaakkoisjyrkänne edustalla on lievästi harvennushakattua lehtomaista OMT ja OMaTtysin kasvillisuutta, kaakkoisrinteen kallioselänneellä on paikoin vähäkeskiravinteista sammalikkoo sekä edustavia kalliorakojen kasmofyyttiyhdistöjä (lajistossa mm. kutrissammal, <i>Homalothecium sp.</i> ja viuhkasammal, <i>Homalia sp.</i>). Arkeologista merkitystä kuvastaa kalliolaen rauhoitettu muinaishauta (SU634: pronssikautinen hautaröykkiö; halk. 13 m). Kallion arvoluokka on 4. Kuoppajärven ympäristö ollut maanviljelyskäytössä jo roomalaisajalla n. 300 jKr. (jolloin järvi oli kuroutumassa erilleen merenlahdesta). 09 b) Ruovikkoinen, pieni ja matala Kuoppajärvi on Piikkiön ainoa luonnonjärvi. Monipuolinen linnusto: mm. tavi (<i>Anas crecca</i>), taivaanvuohi (<i>Gallinago gallinago</i>) ja ruokokerttunen (<i>Acrocephalus schoenobaenus</i>). Järven länsipuolella jyrkkä rinne, jonka alaosa on vanhaa kuusikkoo (<i>Picea abies</i> osin lehtomaista kasvillisuutta), yläosa männikköä ja katajikkoo (<i>Juniperus communis</i>). Sijaitsee pohjaveden suojelualueella; vedenottamo. Kaksi erillistä aluetta.	7	3	8	1, 2, 4, 5, 7, 8, 9, 11, 12, 13, 14	4			Liitteet 2728, 90, 9495, 103 ja 186 + a: 79 ja b: 77. Sammalet vaativat tarkemman lajimäärityksen uhanalaisuuden määrittämiseksi. Liitteiden 77 ja 90 kohde S 22; kaksi erillistä aluetta peruskartalla (09 a ja b. Glasifluviaalisten muodostelmien (09c) suojeluarvo 3. Kohteiden suojeluarvoa vaikea määrittää: ei suojeluarvoa 3; vaatii lisäselvityksiä.	pohjavesi	lisäselvityksiä, kunta		

Tunnus	Kunta	Alue	Kuvaus	Ala	Suojelu- arvo	Suojelu- status	Suojelu- peruste	Pääluokka	Seutukaava- merkki	Huom.	SYK:n rajaus (tunnus)	Toteutus
SL 602022	Piikkiö	Harvaluodon kallioketo	Harvaluodon saareissa LuotoTuorlantien itäpuolella mökeille menevän pikkutien molemmin puolin entistä laidun ja kallioketoa, jossa jonkin verran katajaa (<i>Juniperus communis</i>), mäntyä (<i>Pinus sylvestris</i>), koivua (<i>Betula sp.</i>), pihlajaa (<i>Sorbus aucuparia</i>), haapaa (<i>Populus tremula</i>) ja orjanruusua (<i>Rosa dumalis</i>). Lisäksi keto ja niittyruohoja ja heiniä; mm. osin rauhoitettua kevätessikkoa (<i>Primula veris</i>). Kohde 99 (Tuomelan perinnebiotooppi) kohteen rajaavan pellon pohjoispuolella.		3	12	2, 7, 9, 14	7		Liitteet 44 ja 4749. Vaatii lisäselvityksiä. Mahdollisesti arvokaskin alue. Mahdollisesti luonnonsuojeluasetuksen (160/97 10 §) suojeltavaksi tarkoitettu lehdesniitty - vaatii maastotarkistuksen. Katajat mahdollisesti rauhoitettu puumaisina/pylväsmäisinä luonnonsuojeluasetuksen (160/97) liitteen 3(a) nojalla.		lisäselvityksiä, kunta
SL 602023	Piikkiö	Harvaluodon lounaisniemen lehto	Harvaluodon lounaisen niemen kallion juurella rehevää kallionaluslehtoa. Puustossa runsaasti metsälehmusta (<i>Tilia cordata</i>), saarnia (<i>Fraxinus excelsior</i>), vuorijalavaa (rauhoitettu, <i>Ulmus glabra</i> ; Sh/St) ja tammen (<i>Quercus robur</i>) taimia. Aluskasvillisuuden lehtolajeja mm. keltavuokko (<i>Anemone ranunculoides</i>), tesmayrtti (<i>Adoxa moschatellina</i>), kielo (<i>Convallaria majalis</i>) ja käenkaali (<i>Oxalis acetosella</i>). Kivikkoalvejuurta (<i>Dryopteris filixmas</i>) runsaasti kallion alapuolella - samanlainen aluskasvillisuus jatkuu osittain itään päin lehdossa (kohde 38: Harvaluodon koilliskärjen lehto). Kalliolta merinäkyviä. Lakiosan kasveja: mm. kalliokielo (<i>Polygonatum odoratum</i>) ja ketoorvokki (<i>Viola tricolor</i>). Kallion eteläkärjen alapuolella yhteisrannan pohjoispuolella kallio ja rinneketoa. Koko LuotoTuorlantien eteläkärki muodostaa yhdessä kohteiden 22 (Harvaluodon kallioketo) ja 38 (Harvaluodon koilliskärjen lehto) kanssa monimuotoisen perinnemaisemakokonaisuuden: avointa peltoa ja niittyä, ketoa, katajikkoo ja lehtoa. Tontti kohteen pohjoisosassa.		3	12	2, 4, 9, 14	2		Liitteet 44 ja 47. Koko ympäröivä niemi olisi suojeltava lisärakentamiselta. Suojeluarvon määrittäminen vaikeaa; vaatii maastotarkistuksen. Suojeluarvo 43.		lisäselvityksiä, kunta, valtio
SL 602028	Piikkiö	Raadelman lehto	Raadelmassa, Piikkiönlahden rannalla sijaitseva maisemallisesti arka lehtometsä. Paikoin ruohottunutta lehtoniittyä ja tammisekametsää. Puustossa tammen (<i>Quercus robur</i>) lisäksi saarnaa (<i>Fraxinus excelsior</i>) ja vaahteraa (<i>Acer platanoides</i>). Aluskasvillisuudessa mm. harvinaista hirvenputkea (<i>Seseli libanotis</i>), ahdekauraa (<i>Avenula pratensis</i>), kyläkellukkaa (<i>Geum urbanum</i>), sikoangervoa (<i>Filipendula vulgaris</i>), osin rauhoitettua kevätessikkoa (<i>Primula veris</i>) ja rantatädykettä (<i>Veronica longifolia</i>). Kulttuurikasveja mm. ukkomansikkaa (<i>Fragaria moschata</i>). Länsipuolella kohde 76 (Raadelman kartanon puutarha). Koillispuoleinen Rojolanmäki on paikallinen näköalapaikka. Alueella mahdollinen rautakautisen röykkiöhaudan pohja pellostakoavalla kalliolla (SM672: Raadelma). Natura 2000 kohde (Kuusistonlahti, FI0200058; kohde 01: Piikkiönlahti) itäpuolella.		3	12	2, 7, 9, 14	2		Liitteet 4849, 59, 61, 88, 90, 96 ja 102. Vaatii lisäselvityksiä. Kasvillisuuskartoitus olisi uudistettava (kasvillisuushavainnot v. -85). Osa liitteiden 88 ja 90 laajempaa PK/S 96 aluetta. Ks. myös kohde 41; Rautiainen, V.P. & Laine, U. 1989: Varsinais-Suomen uhanalaiset kasvit: Slaji (hirvenputki). Mahdollisesti luonnonsuojeluasetuksen (160/97 10 §) suojeltavaksi tarkoitama: luontaisesti syntynyt jalopuumetsä ja/tai primäärisesti suojeltava luontodirektiivihabitaatti luontainen hemiboreaalin jalopuumetsä (Naturakoodi 9020) varsinkin ihmisvaikutus vaatii maastotarkistuksen. Suojeluarvoa vaikea määrittää; 41.	N (SPA)josa	valtio
SL 602036	Piikkiö	Lydykkälän tammet	Kaksi poikkeuksellisen suurta tammaa (mm. ilmeisesti Suomen paksuin tammi; ympärysmitta 8.5 m ja halkaisija rinnankorkeudelta n. 270 cm) kasvaa Lyytikkykylän keskiaikaisen kantatilan (SU680) puutarhassa. Paksuimman tammen juurella nukulan (<i>Leonurus cardiaca</i>) ainoa kasvupaikka Piikkiössä.		2	2, 11	2, 8	5	SU600	Liitteet 6970, 74, 81, 90 ja 9495. Liitteen 74 kohde SL 1.		huomioitava, kunta
SL 602040	Piikkiö	Harvaluodon lahokaviosammalesiintymä	Harvaluodon Huhmarissa n. 5 m2 alalla kasvava vattakunnallisesti uhanalainen Buxbaumia viridis esiintymä (V/Vlaji) n. 20 m merenrannan tervalepikon (<i>Alnus glutinosa</i>) yläpuolella. Lomaasutusta.		2	12	2, 9, 11	5		Liitteet 5354. Aluerauhoituksella ei voi turvata lajin säilymistä ja muutenkin vaikea suojella.		huomioitava, kunta
SL 602042	Piikkiö	Harvaluodon rantalituksesiintymä	Vuonna -84 havaittu n. 2 m2 :n esiintymä Harvaluodossa (lossirannan läheisyydessä rantavyöhykkeellä). Laji on rauhoitettu ja erityisesti suojeltava sekä maakunnassa erittäin uhanalainen laji (<i>Cardamine parviflora</i> ; E/V). Huvilaaluetta. Rantaa on pengerrytetty.		2	12	2, 9, 11	5		Liitteet 62 ja 68. Esiintymän tilaa vaikea tarkistaa, koska se on yksivuotinen laji, jonka siemenet voivat säilyä monta vuotta itämättöminä. Ihmisvaikutuksen alainen; vaikea suojella, mutta toimenpiteitä mietittävä.		huomioitava, kunta
SL 602043	Piikkiö	Niemenkulman lehto	Niemenkulman Kukkarissa sijaitseva Piikkiön ainoa (?) kalkkivaikutteinen lehto. Puustossa tammaa (<i>Quercus robur</i>) ja puumaisia lehmuksia (<i>Tilia cordata</i>). Pensaskeroksessa jonkin verran pähkinäpensasta (<i>Corylus avellana</i>). Aluskasvillisuudessa mm. keltavuokkoa (<i>Anemone ranunculoides</i>), pystykiurunkannusta (<i>Corydalis solida</i> subsp. <i>solida</i>) ja kieloa (<i>Convallaria majalis</i>). Meren rannassa rehevää tervaleppälehtoa (<i>Alnus glutinosa</i>), jossa pesii mm. mustapääkerttu (<i>Sylvia atricapilla</i>). Ihmisvaikutteinen (mm. mökkiasutusta vieressä).		3	12	2, 8, 11, 14	2		Liitteet 6364 ja 67. Miksei mainintoja muissa liitteissä? Oma aluerajaus. Kohteen tarkka sijainti epäselvä. Varsinkin kasvillisuus tulisi kartoittaa paremmin ympäristöstä kalkkivaikutteisuuden perusteella. Suojeluarvoa vaikea määrittää: 42. Mahdollisesti luonnonsuojeluasetuksen (160/97 10 §) suojeltavaksi tarkoitama luontaisesti syntynyt jalopuumetsä sekä primäärisesti suojeltava luontodirektiivihabitaatti luontainen hemiboreaalin jalopuumetsä (Naturakoodi 9020).		lisäselvityksiä, valtio, kunta
SL 602045	Piikkiö	Toivonlinnan pähkinäpensaskasvusto	Meren rannalla kasvaa rinteessä yli 50 pähkinäpensasta. Rehevää ja kulttuurivaikutteista aluskasvillisuutta. Runsaimmin mm. keltanoa (<i>Chelidonium majus</i>), kyläkellukkaa (<i>Geum rivale</i>) ja vuohenputkea (<i>Aegopodium podagraria</i>). Pensastossa lehtokuusamaa (<i>Lonicera xylosteum</i>). Huvilaasutusta sekä muitakin rakennuksia.		3	12	2, 14	2		Liitteet 64, 67, 78 (kohde S 28) ja 90 (kohde S 28). Vaatii lisäselvityksiä etenkin kasvillisuuden ja ihmisvaikutuksen osalta. Todennäköisesti tuhoutunut vaatii maastotarkistuksen. Liitteissä erilaiset aluerajaukset.		lisäselvityksiä, kunta
SL 602046	Piikkiö	Rojolan lehto	Mäen länsirinteellä sijaitsevan useita kymmeniä pensastoja käsittävän lehdon alempi osa on joutunut asutuksen piiriin, mutta ylempänä kuivemmallalla rinteellä on luonnontilaista lehtoa, jossa lehtipuiden alla on yhtenäinen pähkinäpensaskasvusto (<i>Corylus avellana</i>); aluskasvillisuudessa mm. tesmaa (<i>Milium effusum</i>), kieloa (<i>Convallaria majalis</i>) ja sudenmarjaa (<i>Paris quadrifolia</i>) sekä pensaista lehtokuusamaa (<i>Lonicera xylosteum</i>).		3	12	2, 12, 14	2		Liitteet 65 ja 67. Etenkin luonnontilaisuus vaatii uuden tarkistuksen. Miksei mainintoja muissa lähteissä? Ei peruskartalla epäselvän sijaintitiedon vuoksi. Mahdollisesti luonnonsuojeluasetuksen (160/97 10 §) suojeltavaksi tarkoitettu pähkinäpensaslehto. Suojeluarvo 43.		lisäselvityksiä, valtio, kunta
SL 602047	Piikkiö	Raivonmäen pähkinäpensaskasvusto	Katarissa korkean mäen kallioseinämän juurella n. 30 pähkinäpensaan (<i>Corylus avellana</i>) kasvusto. Kivikkoinen alusta; aluskasvillisuudessa lähes yksinomaan kieloa (<i>Convallaria majalis</i>).		3	12	2, 14	2		Liitteet 65 ja 67. Ei peruskartalla epäselvän sijaintitiedon vuoksi. Vaatii lisäselvityksiä. Miksei mainintoja muissa lähteissä? Mahdollisesti luonnonsuojeluasetuksen (160/97 10 §) suojeltavaksi tarkoitettu pähkinäpensaslehto.		lisäselvityksiä, valtio, kunta
SL 602049	Piikkiö	Kiirlan lehmus	Ilmeisesti Piikkiön suurin lehmus (<i>Tilia cordata</i>); pitkä ja suorarunkoinen ja ympärysmitaltaan yli 3 m.		3	12	2, 8, 14	5		Liite 70. Vaatii lisäselvityksiä. Ei peruskartalla sijaintitiedon puuttuessa. Suojeluarvo 34. Mahdollisesti luonnonsuojeluasetuksen (160/97 10 §) suojeltavaksi tarkoitama avointa maisemaa hallitseva puuyksilö.		lisäselvityksiä, kunta
SL 602051	Piikkiö	Myrskylinnan ja Katarin jaakonvillakoesiintymät	Kolme maakunnassa erittäin uhanalaiseksi luokitellun jaakonvillakon (<i>Senecio jacobaea</i> ; E/au) esiintymää, joista yksi hyvin lähellä kohteen 01 (Piikkiönlahti) pohjoisreunaa.		3	12	2, 9, 14	5		Liitteet 69 ja 72. Suojelutarvetta tulee miettiä käytännön toteutus vaikeaa. Kohteita ei peruskartalla epäselvien sijaintitietojen vuoksi.		huomioitava, kunta
SL 602052	Piikkiö	Isovesirikkoesiintymät	Kuusi vattakunnallisesti vaarantuneen isovesirikon esiintymää (<i>Elatine alsinastrum</i> ; V/V) eri puolilla kuntaa paikallisen kasvitieteilijän (A. Koskinen) kartoittamana.		2	12	2, 9, 14	5		Liitteet 70 ja 73. Kohteita ei peruskartalla. Kasvia ei esiinny muualla Pohjolassa ja kasvi kuuluu myös Euroopan neuvoston uhanalaisten kasvien luetteloon. Laji on hankala kartoitettava, koska esiintymät eivät yleensä ole pysyviä ja siemenet voivat säilyä vuosia savessa itämättä täten suojelukin on vaikeaa; kasvin säilymisen edellytyksenä on mm. lyhytikäisten pienvesien säilyminen maaseudulla.		huomioitava, kunta
SL 602053	Piikkiö	Ikkerlanmäen vuorijalava	Vanhan puuyksilön (rauhoitettu <i>Ulmus glabra</i> ; Sh/St) rungon ympärysmitta on yli 3 m. Puu on osittain laho. Laajalla Hepojoen kulttuurimaisemaalueella.		3	12	2, 4, 9	5		Liitteet 74, 84 ja 90. Liitteessä 74 ja 90: SL 2. Puu olisi rauhoitettava. Suojeluarvo 42..		rauhoitettavavaltio

Tunnus	Kunta	Alue	Kuvaus	Ala	Suojelu-arvo	Suojelu-status	Suojelu-peruste	Pääluokka	Seutukaava-merkki	Huom.	SYK:n rajaus (tunnus)	Toteutus
SL 602059	Piikkiö	Pappilan tammi	Komea tammi (Quercus robur) suojellun pappilan (SU690) puutarhassa. Perimätiedon mukaan professori Pietari Kalmin istuttama 1700luvulla hänen toimiessaan Piikkiön kirkkoherrana. Barokkipuutarhassa on kaksi muutakin isoa tammea.		3	12	2, 4, 14	5		Liitteet 75, 83 ja 8990. Liitteissä SL 7. Kookkain tammi tulee rauhoittaa. Vaatii lisäselvityksiä; suojeluarvo 34.		rauhoitettavavaltio
SL 602068	Piikkiö	Krogsbyn ja Kuusistonlahti	Maakunnallisesti merkittävä lintulahti, joka ulottuu lännessä myös Kaarinan puolelle Fiskarinsuntti nimisenä. Alue liittyy kiinteästi pääosin Kaarinan puoleiseen Kuusistonlahden Natura 2000 alueeseen (FI0200058; ks. kohde 01).		2	12	3, 14	6		Liitteet 78 ja 90. Liitteissä S 29kohde. Vaatii lisäselvityksiä. Kohteen suojeluarvoa on vaikea määrittää; 14.	N (SPA)osin	valtio
SL 602081	Piikkiö	Paimionjokilaakso	Kansallismaisema. Ks. Paimion kohde 01 (Paimionjokilaakso). Kohteet 10 (Papinvuoren kallioalue), 60 (Perttalanmäen saari) ja 80 (Linnunpään kartanonpuisto) sisältyvät alueeseen.	6000	2	6, 11	1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 12, 13, 14	8	MM:2 K 205, MY 211, OR 23, ms 23	Liitteet 91 ja 92. Paimionjokilaakso sijaitsee myös Paimion (kohde 02), Liedon (kohde 01) ja Tarvasjoen alueilla. Peruskartassa epätarkka aluerajaus.	MAO	valtio
SL 602088	Piikkiö	KirjonummenMetsärinteen pähkinäpensaslehto	MeLaTtyypin maakunnallisesti arvokas pähkinälehto pääosin Paimion puolella sekä Turku-Helsinki rantatien pohjoispuolella. Ks. Paimion kohde 11 (KirjonummenMetsärinteen pähkinäpensaslehto).	1	3	11	2, 14	2	SL 610	Liitteet 112ab ja 117ab. Vaatii lisäselvityksiä mm. kasvillisuudesta.		lisäselvityksiä, kunta
SL 602095	Piikkiö	Pussilan niitty	Melko laaja perinnebiotooppi Hepojoen rannalla aivan Vuortenpään kallioalueen (kohde 04) pohjoispuolella. Laidun rajoittuu kaakkoispuolella tiheään metsään ja luoteessa metsätiehen. Rinteet muutamain kohdin kuivia ja ketomaisia. Vähän puita (mm. joen uomassa lähes kuollut mänty, Pinus sylvestris ja yksi pylväsmäisenä rauhoitettu kataja, Juniperus communis). Jokiuoman kasvillisuus rehevää ja vesikasvillisuusvaltaista. Kosteilla paikoilla runsaasti mesiangervoa (Filipendula ulmaria) sekä nurmilauhamaattaita (Deschampsia caespitosa). Kuivemmilla töyräillä ketomaista kasvillisuutta ja laitumen tien puoleisessa osassa paljon rikkaruohoja. Metsänreunassa tiheät nurmipuntarpäheiniöt (Alopecurus pratensis). Metsätien varrella jaloja lehtipuita. Aidatun nautalaitumen koillispuolella erikseen rajattu hevoslaidun. Hepojoen laajalla kulttuurimaisemaalueella. Lähes päällekkäinen kohteen 33 (Hepojoen puronvarsiniitty) kanssa.	6	3	10	2, 4, 7, 14	7		Liitteet 4849, 84, 103, 125 ja 136140. Onko alueet nykyäänkin laidunnuksessa? Ympäristössä hakkuita? Aluskasvillisuutta liitteissä 139140.		lisäselvityksiä, kunta
SL 602098	Piikkiö	Onnelan perinnebiotooppikonaisuus ja ruotsinpihlaja	Koime erillistä osaluuetta lähellä Kaarinan rajaa: kalmistometsä, niitty ja kiviröykkiö; ketoa, niittyä ja metsälaidunta. Itärinteen kalmistometsä MTmännikköä (Pinus sylvestris) ja pajukkoa (Salix sp.); pensaskerrossa mm. vadelmaa (Rubus idaeus) ja aluskasvillisuudessa mm. aholeinikki (Ranunculus polyanthemos). Niittyalueella puustossa mäntyä, rauduskoivua (Betula pendula) ja raitaa (Salix caprea) sekä pensaskerrossa mm. haavan vesoja (Populus tremula) sekä tertuseljaa (Sambucus racemosa). Valtaosa alueesta tuoretta heinäniittyä; edustavan aluskasvillisuuden valtalajeina mm. keltamatara (Galium verum) ja nurmipuntarpää (Alopecurus pratensis) - huomionarvoisena lajina mm. heinäratamo (Plantago lanceolata). Niitty Museoviraston niittokohde ja osa hyvin hoidettua vanhan maatalon lähiympäristöä. Kiviröykkiön ympärillä haapavaltiaista metsää. Aluskasvillisuudessa mm. kyläkellukka (Geum urbanum). Aluekokonaisuudella rautakautinen asuinpaikka (kalmisto n. 30 x 5 m; esittelytaulu). Sähkölinja alueen itärajalla sekä lännessä polku. Kalmistometsässä soranottoa vuoteen 1936. Ympäristö arvokasta Rungon kylän kulttuurimiljöötä; MM:2 K 208). Kohde 39 (Rahinmäen luonnonsuojelualue) länsipuolella.		3	10	1, 2, 7, 11	7		Liitteet 125 ja 156169. Piikkiön ainoa merkittävä metsälaidun? Kalmistometsässä istutettu (?) ruotsinpihlaja (Sorbus intermedia; luonnonvaraisena E/Sh). Niityn aluskasvillisuutta liitteissä 164165. Museoviraston niittämä alue liitteissä 167168. Kohteilla sama numero peruskartalla. Mahdollisesti mm. primäärisesti suojeltava luontodirektiivihabitaatti: runsaslajinen tuore niitty (Naturakoodi 6270).		valtio
SL 602102	Piikkiö	Sittaukkotylppöesiintymä	Raadelmassa arvokkaan Tuorlan tammilehdon (kohde 02) itäpuolella erityisesti suojeltavaa valtakunnallisesti uhanalaista kovakuoriolajia (Hister funestus; ?/St). Lähiympäristössä mm. peltoalue, rakennuksia ja tie.		2	12	3, 9, 14	5		Liite 189. Vaatii lisäselvityksiä mm. tarkasta esiintymispaikasta. Vaikeita suojelutoimenpiteitä tulee miettiä.		lisäselvityksiä, kunta
SL 680001	Raisio	Raisionlahti (a ja b)	Pienehkö lintuvesisuojeluohjelmaan kuuluva sisälahti. Pesiviä lintulajeja on tavattu 80 (lähimetsät mukaan luettuna 98; Suomen olosuhteissa erittäin paljon näin pieneksi alueeksi yhteensä alueella on tavattu 180234 lintulajia riippuen lähteestä). Useita pikkuharvinaisuuksia: mm. niittykirvinen (Anthus pratensis), pensassirkkalintu (Locustella naevia), rastaskerttunen (Acrocephalus arundinaceus) ja luhtakerttunen (A. palustris). Lintudirektiivilajeista alueella esiintyy mm. uhanalainen harmaapäätätkä (Picus canus; Sh/Sh), erityisesti suojeltava ja uhanalainen heinäkurppa (Gallinago media; E/E), kulkka (Gavia arctica; St/St), ja kangaskiuru (erityisesti suojeltava Lullula arborea; V/V). Yhteensä tavattuja lintuharvinaisuuksia on kymmeniä. Myös merkittävä lintujen levähdyspaikka muuttoaikana. Pohjukka ruovikkoinen (Phragmites australis) ja varsin rehevöitynyt. Merkittävä opetus, virkistys ja matkailukohde. Kasvisto ja kalasto tavanomaista; vaateilajista putkilokasvilajeista kuitenkin mm. kalmiojuurta (Acorus calamus). Osa alueesta luonnonsuojelualue (ks. kohta 01b). Ympäristössä arvokasta Nuorikkalan kulttuurimaisemaa. Myös luonnonsuojelualueen rajamilla sijaitsevia rantaniittyjä on laidunnettu ainakin kesällä -95 (n. 50 lehmän voimin niittyjen palauttamiseksi). Alueella on myös lahtea kiertävä luontopolku ja lintutori sekä lomaasutusta. Eteläosastaan rajautuu Naantalintiehen. Maisemallisesti arvokkaan peltoalueen etelärajalla (MY 206). Osin päällekkäinen kohteiden 55 (Raisionlahden itärannan perinnebiotooppi) ja 56 (Raisionlahden länsipuolen perinnebiotooppi) kanssa.	102	2	1, 5, 11	2, 3, 5, 9, 10, 11, 13	6	SL 405, SU:4 481	01 a) Liitteet 1be, 210, 1220, 123, 127129 ja 132136. Kattava lintulajilista liitteissä 67 ja 1820. Maaaluetta 31 ha. Lahden pohjukan lintuja häiritseviä tekijöitä mm. liikenne, metsästy, kalastus, rakentaminen, lentoliikenne ja saasteet, mutta myös luonnontarkkailijat; maatalouden päästöillä on sekä linnustoa lisääviä että vähentäviä vaikutuksia. Biologian laitos tehnyt laajan selvityksen linnusta, suurkasvillisuudesta, pohjaeläimistöä ja kalastosta (huom. lajiluettelot ja hoitotoimenpideohjeet). Kaupungin teettämä hoito ja käyttösuunnitelma vuodelta 1993. Suojeluarvo 13. 01 b) Liite 21. Raisionlahden lintuvesialueeseen liitetty Upalingon luonnonsuojelualue v. -84; huom. eroava aluerajaus.	LVO	valtio
SL 680002	Raisio	Raisionjokilaakso	Viljely ja kulttuurimaisema-alue. Yläjuoksulla lähinnä kangasmetsäisiä, mutta lehtomaisiakin kalliiselänteitä sekä pieniä mutta edustavia niittyaiokkuja. Jokilaaksoalueella kapeita asutusvyöhykkeitä ja savikolta kohoavia kumpareita. Joen yläjuoksulla sijaitsee lintujen levähdyspaikkana tunnettu Hintsankoski (kohde 17). Alajuoksulla tyypillisempää korpimetsikköä ja laajojakin niittyjä kulttuurimaisemassa. SiirinMullin alueella mm. niittyalueen tammea (Quercus robur) kasvavan kalliomännikkörinteen katkaisee moottoritie. Kulttuuriympäristössä mm. nurmilaukkaa (Allium oleraceum), sikoangervoa (Filipendula vulgaris), keltamo (Chelidonium majus), raunioyrttiä (Symphytum sp.) ja (puutarhakarkulaisina) illakkoa (Hesperis matronalis) ja akileijaa (Aquilegia sp.). Kasvillisuusselvityksessä alue jaettu 40 pienalueeseen. Lintukartoituksessa tavattu 53 lajia; huomionarvoisin on vähälukuinen luhtakerttunen (Acrocephalus palustris). Suomessa yleisistä lintudirektiivilajeista alueella esiintyy esim. palokärki (Dryocopus maritimus) ja kalatiira (Sterna hirundo). Maisemansuojelualue (SU:4 483). Alajuoksu otetaan huomioon valtakunnallisessa perinnemaisemaintoiminnassa. Kohde 17 (Hintsankoski) alueen keskiosassa joen yläjuoksulla. Osin päällekkäinen myös kohteen 57 (Raisionjokivarren Inulaniitty) kanssa.		3	11	2, 3, 4, 5, 9, 14	7	SU:4 483	Liitteet 1011, 2234, 123 ja 132133. Etenkin joen alajuoksun vesi on erittäin sameaa. Alueen maankäytölle tarkkojakin ohjeita liitteissä. Luonnonarvoja eniten kuvioilla 3, 6, 14, 1821, 30, 34, 36, 39 (kaikilla suojeluarvo 4) ja erityisesti kuvioilla 15, 2223, 2526, 28, 3233 (kaikilla suojeluarvo 24; liitteet 2234). Luhtakerttunen kuvioilla 1 ja 10 (liite 33). Mahdollisesti arvokkaitakin luonnonsuojeluasetuksen (160/97 10 §) suojeltaviksi luontotyypeiksi tarkoitettuja pähkinäpensaslehtoja ja lehdesniittyjä. Mahdollisesti myös primäärisesti suojeltavia luontodirektiivihabitaatteja: runsaslajinen kuiva/tuore niitty (Naturakoodi 6270) ja matalakasvuinen rantaniitty (Naturakoodi 1630). Aluerajaukset epäselviä. Joen Ruskon puoli olisi kartoitettava.	suojelualue	valtio
SL 680004	Raisio	Kallastenvuoren lehto	Kapea, maakunnallisesti arvokas kallionaluslehto Kallastenvuoren itärinteellä. Lehtokasvillisuutta esiintyy n. 1/2 km:n matkalla. Alueen etelä ja pohjoispäässä MTkangasmetsää. Lehdon kosteus vaihtelee. Puustossa rauhoitettua ja harvinaista vuorijalavaa (Ulmus glabra, huonokuntoisia; Sh/St), kuusta (Picea abies), haapaa (Populus tremula), metsälehmusta (Tilia cordata), tammea (Quercus robur) ja pähkinäpensaita (Corylus avellana). Kenttäkerroksessa edustavia tyyppilehtolajeja: kotkansiipeä (Matteuccia struthiopteris), mustakonnanmarjaa (Actaea spicata), rauhoitettua kevätlinnunhermettä (Lathyrus vernus) ja lehtopähkämöä (Stachys sylvatica) sekä tuhkapensasta (Cotoneaster sp.). Kasvisto Raision edustavinta; linnusto vaatimatonta lehdoksi. Maanilviäislajeja tavattu 16. Luonnonsuojelualue. Alueen keskikohdalla kalliuseinämässä syvennys. Hakkuita talvella 84. Pohjoisosa jonkin verran roskaantunut. Lämpökeveä polku.		3	1, 11	1, 2, 14	2	SL 404	Liitteet 3942, 4754, 120121, 123, 125, 127, 129 ja 132133. Alueen muutokset olisi tarkistettava; mahdollisesti pienentynyt suojeluarvo. Mahdollisesti metsälain (1093/97 10 §) avainbiotooppeja. Suojeluarvo 34.	suojelualue	lisäselvityksiä, valtio

Tunnus	Kunta	Alue	Kuvaus	Ala	Suojelu- arvo	Suojelu- status	Suojelu- peruste	Pääluokka	Seutukaava- merkki	Huom.	SYK:n rajaus (tunnus)	Toteutus	
SL 680008	Raisio	Kullavuoren lakialue (a) ja luonnonsuojelualue (b) sekä kangaskiurun havaintopaikat (c)	Maakunnallisesti arvokas kallioalue (arvoluokka 4). Pitkät kallioselänne, joka erottuu maastosta kohtalaisen selvästi. Kalliomännikköä (CT ja VTmetsää + poronjäkälää: Cladonia sp., kalliotierasammalta: Racomitrium lanuginosum ja kalliohatikkaa: Spargula morisonii) sekä suoilaikkuja. Raision puolelta on olemassa tarkka kasvillisuus selvitys; mm. pikkuharvinaisuus etelänalvejuuri (Dryopteris dilatata) ja kallionaluslehto (mm. lehmusta, Tilia cordata). Suhteellisen luonnontilainen kokonaisuus. Alueen eteläosassa pesii harvinainen kangaskiuru (Lullula arborea; V/V ja lintudirektiivilaji; 08 c: rastiit peruskartalla). Monipuolisia luonnonarvoja (lähinnä Ruskon puolella; ks. Ruskon kohteet 03 ja 04). Lounaisosassa kaksiosainen siirtolohkare, ja kaakkoisosassa 4 m korkea lohkar; muita jääkauden jättämiä jälkiä ovat alueen hiidenkirmut, muinaisrannat (mm. lounaisosassa), uurteiset silokalliot, siirrokset ja rotkomaiset murrosvyöhykkeet. Näköalapaikka (näkötorni) ja opetus sekä retkeilykohde - opastettu geologinen luontopolku. Kullavuoren eteläosa luonnonsuojelualue (08b: rauhoitettu v. -90); osin kohteen 08 a kanssa päällekkäinen alue. Kiinteässä yhteydessä kohteen 09 kanssa (Kullavuoren ympäristö).	14	3	1, 8, 11	1, 2, 3, 5, 10, 11, 12	4	SU:4 484	Liitteet 7479, 8390, 121123, 126127, 129 ja 132133, 135 ja 137. Alueen suojeluarvo 13 - vaikea määrittää. Suojelualueen laajennus Raision puolelle tarpeen (toteutunut osittain). Alueen jäkäläkankaiden kulutuskestävyys lähes olematon. Alueen rajaaminen hiukan epäselvää. Ks. kohteet 22 ja 23. Saattaa esiintyä joissain yhteyksissä nimellä Kullaanvuori. Mahdollisesti metsälain (1093/97 10 §) avainbiotooppeja; mm. rotko. Ruskon puolella kulttuurihistoriallisesti ja geologisesti arvokas Paimenen hauta. Suppeampi aluerajaus mahdollinen liitteiden 74 ja 77 mukaisesti. Alue saattaa olla tärkeä kangaskiurun säilymisen kannalta. Liitteet 76 ja 131: 08 b (Kullavuoren eteläosan rauhoitettu luonnonsuojelualue).		suojelualueosin	lisäselvityksiä, valtio, kunta
SL 680009	Raisio	Kullavuoren ympäristö ja luonnonsuojelualue (b)	Alue on mosaikkimaista metsäistä kallioaluetta, jossa paikoin lehtomaisiakin piirteitä. Alueesta on tehty kasvillisuusanalyysi (kaikkiaan 14 kuviota). Pikkuharvinaisuuksia kuten korpipaatsama (Rhamnus frangula) ja etelänalvejuuri (Dryopteris dilatata) ainoa tunnettu esiintymä Raisiossa). Pesimälinnustoon kuuluu mm. isokäpylintu (Loxia pytyospittacus) ja kanahaukka (Accipiter gentilis). Riistaaluetta. Virkistyskäytössä. Osa alueesta luonnonsuojelualue (alue 09b; vuodesta 87). Hakkuita (kuviolla 14). Lähiympäristössä soranotto ja kaatopaikkaalue sekä moottoriajoneuvoreitti. Kiinteässä yhteydessä kohteen 08 kanssa (Kullavuoren lakialue, luonnonsuojelualue ja kangaskiurun havaintopaikat). Ruskon kohde 04 (Kullavuoren luonnonsuojelualue, siirtolohkare, Paimenen hauta, kallioalue, hiidenkirmu, ja muinaisranta) koillispuolella.		3	1, 11	2, 3, 5, 11	4	SU 4: 484	09 a) Liitteet 8090, 121123, 126 ja 135. Alueen rajausta vaikea tehdä peruskartalle. Kasvillisuusanalyysin perusteella luonnonsuojellisia arvoja eniten kuviolla 2, 9, 11 ja 12 kohteiden 1, 7 ja 8 (kohde 08) lisäksi. Etenkin kuvio 09, ks. liitteet 81 ja 88, tulisi tarkistaa sen erikoisuutensa vuoksi (lähdekorpi jatkuu Maskun puolelle). Monista alueen kuvioista kehittämissä arvokkaita alueita (jos ne säilyvät lähes luonnontilaisina; esim. kuviot 2 ja 9). Etelänalvejuurelle, metsämaarianheinälle (Hierochloë australis), yöviljalle (Goodyera repens), herttakaksikolle (Listera cordata), metsälehmukselle (Tilia cordata), tammelle (Quercus robur), isovesitähdelle (Callitriche cophocarpa) ja suokeltolle (Crepis paludosa) tarkat sijainnit. Kullavuoren ympäristö on laajuutensa vuoksi sopiva virkistyskäyttöön. Mahdollisesti metsälain (1093/97 10 §) avainbiotooppeja. 09b) liite 75: Kullavuoren luonnonsuojelualue. Tiedot puutteelliset. Aluerajaus epäselvä. Suojeluarvo 34.		suojelualueosin	valtio
SL 680020	Raisio	Vierulan vankkasaraesiintymä (Carex riparia)	Vankkasaraesiintymä sijaitsee Naantalien Aurinkotien ojassa, joka on huonossa kunnossa ojan ruoppauksen jälkeen. Valta ja maakunnallisesti uhanalainen (Sh/Shlaji).		3	12	2, 9, 14	5		Liitteet 111 ja 122. Vanhojen havaintotietojen (viimeisin v. -89) vuoksi esiintymä olisi tarkistettava. Suojeluarvo 32. Suojelun käytännön toteutus vaikeaa.		huomioitava, kunta	
SL 680021	Raisio	Kaanaanmaan vankkasaraesiintymä	Kaksi vankkasarakasvustoa vehnähellon reunassa. Kohtalaisesti kukkivana etelästä tulevan sivuojan kohdalla. Maa ja valtakunnallisesti uhanalainen (Sh/Shlaji).		3	12	2, 9, 14	5		Liitteet 112 ja 122. Vanhojen havaintotietojen (v. 84) vuoksi esiintymä olisi tarkistettava. Suojeluarvo 32. Suojelun käytännön toteutus vaikeaa.		huomioitava, kunta	
SL 680025	Raisio	Pappilan mäntypuutarha ja mänty	Naantalintien rukoushuoneen vieressä yksittäinen mänty ja erillinen mäntypuuryhmä (pieni metsäsaareke) sijaitsevat kulttuurihistoriallisesti arvokkaassa Pappilanmäen ympäristössä (SU636; rautakautinen polttokenttäkalmisto).		3	2, 11, 12	2, 7, 8, 14	5	SU 605, SU 636	Liitteet 115, 123, 131133 ja 217218. Suojeluarvo 34. Yksittäinen mänty mahdollisesti luonnonsuojeluasetuksen (160/97 10 §) suojeltavaksi tarkoitama puu - vaatii maastotarkistuksen.		lisäselvityksiä, kunta	
SL 680059	Raisio	Vahakorentolajin esiintymä	Tammesta riippuvainen erittäin harvinainen vahakorentolaji (Coniopterygidae) on löydetty Suomesta vasta 1994.		2 ei	12	3, 9, 14	5		Liitteet 219220. Vaatii lisäselvityksiä. Tarkkojen sijaintitietojen vuoksi ei peruskartalla. Suojelutoimenpiteitä mietittävä.		lisäselvityksiä, kunta	
SL 704001	Rusko	Karevansuo	Maskun ja Ruskon kunnan rajan molemmiin puoliin sijaitseva edustava soidensuojeluohjelmaan kuuluva keidassuo ja soidensuojelualue. Vanhoja turvehautoja kaakkoisosassa ja kaksi saarekettä jakavat soikean kohosuo kahtia. Erikoisen morfologia. Suotyyppisiä mm. IR (reunavyöhyke), KeR, RR, TR, SiN, LkN, RhK. Monipuolinen kasvillisuus; mm. halvaa (Salix pentandra) ja rimpivesihennettä (Utricularia intermedia). Suon länsiosassa korpialvejuuri-leppäkorpilaikkuja (Dryopteris cristata - Alnus sp.). Suolla myös mm. maakunnallisesti uhanalaista hoikkavillaa (Eriophorum gracile; V/au). Myös pohjoisia rahkasammallajeja (Sphagnum sp.) ja viherleviä (Chlorophyta). Linnustossa mm. Suomessa yleinen lintudirektiivilaji kurki (Grus grus) ja isolepinkäinen (Lanius excubitor eli lapinharakka). Runsas perhoslajisto ja pohjoisia hämähäkkilajeja. Pohjavesialueella. Tieteellinen tutkimus ja opetuskohde.		2	1, 3, 11	1, 2, 3, 5, 6, 8, 9, 11	1	SU:1 401	Liitteet 14, 24, 29 ja 3234. Mahdollisesti luontodirektiivin erityisesti suojeltavia suotyyppisiä: keidassuo (Naturakoodi 7110) ja puustoinen suo (Naturakoodi 91 D 0). Suojeluarvo 21. Kohteen harvinaisista eliöistä laadittava lajiluettelo. Koska viimeisin havainto lapinharakasta?	SSO	valtio	
SL 704002	Rusko	Rehtisuo	Nousiaisten, Ruskon ja Vahdon rajalla sijaitseva yli 3 km pitkä soidensuojelu ja Natura 2000 -kohde (FI0200007). Tyypillinen lounaismaalainen keidassuo, jonka kangassaarekkeet jakavat osiin. Korkeat maisema-arvoja sisältävät kalliometsät itäpuolella; kallio nousee suoraan suosta. Vetinen nevaruonus, IRreunallisuus ja keskustatasanne rämeinen rimpineva; muista suotyypeistä mainittakoon RR, RN ja NK. Karhuluodon itäpuolelta nostettu turvetta ja suota on lisäksi jonkin verran ojitettu. Suon luoteisreunalla kulutusalue. Lähes luonnontilainen. Luontodirektiivin luontotyypeistä keidassuota 85 % ja 5 % koivuvaltaista puustoista suota. Monipuolinen linnusto: esim. lintudirektiivilajeista suolla esiintyy kangaskiurua (Lullula arborea, erityisesti suojeltava V/V -laji) ja kehrääjää (Caprimulgus europaeus; S/St) sekä muuten Suomessa harvinaisista linnuista valtakunnallisesti uhanalaista nuolihaukkaa (Falco subbuteo; S/St).	255	2	3, 7, 11	2, 3, 4, 5, 9, 12, 14	1	SU:1 400	Liitteet 5 ae ja 29. Natura 2000 -ohjelmassa alue laajempaan kuin soidensuojeluohjelmassa. Suojeluarvo 21. Linnuista lajiluettelo liitteessä 5 d. Korkeat kalliot vaikkeuttaneet suon kuivattamista - suon luonnontilaisuus tarkistettava. Pintaala on koko suon pintaala. Joissain lähteissä saattaa esiintyä nimellä Rehtisuo.	SSON (SCI)	valtio	
SL 704004	Rusko	Kullavuoren luonnonsuojelualue (a), siirtolohkare (b), Paimenen hauta (c), kallioalue (d), hiidenkirmu (e) ja muinaisranta (f)	Raision rajalla sijaitseva maakunnallisesti arvokas kallioalue. Pitkät kallioselänne, joka erottuu maastosta kohtalaisen selvästi. CT ja VTkalliomännikköä, poronjäkälää (Cladonia sp.) ja kalliotierasammalta (Racomitrium lanuginosum) sekä suoilaikkuja. Suhteellisen luonnontilainen. Monipuolisia luonnonarvoja. Hiidenkirmu Musta Pata (04e; syv. n. 1 m; SU 600: rauhoitettu v. 68), muinaisranta (04f; 100 x 20 m; korkeus Litorina transgressio -tasoa, SU 600: rauhoitettu v. 68), uurteisia silokallioita, sirppimurrosia ja siirtolohkare (04b; 3,3 m korkea; SU 600: rauhoitettu v. 68). Alueella on myös kulttuurihistoriallisesti ja geologisesti arvokas Paimenen hauta; sis. taruaineistoa (04 c). Luonnonsuojelualue vuodesta 1987 (04a). Näköalapaikka (näkötorni; Ruskon korkein kohta 70,8 m mpy) sekä opetus ja retkeilykohde (alueella opastettu geologinen luontopolku). Kallion arvoluokka on 4. Kuuluu kiinteänä osana Kullavuoren lehtomainen sekametsä -aluekokonaisuuteen (kohde 03). Kiinteä yhteys Raision kohteisiin 08a (Kullavuoren lakialue) ja 09 (Kullavuoren ympäristö).	11	3	1, 2, 8, 11	1, 3, 4, 5, 7, 8, 10, 11, 12	4	SU:4 443, SU 600	Liitteet 7a ja b, 8, 24, 29, 31, 3536 ja 38. Mahdollisesti laajennus Raision puolelle. Liitteissä 7 a ja 8 esiintyy nimellä Kullaanvuori; saattaa esiintyä kirjallisuudessa myös nimellä Kullaanvuori. Peruskartalla alue 08d (kallioalueinventoinnin mukainen aluerajaus). Mahdollisesti metsälain (1093/97 10 §) avainbiotooppeja: mm. suoilaikut. Eteläosassa Raision puolella tavattu lintudirektiivilajeista kangaskiurua (erityisesti suojeltava ja uhanalainen V/Vlaji; ks. Raision kohde 08 c).		suojelualue	valtio
SL 704005	Rusko	Nummisvuori	Hiidenvainion kylässä sijaitseva pieni, jyrkänteinen kallioalue, jolla on geologisia arvoja. Kallion lounaisosan jyrkässä rinteessä luonnontilainen hiidenkirmumainen painanne (kohde 05a); korkeus n. 10 m ja pohjalta halkaisija 6 m (rauhoitettu luonnonmuistomerkki). Kulttuurivaikutteista kallio kangasmetsää. Biologisesti suhteellisen vaatimaton. Geologinen opetuskohde ja paikallinen nähtävyys. Alueen eteläosa on roskaantunut ja kulunut. Kallion arvoluokka on 4.	4	3	2, 8, 11	1, 10, 11, 12	4	SU 602	Liitteet 912, 24, 29 ja 37. Liitteessä 56 nimellä Nummesvuori. Suojeluarvo 34. Mahdollisesti metsälain (1093/97 10 §) avainbiotooppeja: mm. jyrkänteen välitön alusmetsä.		huomioitava, kunta	
SL 704022	Rusko	Karevansuon lähilammet	Laajahko alue missä useat vaihtelevan kokoiset lammet (halkaisijaltaan n. 10200 m) sijaitsevat ympäristöstään erottuvassa puustoltaan iäkässä harjumaastossa. Alueella siirtolohkareita sekä mänty ja kuusimetsää (Pinus sylvestris, Picea abies). Arvokas Karevansuo (kohde 01) länsipuolella.		3	12	1, 13, 14	6		Liitteet 10 ja 24. Maantieteen opiskelijat ehdottaneet maisemointia. Vaatii lisäselvityksiä. Mahdollisesti luonnontilaisina suojeltavia vesistöjä (VesiL 264/61; muutos 1105/96) - luonnontilaisuus tarkistettava.		lisäselvityksiä, kunta, valtio	

Tunnus	Kunta	Alue	Kuvaus	Ala	Suojelu-arvo	Suojelu-status	Suojelu-peruste	Pääluokka	Seutukaava-merkki	Huom.	SYK:n rajaus (tunnus)	Toteutus
SL 704026	Rusko	Raisionjoki/Ruskonjoki	Tärkeä vedenhankintalähde. Rehevää kasvillisuutta rantamalla.		3	11	2, 13, 14	6	av 6	Ei aluerajausta peruskartalla. Lähivaluma-alueen aluerajaus seutukaavayhdistelmässä. Vaatii lisäselvityksiä etenkin kasvillisuudesta ja linnustosta - rantamalla saattaa olla arvokkaita pienhabitaatteja.		lisäselvityksiä, kunta
SL 704028	Rusko	Inkisen muhkuramänty	Rusko-Nousiainen tien varrella sijaitseva erikoinen Pinus sylvestris n. 7 km Ruskon kirkolta pohjoiseen.		3	11	2, 8, 14	5	SU 604	Liite 30. Vaatii lisäselvityksiä. Rauhoitettava. Suojeluarvo 34.		lisäselvityksiä, kunta
SL 853002	Turku	Muurahaissaari	Muurahaissaari on peruskartassa nimellä Pikkusaari. Se on pääosin luonnontilainen saari, jonka puusto on iäkstä.		3	11	2, 12, 14	8	SU:4483	Lähivirkistysalue, jolla ympäristö säilytetään. Erityisesti kasvillisuus säilytettävä luonnontilaisena. Rajaus: maaston mukaan. Rauhoitus: ei luonnonsuojelulain mukaista rauhoitusta.		huomioitava, kunta
SL 853003	Turku	Käärmeasaari	Käärmeasaari (a), joka peruskartassa on nimellä Isosaari, on pääosin luonnontilainen saari. Puusto on iäkstä. Käärmeasaaren kohdalla järven pohjoisrannalla on aamimetsää (b). Puusto on kuusivaltaista, mutta alueella kasvaa myös suuria koivuja, mäntyjä ja tervaleppiä. Lahopuita ja maahan kaatuneita suuria kuusia ja mäntyjä on alueella jonkin verran. Alueella on myös linnustollista arvoa.		3	11	2, 3, 12, 14	3	SU:4483	Rajaus: kiinteistörajojen ja maaston mukaan. Seutukaavatavoite: suojeluvaramusta laajennetaan ja muutetaan (suojelualue, joka on luonnonsuojelulainsäädännön nojalla muodostettu tai muodostettavaksi tarkoitettu alue). Rauhoitus: ei luonnonsuojelulain mukaista rauhoitusta. Rauhoitustavoite: rauhoitetaan luonnonsuojelulain nojalla.		kunta, valtio
SL 853004	Turku	Naulamäensuo	Saaristo-Suomen keidassuoksi luokiteltu suoyhdistelmä, jossa esiintyy harvinaista kasvillisuustyyppeä, lähteikkölettoa. Alueella on vaativia lähteitä ja lettokasveja: vankkasara, varstasara, liereäsara, nevimarje, lännenvesiherne ja rantayrtti.		3	11	1, 2, 8, 9, 13, 14	1	SU:1400	Rajaus: maaston mukaan. Rauhoitustavoite: rauhoitetaan luonnonsuojelulain nojalla.		kunta, valtio
SL 853006	Turku	Brinkhallin keto	Paahtainen etelärinne, jossa monipuolinen hiekkapohjainen kukkaketo. Sillä kasvavat mm. harvinaiset rohtorasti ja nurmikrassi. Keto on uhanalaisen isotoukohärän todennäköisesti ainoa esiintymispaikka Suomessa.		2	11	2, 3, 9, 14	7	SU:4443	Rajaus: maaston mukaan. Seutukaavatavoite: suojeluvaramusta muutetaan (suojelualue, joka on luonnonsuojelulainsäädännön nojalla muodostettu tai muodostettavaksi tarkoitettu alue). Rauhoitus: ei luonnonsuojelulain mukaista rauhoitusta. Rauhoitustavoite: rauhoitetaan luonnonsuojelulain nojalla.		kunta, valtio
SL 853007	Turku	Brinkhallin lehto	Tammi ja saamimetsää kasvava kosteikkoalue, jossa vesi valuu suoraan kalliosta. Lähteikköalueen alapuolella on lähinnä kosteaa rantalehtoa (puna-ailakkityyppi). Alueella on runsaasti kookkaita jalopuita: useita saarnia, yli 100 lehmusta, yli 50 vaahteraa, noin 20 jalavaa, noin 20 suurta pähkinäpensasta ja noin 10 tammea. Pensaskeroksessa kasvaa lehtokuusamaa ja taikinamarjaa. Kenttäkerroksen lajeja ovat pystykiurunkannus, kevätiesikko, valkovuokko ja kielo. Koulujen opetuskohte.		3	4, 11	2, 8, 10, 13, 14	2	SU:4443, SU606	Rajaus: maaston mukaan. Seutukaavatavoite: suojeluvaramusta muutetaan (suojelualue, joka on luonnonsuojelulainsäädännön nojalla muodostettu tai muodostettavaksi tarkoitettu alue). Rauhoitus: ei luonnonsuojelulain mukaista rauhoitusta. Rauhoitustavoite: rauhoitetaan luonnonsuojelulain nojalla.		kunta, valtio
SL 853017	Turku	Ekvallen lehto	Kuivaa lehtoa (nuokkuhelimikkä-linnunhermetyyppi) pienen kalliomaen länsi ja etelärinteillä sekä tuoretta lehtoa (puna-ailakki -tyyppi) merenrannalla. Alueella on runsaasti suuria jalopuita: yli 60 tammea, noin 15 vaahteraa ja noin 20 pähkinäpensasta. Pensaskeroksessa kasvaa taikinamarjaa. Kenttäkerroksen lajeja ovat lehtoarho, kevätiesikko, sinivuokko, valkovuokko ja kielo.		3	11	2, 14	2	SU:4481	Puisto, jossa ympäristö säilytetään. Erityisesti kasvillisuus säilytettävä luonnontilaisena. Rajaus: osayleiskaavan mukaan. Rauhoitus: ei luonnonsuojelulain mukaista rauhoitusta.		huomioitava, kunta
SL 853018	Turku	Kulho (saari)	Eläimistöltään arvokas ja kasvillisuudeltaan mielenkiintoinen alue. Merenlahtia ja viljelemättömiä peltoja hallitsevat ruovikot. Rantametsiköt ovat lehtoja tai tervalepikoita, kun taas sisempänä saarella metsät ovat havupuuvaltaisia. Lahtien ja ruovikoiden lintulajisto on samankaltaisille alueille tyypillistä. Linnusto on monipuolisinta metsiköiden ja niittyjen reunoissa. Saaresta on löydetty perhosharvinaisuuksia: tulvamiittari, nokisiipi, kaalintarhayökkönen, lounaanmorsiusyökkönen ja kalvasyökkönen. Saaren kasvillisuus edustaa tyypillistä sisäsaaristoa. Sienistössä on mielenkiintoisia lajeja kuten oksahelokka ja mukulakuukunen.		3	1, 8, 11	2, 3, 14	8	SL 407	Rajaus: maaston mukaan. Rauhoitus: luonnonsuojelualue 21.11.1983. Rauhoitustavoite: luonnonsuojelualue laajennetaan.		kunta, valtio
SL 853019	Turku	Linnavuori (lehto)	Linnavuoren jyrkät ja louhikkoiset länsi ja lounaisrinteet ovat kuivaa lehtoa (nuokkuhelimikkälinnunherne -tyyppi). Noin 50 tammien seassa kasvaa runsaasti lehmäksiä ja joitakin vaahteroita. Pensaskerros muodostuu lehtokuusamasta, koiranheidestä ja taikinamarjasta. Kenttäkeroksessa on sinivuokon, kevätlinnunherneen, mustakonnanmarjan, tesman ja lehtoarhon lisäksi harvinaisempia lehtolajeja: rantahirvenjuuri ja mäkilehtoluste. Alueella on merkittävä sienilajisto: Linnavuoren rinteellä kasvaa mm. uhanalainen karvasahahelma ja vuoren tyvilehdosta on löydetty uhanalainen nukkajuurekas sekä hyvin harvinainen lehtovyöry.	4	3	1, 11	1, 2, 9, 14	2	SL 608	Rajaus: lehtojensuojeluasetuksen 503/92 mukaan. Rauhoitus: LHO lehtojensuojeluasetus 27.5.1992 (503/92).		valtio
SL 853022	Turku	Tammirinne (lehto)	Lehtometsä, jossa useita suuria tammia. Alueeseen liittyy entinen asumuspaikka, jonka jäänteiden alueella esiintyy kulttuurikasveja. Metsä rajoittuu Friskalanlahden luonnonsuojelualueen laajennusosaan. Alueella pesivät pikkutikka, harmaapäätikka, uuttukyyhky ja lehtopöllö.		3	12	2, 3, 7, 9, 14	2		Rajaus: osayleiskaavan ja maaston mukaan. Seutukaavatavoite: suojeluvaramusta lisätään. Rauhoitus: ei luonnonsuojelulain mukaista rauhoitusta. Rauhoitustavoite: rauhoitetaan luonnonsuojelulain nojalla.		kunta, valtio
SL 853023	Turku	Friskalanlahti (lintuvesi)	Friskalanlahti on valtakunnallisesti arvokas lintuvesi ja kosteikko, joka tarjoaa erityisesti vesilinnustolle erinomaiset pesimisolosuhteet. Siellä pesii 31 lintulajia. Linnuston kokonaisparimäärä on satoja pareja, joiden joukossa harvaviljelylajien lajeja kuten heinätaiva, rastaskerttunen ja liejukana. Lahti on myös tärkeä lintujen muutonaikainen levähdyspaikka. Muuttoaikana tavattavia harvinaisuuksia ovat harmaahaikara, mustapyrstökuuri, mustatiira ja uivelo. Lahden etelärannalla on lintutori. Kunnostettu rantaniitty on Turun laajin. Pikkuvihitilän saari on suppeudesta huolimatta monipuolinen. Sen rannat ovat tuoretta lehtoa (punaailakkityyppi), jonka kenttäkeroksessa on mm. sudenmarjaa ja konnaamarjaa. Keskusta on kuivaa lehtoa (nuokkuhelimikkälinnunherne -tyyppi), jossa kasvaa muutama tammi ja vaahtera, lehtokuusamaa, taikinamarjaa ja punaherukkaa sekä pystykiurunkannusta. Saaren länsipään lehtoniityllä kasvaa kevätiesikkoa ja sikoangervoa. Saarella kasvaa 12 suurehkoa tammea (korkeudet 15 - 22 m). Friskalanlahti on koulujen opetuskohte.		2	1, 5, 11	2, 3, 5, 7, 10, 11, 13, 14	6	SL 402	Rajaus: lintuvesiensuojeluohjelman ja maaston mukaan. Seutukaavatavoite: suojeluvaramusta laajennetaan. Rauhoitus: valtakunnallinen lintuvesien suojeluohjelma 3.6.1982, luonnonsuojelualue 21.11.1983 ja 17.3.1988. Rauhoitustavoite: luonnonsuojelualue laajennetaan.	LVON (SPA)	valtio, kunta
SL 853026	Turku	Vaahemäki (moreeniselänne)	Turun seudulla harvinainen reunamoreenimuodostuma, joka on kasvillisuudeltaan kuivaa lehtoa (nuokkuhelimikkälinnunherne -tyyppi). Selänteellä kasvaa yli 100 tammea ja toistasataa pähkinäpensasta. Eteläreunaa seuraa tammikujanne. Pensaskeroksessa on lehtokuusamaa ja taikinamarjaa. Kenttäkerroksen lajeja ovat kevätiesikko, kevätlinnunherne, sinivuokko ja kielo.		3	11	1, 2, 14	2	SU603	Rajaus: asemakaavan mukaan. Rauhoitus: ei luonnonsuojelulain mukaista rauhoitusta. Rauhoitustavoite: rauhoitetaan luonnonsuojelulain nojalla.		kunta, valtio
SL 853028	Turku	Toijaisten lehto	Kivikkoisen maen käsittävä kuiva lehto (nuokkuhelimikkälinnunherne -tyyppi), jossa kasvaa 3040 suurta tammea. Pensaskeroksessa on lehtokuusamaa ja taikinamarjaa. Kenttäkerros on rehevää, siinä kasvaa kevätlinnunhermettä, kevätiesikkoa, mustakonnanmarjaa, sinivuokkoa, valkovuokkoa ja kieloa. Alue on täysin luonnontilainen. Koulujen opetuskohte.		3	1, 11, 14	2, 10, 12, 14	2	SL 404	Rajaus: rauhoituspäätöksen mukaan. Rauhoitus: luonnonsuojelualue 21.11.1983.	suojelualue	valtio
SL 853033	Turku	Kulkilanlahti (lintuvesi)	Turun nuorin kluuvijärvi, murtovesilähdessä makeavesijärveksi muuttunut kosteikko. Alueella pesii mm. luhtakana. Lintuvesiarvon säilyttämiseksi alue on kunnostettava.		3	12	3, 13, 14	6		Rajaus: osayleiskaavan ja maaston mukaan. Seutukaavatavoite: suojeluvaramusta lisätään. Rauhoitus: ei luonnonsuojelulain mukaista rauhoitusta. Rauhoitustavoite: rauhoitetaan luonnonsuojelulain nojalla.		kunta, valtio
SL 853035	Turku	Liisankari (lintuluoto)	Saari on matala ja pitkäomainen. Saaren kummassakin päässä kohoavat karut kallionpylpylät hieman muuta saarta korkeammalle. Niiden väliin jää noin puolet saaren pinta-alasta peittävä soraikko, joka valtaosaltaan kasvaa tiheää heinikköä. Luodolla pesivät mm. uhanalainen selkälökki, tukkasotka, rantasiipi, kalalokki, harmaalokki, merilokki, kalatiira, kyhmyjoutsen, kanadanhanhi ja meriharakka. Saarella on aiemmin pesinyt suurehko naurulokkiyhdyksinä, joka katosi 1980-luvun lopulla.		3	12	1, 3, 9, 14	8		Rajaus: maaston mukaan (100 m rantaviivasta). Seutukaavatavoite: suojeluvaramusta lisätään. Rauhoitus: ei luonnonsuojelulain mukaista rauhoitusta. Rauhoitustavoite: rauhoitetaan luonnonsuojelulain nojalla.		kunta, valtio

Tunnus	Kunta	Alue	Kuvaus	Ala	Suojelu-arvo	Suojelu-status	Suojelu-peruste	Pääluokka	Seutukaava-merkki	Huom.	SYK:n rajaus (tunnus)	Toteutus
SL 853040	Turku	Kukkarokivi (lintuluoto)	Kukkarokivi on 27 m pitkä ja 17 m korkea siirtolohkare, joka nousee 12 m merenpinnan yläpuolelle. Kukkarokiveen liittyy taruaineistoa. Se on nähtävyys ja lintujen pesimäluoto.		3	2, 11	1, 3, 7, 11, 14	5	SU607	Rajaus: maaston mukaan (100 m rantaviivasta). Rauhoitus: luonnonmuistomerkki 20.12.1965, ei luonnonsuojelulain mukaista rauhoitusta. Rauhoitustavoite: rauhoitetaan luonnonsuojelulain nojalla (luonnonsuojelualueena).		kunta, valtio
SL 853045	Turku	Ruissalon lehdot	Ruissalon rehevällä, amfiboliittiperäisellä ja ilmastollisesti edullisella saarella sijaitsevat maamme laajimmat ja arvokkaimmat tammilehtoalueet (ab, da). Ne muodostavat vieläkin oloissamme ainutlaatuisen kokonaisuuden, vaikka sitä on pirstottu muun maankäytön vuoksi. Alueella tavataan erityyppisiä lehtoja: kosteita saarnivaltaisia lehtopainanteita, reheviä tammilehtoja, joissa toisena vallapuuna on lehmus tai pähkinä, pienialaisia kallionaluslehtoja sekä kuivia rinnelehtoja. Ruissalon itäosa on kauttaaltaan rehevämpää ja tammi muodostaa useita metsiköitä. Länsiosassa maaperä on karumpaa ja tammi kasvaa etupäässä sekapuuna havupuiden joukossa. Alueella esiintyviä vaateliäitä ruohoja ovat imikkä, tesmayrtti, hammasjuuri, kotkansiipi ja pystykiurunkannus. Ruissalossa on tavattu uhanalaisia putkilokasveja (kynäjalava), sammalia (katkokynsisammal), jäkälää (harmaaneulajäkälä ja sirorustojäkälä) sekä sieniiä (keltalehmäntatti, rikkittäti, heloseitikki, viitakääpä ja kuusenneulasmaljakas). Lehdossa on havaittu uhanalaisia kotiloita (piikkikotilo ja leveäkierrekottokotilo), hämähäkkieläimiä (jättirapuhämähäkki), juoksujalkaisia (isojuoksujalkainen), hyönteisiä (pitkäsiipikirvalude, kirjopiilolude, tammikukkajäärä, täplähaiskiainen, erakkokuoriainen, kuusitälpläjäärä, leppäjäärä, idänräätäli, vennäjäärä, sysipirkko, tuomikukko, marmorikuoriainen, kaarnakääpiökoi ja tammenmiinaajakoi) sekä lintuja (harmaapäätikka ja pikkutikka). Rantatien varrella oleva niitty (c) on ainoa hyvin säilynyt sisäsaariston merenrantaniitty Turussa. Sillä esiintyy mm. uhanalaisia hämähäkkieläimiä (lounaanvarpuhämähäkki ja kosteikkovarpuhämähäkki).		1	1, 4, 11	2, 3, 5, 6, 8, 9, 10, 11, 14	2	SU:1401, SL 403, SL 405, SL 406	Luonnonympäristö säilytetään. Alueen hoidossa ja käytössä on noudatettava lehtojensuojeluohjelman tavoitteita. Rajaus: osayleiskaavan ja maaston mukaan. Seutukaavatavoite: suojeluvarausta laajennetaan. Rauhoitus: valtakunnallinen lehtojensuojelu ohjelma 13.4.1989, kaksi luonnonsuojelualuetta 21.11.1983. Rauhoitustavoite: luonnonsuojelualuetta laajennetaan.	LHO(N (SCI)	kunta, valtio
SL 853050	Turku	Pernon lehto	Kasvillisuudeltaan rehevä ja linnustoltaan runsas lehtoalue. Pääpuulajeina ovat tammi, lehmus, koivu ja pihlaja. Pensaskasvustossa on katajalla huomattava osuus. Länsi ja pohjoispuolen rinne on arvokkain osa: siellä esiintyy kevätespektin lehtolajeja sekä sudenmarjaa ja vuohenputkea. Itäosassa pohjoispuolella on komea lehmusmetsikkö ja lähellä kartanoa suuria, maisemallisesti merkittäviä kuusia ja yksi suuri tammi.		3	2, 11	2, 3, 8, 14	2	SU:4482	Rajaus: asemakaavan ja maaston mukaan. Seutukaavatavoite: suojeluvarausta muutetaan (suojelualue, joka on luonnonsuojelulainsäädännön nojalla muodostettu tai muodostettavaksi tarkoitettu alue). Rauhoitus: ei luonnonsuojelulain mukaista rauhoitusta. Rauhoitustavoite: rauhoitetaan luonnonsuojelulain nojalla.		kunta, valtio
SL 853051	Turku	Pansion lehto	Kalliomäki, jonka itärinteen jyrkänteen alla on runsaasti jaloja lehtipuita, mm. 20 suurta ja toistakymmentä pienempää tammea, 10 suurta lehmusta ja 2 pientä vuorijalavaa.		3	12	1, 2, 14	2	SL 603	Ympäristö säilytetään. Erityisesti puusto säilytettävä ja sen luontainen uudistuminen turvattava. Rajaus: asemakaavan ja maaston mukaan. Rauhoitus: ei luonnonsuojelulain mukaista rauhoitusta.		kunta
SL 853052	Turku	Artukaisten lehdot	Artukaisten kartanon pohjois-, etelä- ja kaakkoispuolella sijaitsevat matalat mäet. Pohjoisin mäki (a) on kuivaa lehtoa, jossa kasvaa tammia (yli 50 keskikokoista puuta) ja vaahteroita (3 suurta puuta). Pensaskerroksessa on taikinamarjaa ja koiranheittä. Eteläisimmällä mäellä (b) kasvaa suurikokoista tammimetsää (yli 100 puuta) sekä vaahteroita, lehmuksia, saarnia ja jalavia. Pensaskerroksen lajeja ovat koiranheisi, taikinamarja ja punaherukka. Kenttäkerroksessa merkittävimpiä lajeja ovat pystykiurunkannus, kevätesikko, valkovuokko ja kielo. Kaakkoisimmalla mäellä (c) on 25 suurta tammea, n. 10 vaahteraa ja viisi lehmusta. Aluspuustossa esiintyvät vaahtera, lehmus ja saarni. Alue (b) on metsähallituksen hoitama tammen rotupuumetsikkö, jolla on merkitystä metsänjalostukselle.		3	11	2, 6, 8, 14	2	SU600	Ympäristö säilytetään. Erityisesti kasvillisuus säilytettävä luonnonilaisena. Rajaus: maaston mukaan. Rauhoitus: ei luonnonsuojelulain mukaista rauhoitusta.		kunta
SL 853053	Turku	Raisiojoen laakso	Monipuolinen luonnonalue, johon kohdistuu runsas virkistyskäyttöpaine. Eteläosan (a) rannat ovat pensoittuneita ja metsittyneitä. Pensaita muodostavat pihlaja, raita, tertuselja, vaahtera, tuomi, koivut, tervaleppä, harmaaleppä ja tammi. Naantalintien eteläpuolella on pieni rantalehto, jossa puusto on pääosaltaan harmaaleppää (n. 40 runkoa). Toinen lehtomainen laikku on Rantalanpuiston alueella. Täällä kasvaa rantapuina yksi suurehko tammi ja kolme suurta tervaleppää (halkaisija n. 50 cm). Pohjoisosa (b) on noin 700 metrin matkalta korkeahenäistä niittyä, jossa kasvaa mm. rantakukkaa, karhunputkea ja peltoohdaketta, rannalla on saroja ja kurjenmiekkää. Jokilaakson reunaa pitkin kulkee sorapäällysteinen pyörätie. Lehtojen linnustoon kuuluu mm. satakieli, pensassirkkalintu ja nokkavarpuunen. Koulujen opetuskohte.		3	11	1, 2, 4, 5, 10, 11, 13, 14	8	SU:4481	Maisemanhoitoalue. Erityisesti kasvillisuus ja pinnanmuoto säilytettävä ennallaan. Rajaus: asemakaavojen ja maaston mukaan. Rauhoitus: ei luonnonsuojelulain mukaista rauhoitusta.		kunta
SL 853058	Turku	Ispoisten kalliojyrkäne	Voimakkaasti rikkoutunut jyrkänteinen kallioalue. Selvimmät jyrkänteet ovat lähes pystysuoria ja yli 15 m korkeita. Alueella on muutamia luolia. Lakiosissa silokalliopinnalla näkyy jäätikön tekemiä 10 cm leveitä uurteita ja sirppimurroksia. Kallioilla on laajoja kallioimarrekasvustoja, isomaksaruohoa, haisukurjenpolvea. Louhikon tyvellä lehtolaikku, jossa kasvaa mm. pähkinäpensasta. Alueella harjoitellaan vuorikiipeilyä ja kalliossa on siihen liittyviä rakenteita.		3	11	1, 2, 11, 14	4	SU606	Rajaus: maaston mukaan. Rauhoitus: ei luonnonsuojelulain mukaista rauhoitusta. Rauhoitustavoite: rauhoitetaan luonnonsuojelulain nojalla.		kunta, valtio
SL 853060	Turku	Katariinanlaakso (lehto)	Tammia kasvavista lehtosaarekkeista muodostunut kokonaisuus, jonka ydinalue on jo rauhoitettu. Suojelualueen eteläpuolisella, rantaan viettävällä rinteellä sekä koillispuolella on vielä rauhoittamatta lehtokokonaisuuteen olennaisesti liittyvät arvokkaat alueet. Katariinanlaakson yli 35 m korkean kalliokehän länsi ja etelärinne ovat jyrkkiä ja lohkoutuneita. Tästä erillään on noin 15 m korkea moreeniharjanteesta ja kalliokehän muutamasta muodostunut mäki, jossa on yksi suurehko siirtolohkare. Alueeseen liittyy komeiden tammien ja vaahteroitten muodostama kuja. Eteläosassa Rauvolanlahden lintuveden rannalla on maisemallisesti tärkeä avokallio, Ruskiakallio. Koillisosassa on pohjoisempi, noin 20 metriä korkea moreeniselänne, joka muodostuu Turun seudulla harvinaisista reunamoreeneista sekä eteläisempi 30 m korkea kalliokehän, Laukkavuori, jonka kallioperä on voimakkaasti ja luonteenomaisesti lohkoutunutta. Alue on monipuolista, hyväkuntoista lehtoa ja jalopuumetsää, jossa on runsaasti kasviharvinaisuuksia ja suuri linnustotiheys, sekä niihin liittyvää rinneketoa, jossa ns. etelävuoren tyyppilajeja. Alueella kasvaa noin 250 suurta lehmusta ja noin 150 suurta tammea. Koko alueen vaateliäitä lajeja ovat tammi, lehmus, vaahtera, saarni, pähkinäpensas, lehtokuusama, taikinamarja, tesmayrtti, pystykiurunkannus, isokäenrieska, mukulaleinikki, mustakonnanmarja, lehtokieli, ukonputki ja kevätesikko. Kasviharvinaisuuksia ovat lisäksi metsäkiveli, mäkiapila, päivännouto ja hirvenputki. Alueella on runsas tammesta riippuvainen, eteläinen sienilajisto, mm. uhanalaiset sitruunajänönkorva ja haperomukula. Geologisia muistomerkkejä ovat alueen halki kulkeva reunamoreeni sekä siirtolohkareet Katariinankivi ja Kuninkaankivi, joihin liittyy taruja. Alueella on rauhoitettuja muinaismuistoja: Katariinankivi ja Katariinantammi, Laukkavuoren muinaishauta ja alueen itäosan kallio, vartiotulivuori. Alueella on myös Bryggmanin suunnittelema varhaisfunktionalistinen huvilarakennus Villa Solin. Koulujen opetuskohte. Alueella on luontopolku.		2	1, 4, 11	1, 2, 3, 4, 5, 7, 9, 10, 11, 14	2	SL 401, SL 400	Rajaus: asemakaavaehdotuksen, lehtojensuojeluohjelman ja maaston mukaan. Seutukaavatavoite: suojeluvarausta laajennetaan. Rauhoitus: valtakunnallinen lehtojensuojeluohjelma 13.4.1989, luonnonsuojelualue 21.11.1983. Rauhoitustavoite: luonnonsuojelualuetta laajennetaan.	LHOsuojelualue	valtio, kunta

Tunnus	Kunta	Alue	Kuvaus	Ala	Suojelu-arvo	Suojelu-status	Suojelu-peruste	Pääluokka	Seutukaava-merkki	Huom.	SYK:n rajaus (tunnus)	Toteutus
SL 853061	Turku	Rauvolanlahti (lintuvesi)	Ruovikoituva matala merenlahti, joka kuuluu linnuston kannalta Friskalanlahden, Kulhon ja Rauvolanlahden muodostamaan kokonaisuuteen ja kävijöiden kannalta Katariinanlaakson, Rauvolanlahden ja Vaarniemen muodostamaan kokonaisuuteen. Alue jatkuu Kaarinan kaupungin puolelle. Pesimälinnustossa on 25 lajia lintuvesien tyyppilajistoa, yhteensä noin 220 paria. Partatiainen saattaa pesiä alueen ruovikossa. Alueella tavataan lepäileviä muuttolintuja: vesilintuja, kahlaajia, lokkeja ja ruovikkolajeja. Myös lintuharvinaisuuksia on tavattu: alaskansirri, pikkutiira, mustapyrstökuiiri, heinäkurppa, kuningaskalastaja, keltahemppo, mustatiira ja kirjokerttu. Alueen kasviharvinaisuuksia on kalmojuuri. Ennen Kaarinan jätevedenpuhdistamon rakentamista alueella oli runsaasti rantakanoja. Ojien perkaaminen on aikanaan vähentänyt niittylinnustoa ja kasvillisuutta. Rantaniitty on kunnostettu ja alueelle on tarkoitus rakentaa lintutorni. Pitkospuut on rakennettu Turun kaupungin alueelle. Maakunnallisesti arvokas lintuvesi, joka toimii koulujen opetuskohteena, rengastustoimiston tutkimuskohteena ja lintuharrastajien retkeilykohteena sekä lähiseudun asukkaiden virkistysalueena.		2	1, 5, 11	2, 3, 5, 9, 10, 11, 13, 14	6	SL 402	Rajaus: lintuvesisuojeluohjelman mukaan. Seutukaavatavoite: suojeluvaramusta laajennetaan. Rauhoitus: valtakunnallinen lintuvesisuojeluohjelma 3.6.1982, luonnonsuojelualue 21.11.1983 ja 17.3.1988. Rauhoitustavoite: luonnonsuojelualue laajennetaan.	LVON (SPA)	valtio
SL 853063	Turku	Koivulan lehto	Turun paras pähkinärinne, jossa on noin 1600 pähkinäpensasta, joista suurimmat 5 m korkeita. Alueen muut jalopuut ovat kolme vuorijalavaa ja 17 tammea. Kasvillisuuskerrokset ovat hyvin kehittyneet, mikä näkyy selkeänä kevätaspektinä. Kenttäkerroksen valtalajeja ovat käenrieska, valkovoikko ja sinivoikko. Niiden seassa on sudenmarjaa, isotalvikkia ja kevätlinnunhemettä. Lehdon linnustoa ovat lehtokerttu, mustapääkerttu ja mustarastas. Pähkinäpensaita on raivattu alueen keskeltä noin 5 aarin alalta ja alueella on useita polkuja.		2	11	2, 3, 14	2	SL 601	Rajaus: asemakaavan ja maaston mukaan. Rauhoitus: ei luonnonsuojelulain mukaista rauhoitusta. Rauhoitustavoite: rauhoitetaan luonnonsuojelulain nojalla.		kunta, valtio
SL 853068	Turku	Paaskunnan lehto	Pähkinäpensasta kasvava rinnelehto. Aivan joen rannassa kasvaa tervaleppäreunus. Alueella on hyvin rehevä aluskasvillisuus. Siellä pesivät mustapääkerttu, satakieli ja kultarinta. Myös pikkutikka esiintyy lehdossa. Edustaa Varsinais-Suomessa vähälukuista joenvarsilehtoa.		3	12	2, 3, 8, 14	2		Rajaus: maaston mukaan. Seutukaavatavoite: suojeluvaramusta lisätään. Rauhoitus: ei luonnonsuojelulain mukaista rauhoitusta. Rauhoitustavoite: rauhoitetaan luonnonsuojelulain nojalla.		kunta, valtio
SL 853076	Turku	Juhannuskukkulan keto	Tammivyyhykkeen puoliokkultuuriketo. Mantereella harvinaista kalliotuhkapensasta kasvaa kedolla runsaasti, lisäksi alueella on katajaa, pihlajaa ja korpipaatsamaa. Alueella on runsaasti ketoruohoja: käämeenpistonyrttiä, mäkihärkkiä, kevätarsaa, ruoholaukkaa, sikoangervoa, mäkikuismaa, ahdekaunokkia, nuokkukohokkia, pukinjuurta, kalliokieliä, ketoneilikkaa ja mäkitervakkoa.		3	11	2, 7, 8, 14	7	SU600	Rajaus: asemakaavan ja maaston mukaan. Rauhoitus: ei luonnonsuojelulain mukaista rauhoitusta. Rauhoitustavoite: rauhoitetaan luonnonsuojelulain nojalla.		kunta, valtio
SL 853078	Turku	Muhkurin lehto	Kauttaaltaan tammi ja pähkinävaltainen lehtometsä, jossa kasvaa myös kymmenisen lehmusta. Pensaskerros on hyvin tiheä - lajeina mm. lehtokuusama, koiranheisi, taikinamarja, punaherukka, kalliotuhkapensas sekä jalopuiden taimia. Kenttäkerroksen lehtolajeja edustavat mustakonnamarja, pystykiurunkannus ja kevätlinnunherne. Runsaalajiseen sienistöön kuuluu useita harvinaisia lehtolajeja, kuten hyttelösieni, isokarvakääpä, tammenkääpä, häränkieli ja myyrämukula. Muutamia keskikokoisia siirtolohkareita ja postitorinaaikainen muinaisranta. Metsäntutkimuslaitoksen seuranta-alue.		2	1, 11	1, 2, 6, 9, 14	2	SU:1400	Rajaus: asemakaavan, kiinteistörajojen ja maaston mukaan. Rauhoitus: lehtojensuojeluasetus 27.5.1992 (503/92). Rauhoitustavoite: lehtojensuojelualue laajennetaan.	LHO	valtio, kunta
SL 853081	Turku	Kuninkojan lehto	Alueella on useita pieniä kalliomäkiä, joilla kasvaa lehtomaista jalopuumetsää. Lehmus ja kevätlinnunherne ovat alueella esiintyviä vaateliäitä lehtokasveja. Kallioperä on alueen eteläosissa jyrkkärinteistä ja graniitille luonteenomaisesti lohkoutunutta. Alueella olevasta pellostä on kehitymässä keto. Yhtenäisemmän, Kuninkojan laakson halkaiseman, lehtoalueen (a) lisäksi kokonaisuuteen kuuluu pellon ympäröimä tammimäki (b). Koulujen opetuskohte.		3	1, 11	1, 2, 7, 10, 14	2	SL 602	Rajaus: rahoituspäätöksen ja maaston mukaan. Rauhoitus: luonnonsuojelualue 17.3.1988. Rauhoitustavoite: luonnonsuojelualue laajennetaan.	suojelualue	kunta, valtio
SL 853084	Turku	Kaerlan lehto	Vuoren kaakkoisrinteellä ja sen alla kasvaa valoisaa männikköä ja haavikkoa, jonka aluspuustona on yli 100 pähkinäpensasta sekä koiranheittä ja korpipaatsamaa. Alueella on myös joitakin lehmuksia ja tammia. Kenttäkerroksessa on paikoin lehtokasvillisuutta, kuten harvinaista metsämaarianheinää, kevätlinnunhemettä ja tesmaa.		3	12	2, 14	2		Rajaus: maaston mukaan. Seutukaavatavoite: suojeluvaramusta lisätään. Rauhoitus: ei luonnonsuojelulain mukaista rauhoitusta. Rauhoitustavoite: rauhoitetaan luonnonsuojelulain nojalla.		kunta, valtio
SL 853085	Turku	Kaerlan Nunnavuori (muinaisranta)	Pyöreämuotoinen 63 metrin korkeuteen kohoava kallioalue, jossa on useita jääkauden muistomerkkejä, silokallioita ja muinaisrantoja. Laen suojaosavilla on louhikkoinen Turun kaupunkiseudun huomattavin Ancyclusjärvivaiheen muinaisranta, pituudeltaan 100150 m. Alueen itäosissa on edustavia litorinatransgression yhteydessä syntyneitä rantakivikkoja. Koulujen opetuskohte.		3	1, 11	1, 10, 14	8	SU:1401	Rajaus: asemakaavan mukaan. Rauhoitus: luonnonsuojelualue 21.11.1983.	suojelualue	kunta, valtio
SL 853087	Turku	Pirunpesä (muinaisranta)	Pirunpesän alueella on näkyvissä Litorinavaiheen muinaisrantoja ja jääkauden jälkeisen ilmaston rapautumismuotoja. Alueella on komea louhikkotörmä, useita rantavalleja sekä valtavan suuri, kahtia haljennut siirtolohkare ja muita suuria lohkaraita. Koulujen opetuskohte.		3	11	1, 10, 14	8	SU:4481, SU601	Rajaus: maaston mukaan. Seutukaavatavoite: suojeluvaramusta muutetaan (suojelualue, joka on luonnonsuojelulainsäädännön nojalla muodostettu tai muodostettavaksi tarkoitettu alue). Rauhoitus: ei luonnonsuojelulain mukaista rauhoitusta. Rauhoitustavoite: rauhoitetaan luonnonsuojelulain nojalla.		kunta, valtio
SL 853088	Turku	Pomponrahka (suo)	Suokompleksi muodostuu pohjoisemmasta Pomponrahkasta ja eteläisemmästä Isosuosta ja se kuuluu Saaristo-Suomen kermikeitaisiin. Vallitsevana suotyypinä isovarpuinen räme, reunoilla paikoin sararämettä. Suokompleksiin liittyy erikoislaatuinen saranevatyyppinen suo, joka on muodostunut pienen järven umpeenkasvun tuloksena. Aukealla suolla on runsaasti avoimia mutapohjaisia silmäkkeitä. Turpeen paksaus on parhaimmillaan vain 4 metriä. Järvivaiheeseen liittyvät muutamat järviuokokasvustot. Suon ja metsän väliin jää erittäin hieno ja monimuotoinen vaihtumisvyöhyke. Alueen monipuolisuutta lisää oleellisesti lounaisosan laaja koivikkoalue sekä sen ja suon välissä oleva rehevä paju ja haapavyöhyke. Kaakkoisin osa on metsittyä ojituksen seurauksena. Suo on tunnettu rikkaasta perhosfaunastaan, suurharvinaisuuksia ovat karjalanallaskehrääjä, haapatyttöperhonen ja rämeperhömittari. Suolla on myös harvinaisia luteita: ruoppakirppulude ja rämelude. Suomessa tavatusta 600 hämähäkkilajista yli kolmasosa on tavattu täältä, mikä on ainutlaatuista näin pienen alueen ollessa kyseessä. Hämähäkkilajistossa on lukuisia harvinaisuuksia. Linnuston parhaita lajeja ovat kangaskiuru ja pohjansirkku. Putkilokasviharvinaisuuksia ovat punakämmekä, hoikkavilla ja vaaleasara. Samallaajistossakin on harvinaisuuksia: rannikorahkasammal, kairasammal, kultasirppisammal, lettokuirisammal, lettokilpisammal, käyrälehtirahkasammal ja kirjorahkasammal. Koulujen opetuskohte.		1	1, 3, 11	1, 2, 3, 5, 6, 8, 9, 10, 13, 14	1	SL 402, SL 403, SL 400	Rajaus: maaston mukaan. Seutukaavatavoite: suojeluvaramusta laajennetaan. Rauhoitus: valtakunnallinen soidensuojelun perusohjelma 26.3.1981, luonnonsuojelualue 21.11.1983. Rauhoitustavoite: luonnonsuojelualue laajennetaan. Ks. seur. sivu: Pomponrahkan Natura 2000 -alue	SSON (SCI)	valtio
SL 853095	Turku	Paimalan keto	Keto, johon liittyy lehto. Alueen pohjoispäässä sijaitsee laajahko Maarian altaaseen viettävä jyrkkäpiirteinen rinnelehto, jolla kasvaa tyyppillistä ketolajistoa. Kedosta etelään päin kasvaa rinteessä siellä täällä pähkinäpensasta ja alueen eteläpäässä pähkinä muodostaa yhtenäisen kasvuston korkeiden kuusten katveessa. Alueella kasvaa myös muutama tammi. Alueella on myös mielenkiintoinen kallionpypylä valtaosaltaan paljasta rapakiveä, joka poikkeaa täysin ympäröivästä peruskalliosta. Koulujen opetuskohte.		3	11	1, 2, 7, 10, 14	7	SU600	Rajaus: kiinteistörajojen ja maaston mukaan. Rauhoitus: ei luonnonsuojelulain mukaista rauhoitusta. Rauhoitustavoite: rauhoitetaan luonnonsuojelulain nojalla.		kunta, valtio
SL 853096	Turku	Paattistenjoen niitty	Joenvarsiniitty, jonka eteläpäässä (a) on huomattavia määriä hiirenvimaa ja keltanätkelmää, suorasiipisiä ja päiväperhosia (sinisiipiä, hopeatäpliä). Alueen pohjoisosassa (b) on suuri kulleroesiintymä.		3	12	2, 3, 8, 9, 13, 14	8		Rajaus: osayleiskaavaehdotuksen ja maaston mukaan. Seutukaavatavoite: suojeluvaramusta lisätään. Rauhoitus: ei luonnonsuojelulain mukaista rauhoitusta. Rauhoitustavoite: rauhoitetaan luonnonsuojelulain nojalla.		kunta, valtio
SL 853098	Turku	Kurjenrahka (suo)	Eräs parhaiten säilyneistä lounaissuomalaisista kermikeitaista, joissa kermiä ja kuljut kiertävät kehässä suon keskustaa. Kirkasvetisiä allikoita. Rajoitettu Savojarveen, joka on Turun kaupungin raakavesilähde. Kurjenrahkan pohjoisreunassa on Kuhankuono, kallioinen saareke, jossa on siirtolohkareita ja rapakiveä. Kuhankuono on muinainen kauppakari, nykyisin kahdeksan kunnan rajakivi.		3	3, 11	1, 713, 14	1	SU:1400, MM:2200 L, SU600	Rajaus: osayleiskaavan mukaan. Rauhoitus: kansallisen luonnonpuistojen kehittämissuunnitelma 24.2.1978. Rauhoitustavoite: alueelle perustetaan kansallispuisto - tavoite toteutunut.	kansallispuistoN (SCI)	valtio

Tunnus	Kunta	Alue	Kuvaus	Ala	Suojelu- arvo	Suojelu- status	Suojelu- peruste	Pääluokka	Seutukaava- merkki	Huom.	SYK:n raja- aus (tunnus)	Toteutus
SL 853099	Turku	Pomponrahkan Natura 2000 alue	Turun ja Ruskon rajamailla, lentokentän ja ohitustien välisellä alueella sijaitseva Pomponrahaksi kutsuttu suokompleksi (pohjoisempi Isosuo ja eteläisempi Pomponrahka) kuuluu soidensuojeluohjelmaan ja on lisäksi Natura 2000 -kohde (FI0200061). V. -83 rauhoitettu luonnonsuojelualue (Turun kaupungin omistama alue). Avoimella osalla runsaasti avoimia mutapohjaisia silmäkkeitä. Turvetta paksuimmillaankin vain 4 m. Suokompleksiin liittyy erikoislaatuinen saranevatyyppinen suo, joka on muodostunut pienen järven umpeenkasvun tuloksena. Suon ja metsän väliin jää monimuotoinen vaihteluvyöhyke. Kaakkoisin osa metsittyä ojituksen seurauksena. Alueella sijaitseva Pirunpesä (SU-4: 481 ja siirtolohkare SU 601) on louhikkoinen muinaisranta-alue, jonka jotkut siirtolohkareet ovat yli 10 m korkeita. Muinaisranta-alue sijaitsee pohjavesialueella, ja on rauhoitettu muinaismuistolain nojalla. Kalliolta avautuu näkymiä mm. lentokentälle päin. Suokompleksilta löydetty yhteensä 20 valtakunnallisesti ja n. 20 maakunnallisesti harvinaista lajia. Rikas perhosfauna (mm. haapatyttöperhonen, Archiearis notha). Harvinaisia luteita (mm. rämelude, Phymata crassipes), kovakuoriaisia (mm. Cryptocephalus biguttatus; ainoa suomalainen esiintymä) ja mm. 1/3 Suomen hämähäkkilajeista (n. 200 lajia, mm. Zelotes longipes; ainoa suomalainen manneresiintymä). Tavattu n. puolet Suomen rakkasammalleista (Sphagnum ssp.), lisäksi harvinaisia putkilo- ja sammalleja: mm. kairasammal (Meesia triquetra; E/au), punakämmekä (Dactylorhiza incarnata subsp. incarnata; V/au) ja hoikkavilla (Eriophorum gracile; V/au). Turun yliopiston tutkimuskohde ja koulujen opetuskohde. Suo kuuluu tyypiltään Saaristo-Suomen kermikeitaisiin; valtasuotyypit: IR, RaR, nevaräme, SN ja ohutturpeiset korpityypit. Pohjoisosissa rimpinen kapea koivulettöjuotti. Luontodirektiivin suotyyppejä ja -habitaatteja: mm. keidassuota 55 % , lettoa 5 % ja boreaalisia lehtoja 5 %. Luontodirektiivilajeista alueella esiintyy mm. kiiltosirppisammalta (rauhoitettu ja uhanalainen Limprichtia vernicosa; E/au) sekä lintudirektiivilajeista mm. harmaapäätikka (Picus canus; Sh/Sh) ja kangaskiuru (uhanalainen ja erityisesti suojeltava; V/V). Alueelle on laadittu monipuolinen hoito-, käyttö- ja suojelusuunnitelma. Ruskon kohde 07 (Rotanvuori) kuuluu aluekokonaisuuteen.		1	1, 3, 7, 11	1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 13	1	SU 1 400	Ks. Ruskon liitteet 18 b, 2528 ja 33. Suurin osa aluekokonaisuudesta Turun kaupungin alueella. Voimakas ihmisvaikutus (mm. lentokenttä) tekee alueesta varsin mielenkiintoisen biologisen tutkimuskohteen. Suojeluarvoa vaikea määrittää alueen erittäin monimuotoisen luonteen vuoksi; 12. Laaja lajistosiselvitys Ruskon liitteissä 2628. Kohteesta on olemassa erittäin paljon kirjallisuutta liitteiden ulkopuolelta. Erillisessä julkaisussa Pomponrahkan hoito, käyttö ja suojelusuunnitelma-eräajukset.	N (SCI)	valtio

Suojeluarvo	Suojelustatus	Suojeluperuste
1 kansainvälinen	1 luonnonsuojelualue	1 geol./geomorfologinen
2 valtakunnallinen	2 luonnonsuojelumerkki	2 kasvitieteellinen
3 maakunnallinen	3 soidensuojeluohjelma	3 eläintieteellinen
4 paikallinen	4 lehtojensuojeluohjelma	4 maisema
	5 lintuvesiensuojeluohjelma	5 monipuolisuus
	6 kansallismaisema	6 tutkimus
	7 Natura 2000	7 kulttuurihistoriallinen
	8 arv. kalliialue	8 erikoisuus
	9 arv. maisema	9 uhanalainen lajisto
	10 status puuttuu	10 opetus
		11 matkailu/virkistys
		12 vaatii lisäselvityksiä